

გიტორ ცაავა:
 საქართველოში
 ყველაფერს აზრ-ის
 სახელმწიფო
 დაპარტამენტი
 მართავს **5**

**რატომ გვაძლავს დასავლეთი კოალიციური
 მთავრობის შექმნას და რატომ გვიჩივლებს
 რუსეთთან ერთი ერთზე ლაპარაკს **2****

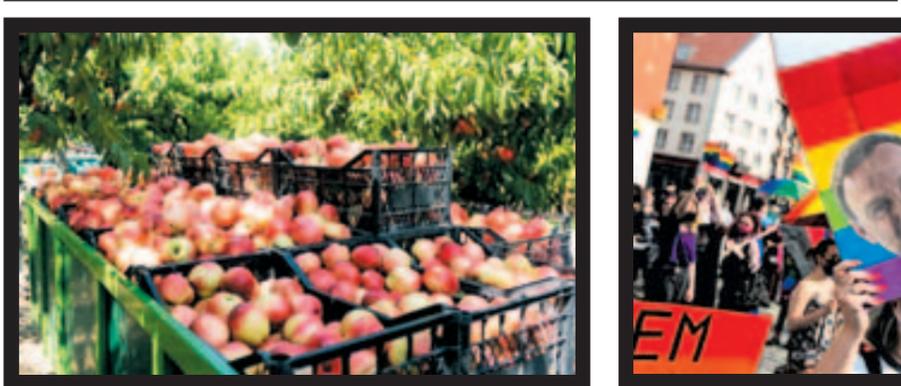
**«დღეს საქართველო არის რეგიონის
 ყველაზე ღირსებაშეღწეული,
 ნარკომატაბელი და უპერსპექტივო ქვეყანა» **3****

მამა გიორგი (რაზმაძე):
**ნუ ენდობით
 ბრმად ასეთ
 საეჭვო
 ვაქცინებს,
 რადგან მას
 შეიძლება
4 მსხვერპლი მოჰყვას**

სამხედრო **9
 მიუმხრობლობასთან
 ერთად პოლიტიკური
 მიუმხრობის დრო სომ არ
 დადგა საქართველოში?**

უარსული ფარ-უგარილუი

**პონაოგების 100 კგ ვაგული
 «ჩხრიჩალებს», რუსეთის
 466 ტონა — არა? **8****

**«ჩამორჩენილი» და
 «პროგრესული»
 ვის ვინ ეამაყება **24****

**როგორ ქმნიან
 სახელმწიფო
 გადაბრიალების სქემებს **14****

**ნატოდან აზრ-ის
 გასვლა ომის
 დაწყების მომასწავებელია **10-11****

როცა საქართველო რუსულ ინვესტიციებზე ამოგზავნის უარს, ასევე რატომ არ იძცვიან ბერძენი, საფრანგეთი, ესპანეთი და რატომ მუშაობენ რუსული ფირმები ბაზარი კონტინენტის სხვადასხვა ქვეყანაში ნარმატივით? რატომ აშენებინებენ რუსებს ქარხნებს, მაგალითად, ბერძენიაში ან საფრანგეთში და რატომ გვიშლიან ევროპელები ჩვენ ამის გაკეთებას? არ შეიძლება, ჩვენთანაც ააშენონ ქარხანა რუსებმა?

„ქართულმა ოცნებამ“ საარჩევნო სიის პირველი ოცეული წარმოადგინა. ვერც აქამდე ვხვდებოდით და ვერც მომავალში მივხვდებით, რატომ არის საქართველოში მიღებული, რომ წარმატებული (ან მეტ-ნაკლებად წარმატებული) სპორტსმენი, მსახიობი, მომღერალი თუ, უბრალოდ, „კაი ტიპი“ პარლამენტში უნდა ვიხილოთ. რა საერთო აქვთ მათ კანონმდებლობასთან, არავინ იცის, მაგრამ წლების განმავლობაში ასე იყო, ასე არის და, საქმეს ისეთი პირი უჩანს, ასეც იქნება.

ოცეულის პრეზენტაციას „ბლუმბერგმა“ ქართული ეროვნული ვალუტის გაუფასურება ისე „საყვარლად“ დაამთხვია, რომ აღარც კი ვიცოდით, გაცივდა მმართველი ძალის პირველი ოცეულის გაცნობით გამოგვეხატა თუ „ბლუმბერგის“ „საჩუქრით“. ახლა იმის თქმა, რომ ლარის გაუფასურება და სიის წარდგენა ერთმანეთს დაემთხვა, სისულელეა. სწორედ რომ სისულელე, რადგან არავინ მალავს, რომ დასავლეთი საქართველოს მოქმედ ხელი-სუფლებას ჯიუტად სთხოვს კოალიციური მთავრობის შექმნას. ისიც არ იყო შემთხვევითი, საკონსტიტუციო ცვლილებასთან ერთად (საარჩევნო სისტემა 120/30-ზე) ე.წ. ჩამკეტვი რომ მიიღეს და ვერც ერთი პარტია დამოუკიდებლად ვერ დააკომპლექტებს მთავრობას, თუ არჩევნებზე ხმების 40%-ზე მეტს ვერ მიიღებს. სწორედ ამ 40%-ს ითხოვს დასავლეთი „ქართული ოცნებისგან“ და კოალიციური მთავრობის შექმნისკენ მოუწოდებს. თავის მხრივ, ოპოზიცია ერთ ხმაში გაჰკვივს, რომ დღეს საქართველოში არ არსებობს პოლიტიკური ძალა, რომელიც 40%-ზე მეტის მოგროვებას შეძლებს. ანუ, მათ დასავლეთის პათოსი კარგად იციან და მასთან ერთად ერთ ხმაში მღერაინ. იმას კი არავინ ამბობს, ამომრჩეველმა რომელიმე პარტიას 50%-იანი მხარდაჭერა რომ გამოუცხადოს, მაშინ რა ხდება? ხმები უნდა გაყალბდეს რომელიმე პარტიის საზიანოდ? ანუ, ამომრჩევლის არჩევანი უნდა უგულებელყოს ხელისუფლებამ? არ არის ეს ჩვეულების უცხო ხილი, ასე იყო პროპორციულ სისტემაზე გადასვლის დროსაც, როცა ხალხს არავინ არაფერი ჰქვია და კონსტიტუცია ხელების გადაგვრებით შეიცვალა. ხელების გადაგვრება იყო ის, რომ კონსტიტუციის ცვლილებამდე ორი კვირით ადრე ცალკე კახა კალაძე ამბობდა, ცალკე კიდევ არჩილ თალაკვაძე, შეთანხმება ვერ მოხდა, შესაბამისად, კონსტიტუცია აღარ გადაიხედება, რადგან იმავე კონსტიტუციით აღარ გვაქვს ამის უფლებაო. თუმცა, დასავლეთის ზენოლის შემდეგ, კონსტიტუციასაც გადახედეს და თავზეც გადაგვახიეს ისე, რომ ამომრჩეველს არაფერი ჰქვია.

ბა, ეროვნულ ბანკში კარგად იციან, მსხვილმა ბიზნესმენებმა ხომ იციან და იციან. ამიტომაც იყო, „ვისოლი ჯგუფის“ ხელმძღვანელმა ლევან ფსაპაძემ სათქმელი ძალიან ფრთხილად, მაგრამ მაინც თქვა: „ჩვენს ძირითად სავაჭრო პარტნიორ ქვეყნებსა და რეგიონში ძალიან რთული ვითარებაა. ეროვნული ვალუტის კურსი ბევრგანაა დაცემული. ამ ყველაფრისა და პანდემიის ფონზე, ვფიქრობ, ლარი ინარჩუნებს სტაბილურობას. მისასაღმებელია ის, რომ ეროვნული ბანკი აქტიურია სავალუტო ბაზარზე და ახორციელებს სავალუტო ინტერვენციებს. ზოგადად, მხოლოდ სავალუტო ინტერვენციების გამოყენებით ვერასდროს მიიღწევა კურსის სტაბილურობა. კურსის სტაბილურობას სხვა ფუნდამენტური ხასიათის ფაქტორები განაპირობებს და არა სავალუტო ინტერვენციები. თუმცა, არის პერიოდები, როდესაც აუცილებელი ხდება ცენტრალური ბანკების აქტიური ჩარევა სავალუტო ბაზარზე და ინტერვენციების განხორციელება“.

ლევან ფსაპაძის პოზიცია გასაგებია, ის მეტს ვერ იტყვის და არ იტყვის, რადგან ბიზნესმენთა განცხადებები ხშირად მათ ბიზნესზე მყისიერად აისახება, მაგრამ ფაქტია: რეალობა ბიზნესმენებს არ მოსწონთ, არ მალავენ, რომ რაღაც შესაძლებელია და ის რაღაც უცხოური ინვესტიციების დიდი ოდენობით შემოსვლაა.

აი, უცხოური ინვესტიციები თითქოს აქილევსის ქუსლად ექცა ბოლო პერიოდში ხელისუფლებას. რამდენიც უნდა ვაჭრილოთ, მივდივართ იქამდე, რომ მსხვილ უცხოელ ინვესტორებს საქართველო, უბრალოდ, აღარ აინტერესებთ. ამის მიზეზი შეიძლება ბევრი რამ იყოს, მაგრამ მთავარია ის, რომ ჩვენთან არასტაბილური პოლიტიკური გარემოა. ქვეყანაში არასტაბილური პოლიტიკური გარემოს შექმნას კი დასავლეთი აქტიურად უწყობს ხელს. სხვაგვარად, არ ჩაეროდა საქართველოს კონსტიტუციის ცვლილებაში და არ იქნებოდა მოწოდება, რომ წელს აუცილებლად კოალიციური მთავრობა უნდა გვყავდეს. მით უმეტეს, იმ ფონზე, რომ კოალიციურმა მთავრობამ არც განვითარებულ ქვეყნებში გაამართლა, მაგალითად, იტალიაში, ის-

რატომ გვაძლავს დასავლეთი კოალიციური მთავრობის შექმნას და რატომ გვიპრძლავს რუსეთთან ერთი ერთზე ლაპარაკს

რუსეთმა და საქართველომ შეთანხმებას რომ მიაღწიონ, გაიკვამ, რომ დასავლეთს ამდენი მხროლვე თაჰისი ინტერესების გაყოფა დასავლეთი კონტინენტიდან გავა. სწორედ ტერიტორიისა და სტრატეგიული მდებარეობის გამო აქვს საქართველოს ფასი, თორავ, ქართველი ხალხი არავინ რომ არ აღარღვას, არაერთხელ გამოჩნდა და მომავალშიც ბევრჯერ გამოჩნდება. კიდევ ვიმეორებო: საქართველო არ უნდა იყოს არც ერთი ქვეყნის ვასალი; ყველას უნდა ესაუბროს, როგორც თანასწორი და, რაც მთავარია, ამის უფლება უნდა ჰქონდეს, თანასწორების უფლება, რომელიც ახლა წართმეული აქვს.

ვესტორების შემოსვლასა და წყალტუბოს განახლებას ის არ სჯობია, ჩამოშლილ კედლებსა და გაუკაცრიელებულ სასტუმროებს ვუყუროთ, ადგილობრივებს შემოსავალი არ ჰქონდეთ და დასასვენებლად ქართველებმა არ ვიაროთ ძველ კურორტზე, რომლის წყლების სიკეთე ჩვენს მშობლებს დღემდე ტკბილად ახსოვთ?!

ისე, ყველაფერზე, რაც რუსეთთან არის დაკავშირებული, უარი რომ ვთქვათ, ზუსტად 24 საათში უპუროდ დავერჩებით. მერე, სანამ მწვანე ბალახი, ვიოვით, როცა გახმება, თივაზე გადავიდეთ და ვიყოთ მშვივრები, მაგრამ ამაყები, არ მივიღოთ არაფერი რუსული, დავემონოთ დასავლეთს და ასე განვავრცოთ მანამ, სანამ ერთი კილო პურის გულისთვის კაცის მოკვლის სურვილი არ გაუჩნდება ნახევარ ქვეყანას.

ისე, როცა საქართველო რუსულ ინვესტიციებზე ამბობს უარს, ასევე რატომ არ იქცევიან ბერძენი, საფრანგეთი, ესპანეთი და რატომ მუშაობენ რუსული ფირმები ბებერი კონტინენტის სხვადასხვა ქვეყანაში ნარმატივით? რატომ აშენებინებენ რუსებს ქარხნებს, მაგალითად, ბერძენიაში ან საფრანგეთში და რატომ გვიშლიან ევროპელები ჩვენ ამის გაკეთებას? არ შეიძლება, ჩვენთანაც ააშენონ ქარხანა რუსებმა? მიზეზი ერთადერთია — ნებისმიერი ურთიერთობა რუსეთთან საბოლოოდ მიგვიყვანს იქამდე, რომ საქართველო, შესაძლოა, რუსეთთან პირისპირ სასაუბროდ დარჩეს, სხვების გარეშე და ეს იქნება პირველი ნაბიჯი იმისკენ, რომ ორმა სახელმწიფომ ტერიტორიებზე დაილაპარაკოს, ეკონომიკაზეც, ფრენების აღდგენაზეც და, საზოგადოდ, ურთიერთობებზე. რუსეთმა და საქართველომ შეთანხმებას რომ მიაღწიონ, გამოვა, რომ დასავლეთს ამდენი წლის განმავლობაში ერთსა და იმავე წრეზე მხოლოდ თავისი ინტერესების გამო დაეყავდით და საქართველო, როგორც ტერიტორია, მათი კონტროლიდან გავა. სწორედ ტერიტორიისა და სტრატეგიული მდებარეობის გამო აქვს საქართველოს ფასი, თორავ, ქართველი ხალხი არავინ რომ არ აღარღვას, არაერთხელ გამოჩნდა და მომავალშიც ბევრჯერ გამოჩნდება. კიდევ ვიმეორებო: საქართველო არ უნდა იყოს არც ერთი ქვეყნის ვასალი; ყველას უნდა ესაუბროს, როგორც თანასწორი და, რაც მთავარია, ამის უფლება უნდა ჰქონდეს, თანასწორების უფლება, რომელიც ახლა წართმეული აქვს.

ბასო ბარბაქაძე

როგონია ერთ ხმაში გაჰკვივის, რომ დღეს საქართველოში არ არსებობს პოლიტიკური ძალა, რომელიც 40%-ზე მეტის მოგროვებას შეძლებს. ანუ, მათ დასავლეთის პათოსი ქარგად იხიან და მასთან ერთად ერთ ხმაში მღერაინ. იმას კი არავინ ამბობს, ამომრჩეველმა რომელიმე პარტიას 50%-იანი მხარდაჭერა რომ გამოუცხადოს, მაშინ რა ხდება? ხმები უნდა გაყალბდეს რომელიმე პარტიის საზიანოდ? ანუ, ამომრჩევლის არჩევანი უნდა უგულებელყოს ხელისუფლებამ?

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„საქართველო იძენს ბიოპოლიტონი, რომელსაც ჯერ დაარსებენ პანდემიის მასშტაბებით, მერე კი გაიროს ხელით მინდვრის საცდელ ვაქცინას... ისე, თუ მათ მართლაც ასე ძალიან აინტერესებთ ადამიანების ჯანმრთელობა და ღამე არ სძინავთ ვაქცინის გავრცელებაზე ფიქრით, დაახლოებით ორი თვის წინათ რუსებმა განაცხადეს, რომ უკვე შექმნეს ვაქცინა და, თუ არ ვცდები, რამდენიმე დღეში სახელმწიფო უკვე განაცხადს, რომ შეიქმნეს კიდევ. რატომ გაიშინა და არაფერს ამბობენ?“

მსოფლიოში ერთ-ერთი გავლენიანი გლობალური ორგანიზაცია — გაეროს ბავშვთა ფონდი (UNICEF), რომელიც დღეს 200-მდე ქვეყანაში ახორციელებს სხვადასხვა ნეოლიბერალურ პროგრამასა თუ სოციალურ პროექტს, უახლოეს მომავალში რამდენიმე შედარებით დაბალშემოსავლიან ქვეყანაში კორონავირუსის სანინააღმდეგო პირველი ექსპერიმენტული ვაქცინის სწრაფ გავრცელებას უზრუნველყოფს.

როგორც ორგანიზაციის ოფიციალურ ვებგვერდზე განთავსებულ ცნობაში აღნიშნულია, ფონდის ხელმძღვანელობა ვაქცინის გლობალური ხელმისაწვდომობის მექანიზმის (COVAX Facility) სახელით უკვე ანარეზებს მოლაპარაკებებს მწარმოებლებთან ვაქცინის პირველი დოზების შესყიდვაზე, ტრანსპორტირებაზე, ლოჯისტიკასა და შენახვის საკითხებზე. მეტიც, საჭიროების შემთხვევაში, იგი მზად არის, გამოიყოს დამატებითი თანხები, რათა პრეპარატის მიწოდება და გავრცელება ყველა (განვითარებადი) ქვეყანაში დროულად მოხდეს: „ვაქცინით უზრუნველყოფის კენ მიმართულ ჩვენს ერთობლივ ძალისხმევაში გაეროს ბავშვთა ფონდი იყენებს ვაქცინით მომარაგების უნიკალურ შესაძლებლობას, რათა უზრუნველყოს ყველა ქვეყნისთვის უსაფრთხო, სწრაფი და თანაბარი წვდომა ვაქცინის დოზების პირველ პარტიკულზე, როდესაც ის გახდება ხელმისაწვდომი“, — განაცხადა გაეროს ბავშვთა ფონდის აღმასრულებელმა დირექტორმა პინკინტა ფორმა.

თევან წამებულის ტაძრის წინამძღვარი მამა გიორგი (რაზმაძე). — მამაო, ამას წინათ გაეროს ბავშვთა ფონდის ოფიციალურ ვებგვერდზე გავრცელდა ინფორმაცია, რომ კორონავირუსის სანინააღმდეგო ვაქცინების მასშტაბურ გავრცელებას სწორედ ეს ორგანიზაცია უზრუნველყოფს. ფონდი ასობით მილიონ დოლარს გამოყოფს იმისთვის, რომ შედარებით დაბალშემოსავლიან ქვეყნებს, როგორც არის საქართველო, ეს „პრეპარატი სწრაფად და დროულად მიენდოს“. მოლაპარაკებები უკვე დაწყებულია. რა ვაქცინებზეა საუბარი, როგორ შეიძლება იმ საფრთხის (თუ საფრთხეს შეიცავს ან შეიძლება შეიცავდეს) თავიდან აცილება, რომელსაც აღნიშნული პროცესი გამოიწვევს?

— დავეინყოთ იმით, რომ გაეროს ბავშვთა ფონდი თავისი მიზნებით, ამოცანებით, არსითა თუ იდეოლოგიით საკმაოდ აგრესიული ორგანიზაციაა, რომელიც ბოლო პერიოდში დაუფარავად ახორციელებს სოციალურ რეპრესიებს ოჯახებზე. ამას ადასტურებს არაერთი სტატისტიკური მონაცემი. მათ უკვე ათასობით ოჯახს წაართვეს ბავშვი იმ მოტივით, რომ თურმე ამ ბავშვებს სათანადო პირობები არ ჰქონდათ. ათასობით მოზარდი მიაშვილეს ერთი და იმავე სექსის პირთა ოჯახებს — ტრანსგენდერებს, ჰომოსექსუალებს და ა.შ. რაც შეეხება ე.წ. ვაქცინას, ჯერ ერთი, არანაირი ვაქცინა არ არსებობს და არც შეიძლება არსებობდეს, იმიტომ, რომ არანაირი კლინიკური ცდები ჯერ არ ჩატარებიათ. როგორც ჩანს, აქ საუბარია რაღაც ახალ პრეპარატზე, რომლის გამოცდასაც აპირებენ ე.წ. მესამე სამყაროს ქვეყნებში, რომლებსაც ისინი დაბალშემოსავლიან ქვეყნებად იხსენიებენ; და მათ შორის, რა თქმა უნდა, განიხილება საქართველოც. აი, ამისთვისაა მოწადინებული მთელი ეს ორგანიზაცია და საერთაშორისო ორგანიზაციები, რომელთა შორისაც არის მსოფლიო ბანკი, ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაცია, იმუნიზაციისა და ვაქცინების გლობალური ალიანსი, სავალუტო ფონდი, ბილ და მელინდა გეიტსების ფონდსა და სხვა პარტნიორებთან მჭიდრო თანამშრომლობით... კონკრეტული თარიღი, თუ როდის მოხდება ვაქცინის პირველი პარტიის გავრცელება, ჯერჯერობით უცნობია.

ცნობისთვის: გაეროს ბავშვთა ფონდის ხელმძღვანელობა კოვიდ-19-ის პანდემიის გავრცელების დღიდან ამზადდა, რომ ვირუსის სანინააღმდეგო ვაქცინაციას, რომელიც არაერთ ქვეყანაში მოსახლეობის უნდობლობასა და ეჭვებს აჩენს, ყველაწარადა ხელს შეუწყობდა. ამ პროცესის ფარგლებში მათ უკვე განახორციელეს არაერთი საინფორმაციო კამპანია, რომლებიც ასობით მილიონი ამერიკული დოლარი დაჯდა და რომლის მიზანიც ადამიანების დარწმუნება იყო ვაქცინაციის აუცილებლობაში, თუმცა, მიუხედავად პროპაგანდისტული კამპანიისა, უნდობლობამ კიდევ უფრო მოიმატა...

რა ვაქცინებს შემოიტანს პანდემიის წინააღმდეგ ბრძოლის სახელით ბავშვის უფლებათა კოდექსის ინიციატორი ორგანიზაცია საქართველოში, რა დგას ამ ყველაფრის მიღმა და რა შედეგები შეიძლება მოჰყვეს საექსპერიმენტული ვაქცინაციის — ამ და სხვა მნიშვნელოვან საკითხებზე გვესაუბრება ავჭალის წმ. ქე-

გაეროს ბავშვთა ფონდი განვითარებად ქვეყნებში კოვიდ-19-ის სანინააღმდეგო სახელმწიფო ვაქცინის გავრცელებას იწყებს

დროზე, როცა მსოფლიოში კოვიდ-19-ის გამო ყოველდღიურად ათასობით ადამიანი იღუპებოდა, ბილ გეიტსმა განაცხადა, რომ ვაქცინა შეიძლება მალე იყოს, მაგრამ ის იაფი არ იქნება. ანუ, მან ხახვასიტი განაცხადა, რომ პრეპარატი ძვირი ეღირებოდა. ბუნებრივია, ჩნდება შეკითხვა — ხალხი, რომელიც უშიშროდ ცენტრს არ სარკავს და კარავს, რატომ ანაბრებს დაბალშემოსავლიან ქვეყნებში ვაქცინის განსარცელებლად ასობით მილიონი დოლარი დახარჯოს?

მამა გიორგი (რაზმაძე): ნუ ენდობით ბრავ ასეთ საექსპერიმენტებს, რადგან მას შეიძლება მსხვერპლი მოჰყვას

ლევა გაეროს სამხიანობაზე. არაფერს ვამბობ მსოფლიო ჯანდაცვის ორგანიზაციისთვის დაფინანსების შეწყვეტაზე. სხვათა შორის, არაოფიციალური მონაცემებით, ამერიკაში ყოველწლიურად 200-დან 400 ათასამდე ბავშვი იკარგება უზრუნველყოფის გამო. და, თუ არ ვცდები, ტრამპმა პირადად დალო, რომ მომავალ არჩევნებში გამარჯვების შემთხვევაში, მისი ძალისხმევა მიმართული იქნება ამ შავ-ბნელი სპიხის გამომიშობისკენ... — ვაქცინაციისა და გაეროს მიერ „ბავშვთა უფლებების“ დაცვის თემა შეიძლება გარკვეულ დანაშაულებრივ საქმიანობასთან იყოს დაკავშირებული?

წინამდებარე პანდემიის მასშტაბებით, მერე კი გაიროს ხელით მინდვრის საცდელ ვაქცინას... ისე, თუ მათ მართლაც ასე ძალიან აინტერესებთ ადამიანების ჯანმრთელობა და ღამე არ სძინავთ ვაქცინის გავრცელებაზე ფიქრით, დაახლოებით ორი თვის წინათ რუსებმა განაცხადეს, რომ უკვე შექმნეს ვაქცინა და, თუ არ ვცდები, რამდენიმე დღეში სახელმწიფო უკვე განაცხადს, რომ შეიქმნეს კიდევ. რატომ გაიშინა და არაფერს ამბობენ? — ეკლესიები დახურულ და წირვას ნუ ჩატარებთო, გვეუბნებოდნენ; ამას წინათ „ქართული ოცნების“ საარჩევნო სიის წარდგენაზე ასობით ადამიანი იმყოფებოდა, არ იყო საშიში? კარგი, ვთქვათ, იქ რაღაც დისტანცია დაიცვეს, მაგრამ, რეგიონებში დახურულ სივრცეებში რომ იმართება შეხვედრები, ვინ აკონტროლებს? ვინ აკონტროლებს თითოეულ ქალაქს ან სოფელს? ეს ყველაფერი კიდევ ერთხელ გვარწმუნებს, რომ მათ ხალხის უსაფრთხოება კი არ ადარდებთ, მხოლოდ თავიანთი პოლიტიკური კეთილდღეობა აინტერესებთ. ამისთვის ყველაფერზე წველენ, მათ შორის ადამიანების სიცოცხლესაც საფრთხეში ჩააგდებენ. აი, ამ რეალობის წინაშეა დღეს ქართველი ხალხი და ამიტომ არ უნდა ენდოს თუნდაც მათ მიერ შემოტანილ ვაქცინას...

შესაბამისი შესწავლის გარეშე უფასოდ გვთავაზობენ, არის მსოფლიო გლობალისტური მაფიის მიერ დაგეგმილი ბიოპოლიტიკური გეგმა, რომელიც აინტერესებს ადამიანების ჯანმრთელობას და ღამე არ სძინავთ ვაქცინის გავრცელებაზე ფიქრით, დაახლოებით ორი თვის წინათ რუსებმა განაცხადეს, რომ უკვე შექმნეს ვაქცინა და, თუ არ ვცდები, რამდენიმე დღეში სახელმწიფო უკვე განაცხადს, რომ შეიქმნეს კიდევ. რატომ გაიშინა და არაფერს ამბობენ? — ეკლესიები დახურულ და წირვას ნუ ჩატარებთო, გვეუბნებოდნენ; ამას წინათ „ქართული ოცნების“ საარჩევნო სიის წარდგენაზე ასობით ადამიანი იმყოფებოდა, არ იყო საშიში? კარგი, ვთქვათ, იქ რაღაც დისტანცია დაიცვეს, მაგრამ, რეგიონებში დახურულ სივრცეებში რომ იმართება შეხვედრები, ვინ აკონტროლებს? ვინ აკონტროლებს თითოეულ ქალაქს ან სოფელს? ეს ყველაფერი კიდევ ერთხელ გვარწმუნებს, რომ მათ ხალხის უსაფრთხოება კი არ ადარდებთ, მხოლოდ თავიანთი პოლიტიკური კეთილდღეობა აინტერესებთ. ამისთვის ყველაფერზე წველენ, მათ შორის ადამიანების სიცოცხლესაც საფრთხეში ჩააგდებენ. აი, ამ რეალობის წინაშეა დღეს ქართველი ხალხი და ამიტომ არ უნდა ენდოს თუნდაც მათ მიერ შემოტანილ ვაქცინას...

«ხალხი, რომელიც უშიშროდ ხელს არ სარკავს და კარავს, რატომ ანაბრებს დაბალშემოსავლიან ქვეყნებში ვაქცინის განსარცელებლად ასობით მილიონი დოლარი დახარჯოს?»

— მათი განმარტებით, ეს ქველმოქმედება განვითარებადი ქვეყნებისთვის, რომლებსაც საკმარისი ფინანსები არ აქვთ პანდემიისთან საბრძოლველად. ეს არარეალურია? — ეს ისეთი იაფფასიანი ბლეფია, რომ მას, ალბათ, ბავშვებს არ დაიჯერებს. მათ ჩვენსთანავე ქვეყნების ეკონომიკური მდგომარეობა არ ადარდებთ, ადამიანთა ჯანმრთელობა და პირდაპირი ინვესტიციების განახორციელება არ აინტერესებთ. და ვაქცინების გლობალური ალიანსი, სავალუტო ფონდი, ბილ და მელინდა გეიტსების ფონდი და ა.შ. მხოლოდ ამ ორგანიზაციების დასახელებასა და საკმარისი იმისთვის, რომ იქვე ბაზრად, კულტურულ, იდეოლოგიური გარემოში, მათ მიერ მართული პოლიტიკური კლასის ფორმირება თუ სხვა. სხვათა შორის, თავის

— ძნელია, კონკრეტული ვაქცინის გარეშე მტკიცებით ფორმირებული საუბარი, მაგრამ, თუ ადამიანს ოდნავ მაინც გონება უმუშავებს, ხვდება, რომ ასეულობით მილიონებს ჰყვრები არაფერს ვაჩვენებ... მსოფლიო პოლიტიკაში უშიშროდ ხელს არ სარკავს და კარავს, რატომ ანაბრებს დაბალშემოსავლიან ქვეყნებში ვაქცინის განსარცელებლად ასობით მილიონი დოლარი დახარჯოს? — ეს ისეთი იაფფასიანი ბლეფიაა, რომ მას, ალბათ, ბავშვებს არ დაიჯერებს. მათ ჩვენსთანავე ქვეყნების ეკონომიკური მდგომარეობა არ ადარდებთ, ადამიანთა ჯანმრთელობა და პირდაპირი ინვესტიციების განახორციელება არ აინტერესებთ. და ვაქცინების გლობალური ალიანსი, სავალუტო ფონდი, ბილ და მელინდა გეიტსების ფონდი და ა.შ. მხოლოდ ამ ორგანიზაციების დასახელებასა და საკმარისი იმისთვის, რომ იქვე ბაზრად, კულტურულ, იდეოლოგიური გარემოში, მათ მიერ მართული პოლიტიკური კლასის ფორმირება თუ სხვა. სხვათა შორის, თავის

ერთ რასაც გვთავაზობს, იმ პრეპარატმა განიარაღებინა? ვინ არის პასუხისმგებელი იმაზე, რომ ეს ვაქცინა არ გამოიწვევს საშიშროებას სიცოცხლის საფრთხეში და ადამიანების სიცოცხლესაც საფრთხეში ჩააგდებენ. აი, ამ რეალობის წინაშეა დღეს ქართველი ხალხი და ამიტომ არ უნდა ენდოს თუნდაც მათ მიერ შემოტანილ ვაქცინას... — მოგწონს თუ არა, ფაქტია, რომ კოვიდ-19-ით მსოფლიო თავზარდაცემულია და უამრავი ადამიანი, მათ შორის საქართველოშიც, იმედი ელოდება ახალ ვაქცინას. რა ფორმით შეიძლება საზოგადოების გათვითცნობიერება იმ კუთხით, რომ პირველივე საცდელ ვაქცინას არ ენდოს და კრიტიკულად შეხედოს ამ ყველაფერს? — საზოგადოებამ უნდა იცოდეს, რომ ნაბისმიერი ვაქცინა, რომელსაც ყოველგვარი ცდებისა და

— და თუ ვაქცინაცია საყალბე იქნება? — მამი, რა თქმა უნდა, ისე დაგვარჩენია, დიდი და პატარა ფეხზე დავდგეთ. წინააღმდეგ შემთხვევაში, საქართველო, ამ უბედურების ფონზე, შესაძლოა, კიდევ ერთხელ გახდეს საცდელი ლაბორატორია, რომელიც ნამდვილად იქნება სასიცოცხლო დარტყმა ამ ისედაც გაჩანაგებული ქვეყნისთვის... — და თუ ვაქცინაცია საყალბე იქნება? — მამი, რა თქმა უნდა, ისე დაგვარჩენია, დიდი და პატარა ფეხზე დავდგეთ. წინააღმდეგ შემთხვევაში, საქართველო, ამ უბედურების ფონზე, შესაძლოა, კიდევ ერთხელ გახდეს საცდელი ლაბორატორია, რომელიც ნამდვილად იქნება სასიცოცხლო დარტყმა ამ ისედაც გაჩანაგებული ქვეყნისთვის... — და თუ ვაქცინაცია საყალბე იქნება? — მამი, რა თქმა უნდა, ისე დაგვარჩენია, დიდი და პატარა ფეხზე დავდგეთ. წინააღმდეგ შემთხვევაში, საქართველო, ამ უბედურების ფონზე, შესაძლოა, კიდევ ერთხელ გახდეს საცდელი ლაბორატორია, რომელიც ნამდვილად იქნება სასიცოცხლო დარტყმა ამ ისედაც გაჩანაგებული ქვეყნისთვის...

ესაუბრა ჯაბა ჟვანიძე

„აფხაზეთშიც ჰყავთ ნაცების მსგავსი ოპოზიციონერები, რადიკალი სეპარატისტები. ასე რომ, ნუ გვეყინება აფხაზეთისგან, ისინი ჩვენი ძმები არიან, მათთან ერთად, რომლებსაც საპარტიო მოქალაქეების ერთ ნაწილს, გონება აქვთ არაუღლი. სეპარატისტულად განწყობილი ნაწილი აფხაზეთისა ცდილობს, რომ ქართველთა და აფხაზეთა ხელახლა დამებობრება-შერიგება არ მოხდეს, მათგან ყველაფერი რიგზე იქნება!“

ვიქტორ ცაავა:

საქართველოში არს არჩევნები ტარდება ისე, როგორც ხალხს სურს, არც ის პარტიები არიან ხელისუფლებაში, როგორც ხალხს სურს, და არც ის ადამიანები არიან პარლამენტში გამსვლელთა შორის, როგორც ამოერივალს სურს — ყველაფერს ამაყობს სახელმწიფო დაპარტამენტი პარტიას

საპარლამენტო არჩევნების რეჟიმში ყოფილი საქართველოში ყოველდღე იცვლება მოვლენები, ყოველდღე ახალ ინფორმაციას ელოდება ამომრჩეველი. ბევრს აინტერესებს, ვინ არიან პარტიების მიერ წარდგენილი საპარლამენტო სიებში. რამდენიმე დღის წინათ „ქართულმა ოცნებამ“ წარმოადგინა აღნიშნული სია და ამომრჩეველთა შეფუთვებაც მოახერხა. აღსანიშნავია, რომ იმ დღეს, როდესაც მმართველმა პარტიამ პარტიული სიის პირველი ოცეული გააცნო საზოგადოებას, ლარი საგრძნობლად გაუფასურდა, თითქოს ვიღაცამ ეს შეგნებულად გააკეთა... რატომ ვერ შეძლო ამომრჩევლის მოსაწონი სიის წარმოდგენა მმართველმა პარტიამ, რატომ და ვინ უწყობს პროვოკაციას ხელისუფლებას — ამ და სხვა მნიშვნელოვან საკითხებზე გვესაუბრება „პატრიოტთა ალიანსის“ მარტვილი-აბაშა-ნალენჯისა-ჩხორწყის სარჩევნო ოლქში მაჟორიტარი დეპუტატობის კანდიდატი ვიქტორ ცაავა:

— „ქართული ოცნების“ მიერ წარმოდგენილი საპარლამენტო სია კოლონიური ქვეყნის მიერ წარმოდგენილი სიაა, რომელიც ამერიკის სახელმწიფო დეპარტამენტში შეადგინეს. როგორ პატივსაც უნდა სცემდე ამომრჩეველი პრემიერმინისტრ გიორგი ბახარაძეს, უნდა ვაღიაროთ, რომ „ოცნების“ მიერ წარმოდგენილი სია ლიბერალური მმართველობის დამადასტურებელია. ყველამ კარგად ვიცით, რომ საქართველოში არც არჩევნები ტარდება ისე, როგორც ხალხს სურს, არც ის პარტიები არიან ხელისუფლებაში, რომლებსაც ხალხს სურს და არც ის ადამიანები არიან პარლამენტში გამსვლელთა შორის, რომლებსაც ხალხს სურს. ამაყობს სახელმწიფო დაპარტამენტი პარტიას, რომელიც ხელისუფლებაშია, რომელიც ხელისუფლებას უწყობს, რომელიც ხელისუფლებას უწყობს, რომელიც ხელისუფლებას უწყობს...“

შრომელთა რაოდენობა მსოფლიო მასშტაბით 15 000-ს აღემატება, 72 ქვეყანაში აქვს 192 ოფისი. ამასთანავე, ფინანსური ბაზრების უმრავლესობა მის სერვისებს იყენებს. ეს კომპანია დღეს საქართველოშია და ეროვნული ვალუტის კურსსაც ის ადგენს. აქვე ვიტყვი იმასაც, რომ ბლუმბერგის კურსსაც, რაც ჩემთვის შეურაცხყოფელია. ლარის კურსის დაცემაში გასაკვირი არაფერია, რადგან ეროვნულ ვალუტაზე ძალიან მოქმედებს ქვეყნის საშინაო და საგარეო პრობლემებიც. ლარის კურსი გამუდმებით ეცემა და ეს პანდემიის გამოც ხდება. მთავრობის მოვალეობა და ვალდებულებაა დოლარის ინტერვენცია, რადგან ეკონომიკა განერებულია, მრეწველობა კი ჩვენს ქვეყანას არ აქვს. მაგრამ მთავარი, რაც ხელისუფლებამ უნდა გააკეთოს, არის ის, რომ ლარის კურსის განსაზღვრა ეროვნული ბანკის, ე.ი., საქართველოს იურისდიქციასა და კომპეტენციას დააბრუნოს. სხვა საკითხია, მისცემენ თუ არა მას ამის შესაძლებლობას, უფრო არა, ვიდრე კი.

— თქვენ პანდემია და მასთან დაკავშირებული პრობლემები ახსენეთ. დღეს ქვეყანაში არ არის დაწესებული მასობრივი შეზღუდვები და არ ვართ საგანგებო რეჟიმში, მაგრამ ყოველ დღე ვიცავთ, რომ ასობით ადამიანი დაინფიცირდა. თუმცა, ინფექციონისტები გვანყურებენ, რომ ეს საშიში არ არის. არადა, ყველას გვახსოვს, რა ამბავი იყო ადგომას ე.წ. ეკლესიის კლასტერზე... სოციალურ ქსელში ხუმრობდა, — ცოტა ხანში მხოლოდ „ოცნე-

ბის“ ამომრჩეველს შეეძლება ქუჩაში გასვლა... ხომ არ სარგებლობს ამ პანდემიით ქვეყნის ხელისუფლება წინასწარჩევნოდ? — პანდემია არსებობს. შესაძლოა, მკვლეელი არ არის, როგორც თავდაპირველად იქცა, მაგრამ, ბუნებრივად, ამ კოვიდ-19-ს ხელისუფლება თავის სასარგებლოდ გამოიყენებს, განსაკუთრებით, წინასწარჩევნოდ. რაც ახლა მკითხეთ, ეს შეკითხვა მეც მანუხებს, როგორც პაატა იმნაძე გვაპასუხებდა, ადგომას ეკლესიაში თუ მივიდოდით, კუბოებს ვერ დავითვლიდით, და საარჩევნო უბნებზე რომ მივალთ, არაფერი დავგეგმავთ?! — დაკეტულია რუხის ხიდი, გალის მცხოვრებლებს არ

თუ არა ინფიცირებულთა ის მონაცემი, რომელიც ამჟამად გვაქვს, ამის შემონეშება არავის არ ძალუძს, ამიტომ ხელისუფლება რასაც მოისურვებს, იმას გააკეთებს. — ღვთისმშობლის ხატი, რომელიც თქვენი პატრიის ლიდერებმა ილორის წმინდა გიორგის ეკლესიაში ჩაიტანეს, სეპარატისტული აფხაზეთის მმართველობამ უკან გამოაგზავნა... — ეს იყო საშინელი ფაქტი, ძალიან ცუდად მოიქცა აფხაზეთის სეპარატისტული ნაწილი, მაგრამ ამ ფაქტს აქვს დადებითი მხარე — ღვთისმშობელი ჩაბრუნდა ილორის წმინდა გიორგის ეკლესიაში, მოეფერა აფხაზეთს და დაბრუნდა უკან. აღსანიშნავია, რომ

ათისტულად განწყობილი ნაწილი აფხაზეთისა ცდილობს, რომ ქართველთა და აფხაზეთა ხელახლა დამებობრება-შერიგება არ მოხდეს, მათგან ყველაფერი რიგზე იქნება! — ხომ არ სჯობდა ღვთისმშობლის ხატის გადაბრუნება ოფიციალურ თბილისის ოფიციალურ მოსკოვთან შეთანხმებით გაეკეთებინა? — კოლონიური ქვეყნის მმართველები მსგავს რამეს ვერ გაბედავენ, ამიტომ ვერ გეტყვით, რა მოხდებოდა, თუ ოფიციალური თბილისის ოფიციალურ მოსკოვთან შეთანხმებით გააკეთებდა მსგავს რამეს. საქართველოს ხელისუფლება უფლებამოსილი არ არის, დამოუკიდებ-

ენკოს შეხვედრა დადებითი მოვლენაა. ბელარუსის პრეზიდენტი ლავროვმა ყველაფერი ორგანიზებულია დასავლეთთანაც კარგ ურთიერთობას ცდილობდა და რუსეთთანაც უნდა კარგად ყოფილიყო. ამ ორმაგმა თამაშმა ის თითქმის კრახამდე მიიყვანა. ლუკაშენკოს ხელისუფლება დასავლეთის ძალისხმევით საგრძობლად შეირყა. ეს იმ პოლიტიკის ბრალია, რომელსაც თვითონ ატარებდა. ახლანდელი შეხვედრა არ იქნებოდა ასეთი გასაიდუმოებული, რომ არა ის შეცდომები, რომლებიც ლუკაშენკომ რუსეთის მიმართ დაუშვა. ეს შეხვედრა მართლაც იქონიებს გარკვეულ გავლენას პოსტსაბჭოთა სფეროს ქვეყნებზე, მაგრამ, სანამ სულ ცოტა ინფორმაცია მაინც არ გამოჟონავს ამ შეხვედრის შესახებ, მანამდე ძნელია პროგნოზის გაკეთება. ახლა ყველაზე მნიშვნელოვანია, რომ ბელარუსი გადაურჩეს გლობალისტების რისხვას.

— თქვენ უკვე დაიწყეთ საარჩევნო კამპანია სამეგრელოში. ჩვენი გაზეთის მკითხველი აქტიურად ადევნებს მას თვალს, ნაწილი თქვენი მხარდამჭერია. მათ აინტერესებთ — ნამდვილად არის მართალი ამომრჩეველის დიდი ნაწილი „ნაციონალური მოძრაობის“ მომხრე?

— არა, ეს ასე არ არის. მეგრელები ძალიან გონებაგახსნილი, ნიჭიერი და ხალასი ადამიანები არიან, მათ უყვართ თავისუფლება და პატივსაცემი თავიანთი კუთხე, ამიტომ იმის თქმა, რომ ნაცების მხარდამჭერები არიან, ცოტა არ იყოს, სირცხვილია. ნაცებს მხარს ყველა რეგიონსა და რაიონში უჭერენ, მათ შორის, თბილისშიც, ამიტომ ვერ ვიტყვი, რომ განსაკუთრებით დიდი ამომრჩეველი ჰყავთ სამეგრელოში. ყველა კვლევა აჩვენებს, რომ „ნაციონალური“ ამომრჩეველი სრულიად საქართველოში 12 პროცენტს არ აღემატება. ამ 12 პროცენტში შედის სამეგრელოს ამომრჩეველთა რაოდენობაც.

„ნაციონალური მოძრაობის“ მხარდაჭერა სამეგრელოში განპირობებულია ხელისუფლების უუნარობით, ინერტულობით და უყურადღებობით. სამეგრელოს რაიონების მუნიციპალიტეტებში ძალიან ბევრია ყოფილი ნაციონალი, რა თქმა უნდა, პორტირებულნი, ამიტომ მოსახლეობას რწმენა აქვს დაკარგული. ვაღიაროთ ისიც, რომ ამ რეგიონში წარმოდგენილი მაჟორიტარებიც არაფერად უქნია ღმერთს. ასე რომ, მეგრელებს ყველამ თავი დაანებოს და თავის საქმეს მიხედოს.

ესაუბრა ეკა ნასყიდაშვილი

«საქართველოს ხელისუფლება უფლებამოსილი არ არის, რომ დაეუკიდებოდეს სახელმწიფო დაპარტამენტს. ჩვენი ქვეყნის მმართველს აუხილავლად ამაყობს სახელმწიფო დაპარტამენტი უნდა უპარტამენტო, რა გააკეთონ. ამაყობს ინტერესები კი, მაგრამ, ნამდვილად არ არის ჩვენი და აფხაზეთის შერიგება»

აქვთ საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობის საშუალება. სამეგრელოში ამბობენ, — დევნილთა დიდი ნაწილი „ნაციონალური მოძრაობის“ ამომრჩეველია... — მაჟორიტარობის კანდიდატი ვარ სამეგრელოში, ამიტომ მაქვს გარკვეული მონაცემები. გალის ამომრჩეველთა რაოდენობა არ არის იმხელა, რომ არჩევნების შედეგებზე გავლენა იქონიოს, თუმცა, აქვე ვიტყვი იმასაც, რომ თუ ისინი საარჩევნოდ ენგურს გადმოლმა ვერ გადმოვლენ, იქნება ძალიან ცუდი. მართალია, თავიდანვე გვეუბნებოდნენ ექიმები, ვირუსი არსად ნასულა და მასთან ერთად ცხოვრება მოგვიწევს, მაგრამ ყველამ კარგად ვიცოდით, რომ ამ ეპიდემიას ხელისუფლება სათავისოდ გამოიყენებდა. არავინ იცის, სწორია

აფხაზეთის სახელმწიფო პირებმა აშკარად გამოხატეს თავიანთი უკმაყოფილება ხატის უკან დაბრუნების გამო, რაც ძალიან კარგი ტენდენციაა. მათ თქვეს, რომ ცუდი ფაქტი იყო ილორის მართლმადიდებლური ეკლესიიდან ხატის, თანაც ღვთისმშობლის ხატის უკან გადმობრუნება. აფხაზეთის მთავრობას ჰყავს ოპოზიცია, ვერ ვიტყვი, რომ ის, რაც მოხდა, აფხაზეთის ამჟამინდელი პრეზიდენტის, ისლან ბაშინიას, სურვილი იყო. აფხაზეთშიც ჰყავთ ნაცების მხარდამჭერები, რადგან ყველაფერი იყო მთავრობის მხარე, რადგან ყველა ფიქრობს, რომ ეს შეხვედრა ძალიან დიდ გავლენას მოახდენს პოსტსაბჭოთა სფეროს ქვეყნებზე, მათ შორის, საქართველოზეც... — ჰუტინისა და ლუკაშ-

ბალი ნაბიჯები გადადგას. ჩვენი ქვეყნის მმართველს ამერიკის სახელმწიფო დეპარტამენტთან უნდა უპარტამენტო, რა გააკეთონ, ამერიკის ინტერესებში, ნამდვილად არ არის ჩვენი და აფხაზეთის შერიგება. — 14 სექტემბერს სოჭში ვლადიმერ პუტინისა და ალექსანდრე ლუკაშენკოს შეხვედრა გაიმართა. მართალია, შეხვედრა დასურული იყო, მაგრამ პოსტსაბჭოთა სფეროს და, საერთოდ, მთელი მსოფლიოს ყურადღება ამ შეხვედრაზე იყო მიმართული, რადგან ყველა ფიქრობს, რომ ეს შეხვედრა ძალიან დიდ გავლენას მოახდენს პოსტსაბჭოთა სფეროს ქვეყნებზე, მათ შორის, საქართველოზეც... — ჰუტინისა და ლუკაშ-

«მართალია, თავიდანვე გვეუბნებოდნენ ექიმები, ვირუსი არსად ნასულა და მასთან ერთად ცხოვრება მოგვიწევს, მაგრამ ყველამ კარგად ვიცოდით, რომ ამ ეპიდემიას ხელისუფლება სათავისოდ გამოიყენებდა. არავინ იცის, სწორია ან არა, ვიდრე კი.»

ესაუბრა ეკა ნასყიდაშვილი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დემოკრატია საპარტოეზო ჩინებას, მაგრამ დიდი ბანკითარება ვერ ჰქონდა, რადგან, მთლად ისე მოხიზნა ვერ გამოდგა, როგორც თეორიულად ჩანდა. მიუხედავად ამისა, იგი მუდმივად იპყრობდა ფართო მასშტაბის ყურადღებას, რადგან ყველა დროში მიიჩნეოდა მხარეთაშორის იმ ერთადერთ სახალხო ფორმად, რომელიც კაცობრიობას სოციალური სამართლიანობის უზრუნველყოფა და ჭეშმარიტ გარანტიად უნდა მოვლენოდა. სამწუხაროდ, ანტიკური ეპოქა, რომელიც მონას ადამიანად არ მიიჩნეოდა, სამართლიანობის გაბეზრებას იწვევდა, როგორც ცა — დედამიწისგან.

«ოქროს კვანძი»

პლური კვარცხელიან სტალინიზმი-საბჭოთაო პოპულარული საბუნთო პერსია

ეპოქა გადასვლა

უჩინული ფერ-უბრაილუი

ვალერი კვარცხელიანი:
— გამარჯობა, ძვირფასო ტელემაყურებელი. ეთერშია გადაცემა „ოქროს კვანძი“, რომელიც, როგორც ყოველთვის, გაუძღვებთ მე — ვალერი კვარცხელიანი.

ერთი მოგონება მომყვება ბავშვობიდან. ჩემს ბავშვობაში სამეგრელოში ერთი მოხუცი კაცი დადიოდა, გამხდარი და წელში ოდნავ მოხრილი, მაგრამ მაღალი და ანონილი. ნადიროვით დამფრთხალ-შეშინებულნი მზერა შექონდა და ფეხაკრეფით სიარული იცოდა. ჩამოგრძელებული, მოუვლელი თმები, ნაოჭებით დაღარული, გაუპარსავი ლოყები, მუხლებთან გამოხედილი, მოკლე შარვლი და ორი ზომით სრული, ლანჩებულ-ნაოჭებით ფეხსაცმელი აშკარა ფსიქიკურ პრობლემებზე ღიადებდნენ, თუმცა შეურაცხადობის სხვა რამ ნიშანს იქამდე არ ავლენდა, ვიდრე რომელიმე თავზეხელაღებული ერთ წვეულ სიტყვას არ წამოაყრანტალებდა.

— დემოკრატია!
სპექტაკლი ამ სიტყვის წარმოქმნისას იწყებოდა. შემინებულ თვლებში საშინელი რისხვა ჩაუდგებოდა, იქამდე ფეხაკრეფით მოარულს მგლის მუხლი მიეცემოდა, იმავე წამს მოზრდილ ქვას დასწვებოდა და დედამიწის ზურგზე იმ ყველაზე საზარელი სიტყვის წარმოქმნის პირგამებულნი გამოენთებოდა. ამ მომენტში საპირისპირო მხარეს სხვა წამოიძახებდა.

— დემოკრატია!
შემოტრიალდებოდა მარდად და დედამიწის ზურგზე იმ ყველაზე საზარელი სიტყვის წარმოქმნის პირგამებულნი გამოენთებოდა. ამ მომენტში საპირისპირო მხარეს სხვა წამოიძახებდა.

— დემოკრატია!
შემოტრიალდებოდა მარდად და დედამიწის ზურგზე იმ ყველაზე საზარელი სიტყვის წარმოქმნის პირგამებულნი გამოენთებოდა. ამ მომენტში საპირისპირო მხარეს სხვა წამოიძახებდა.

— დემოკრატია!
შემოტრიალდებოდა მარდად და დედამიწის ზურგზე იმ ყველაზე საზარელი სიტყვის წარმოქმნის პირგამებულნი გამოენთებოდა. ამ მომენტში საპირისპირო მხარეს სხვა წამოიძახებდა.

სახელმწიფოს სამართლიან მოწყობაზე, უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა კაცობრიობის ისტორიისათვის.

მე-9 საუკუნიდან ევროპის ზოგიერთ რეგიონში მემამულეები და საპატიო მოქალაქეები მონაწილეობდნენ არჩევნებში და დემოკრატიის არჩევნების გზით ვითარდებოდა წარმომადგენლობითი სისტემები. 900-იანი წლების დასაწყისისათვის ისლანდიაში გაჩნდა თანამედროვე საკანონმდებლო ორგანოს ტიპის „ალტინგი“, ნორვეგიაში კი — „ეტიე“. მე-12 საუკუნიდან იტალიის ქალაქ-სახელმწიფოებში (ვენეცია, ფლორენცია, სიენა, პიზა) დაიწყო პერიოდული არჩევნების ჩატარება უმაღლესი თანამდებობის დასაკავებლად, თუმცა ამ არჩევნებშიც

სიკური ფილოსოფიის ბაზაზე აღმოცენდა მარქსისტული მოძღვრება, რომელმაც მთლიანად შეცვალა სოციალურ სამართლიანობაზე იქამდე არსებული წარმოდგენები, ხოლო მარქსისა და ენგელსის პოლიტიკურ-ეკონომიკურ-სოციალური ხასიათის რევოლუციურმა ნაშრომმა — „კომუნისტური პარტიის მანიფესტი“, დასაბამი დაუდო დიდი ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციას რუსეთში, რითაც კაცობრიობის ისტორიაში სრულიად ახალი ერა დაიწყო. საბჭოთა კავშირი იყო პირველი სახელმწიფო, რომელმაც არა მხოლოდ თავი მოუყარა კაცობრიობის ნაშრომ-ნაწევალსა და ნაოცნებარს საზოგადოების დემოკრატიული მოწყობის მიმართულებით, არამედ იგი ახალ თვისებრობაში გადაიყვანა იმით, რომ მისი ფორმა და შინაარსი ფილოსოფიურ შესაბამისობაში მოიყვანა და დაილექტიკურ მთლიანობად აქცია. მოხდა ისე, რომ ევროპა, რომელმაც არა მხოლოდ მარქსიზმის სამართლიანობის წყარო, არამედ მარქსიზმი, როგორც მეცნიერული მოძღვრება და, „კომუნ-

ისტური პარტიის მანიფესტი“, როგორც ამ მოძღვრების სამოქმედო პროგრამა, შვა, სოციალიზმის სამშობლო ვერ გახდა. სამწუხაროდ, მე-20 საუკუნის „ქრისტიანული“ ევროპა, რომელმაც მარქსისტული მოძღვრების პრაქტიკული რეალიზება ვერ მოახერხა, ფაშოზმისა და ორი მსოფლიო ომის პრაქტიკული რეალიზებით შემორჩა კაცობრიობის ისტორიას.

მე-20 საუკუნეში პლანეტაზე ჩამოყალიბდა ორი ტიპის დემოკრატია: ფორმალური ორიენტირებული კანონმდებლობითი დემოკრატია და შინაარსით ორიენტირებული სოციალისტური დემოკრატია.

სოციალისტურმა სახელმწიფოებმა, რომლებმაც დემოკრატის მშენებლობისას გეზი ფორმალურად შეინარჩუნეს აიღეს, შეძლეს ნამდვილი დემოკრატის აშენება, ხოლო კანონმდებლობითი სახელმწიფოებმა, რომლებმაც დემოკრატის შინაარსი უგულვებლად და მისი ფორმით შემოიფარგლნენ, შექმნეს მოჩვენებითი, ფასადური დემოკრატია, სადაც ტარდება არჩევნები და გამოდგებიან ვაკუუმიანი ადამიანის უფლებებზე და თავისუფლებაზე, მაგრამ ისევე შორს არიან თავისუფლებისგან და სოციალური სამართლიანობისგან, როგორც ძველ საბერძნეთსა და ძველ რომში ამ შუა საუკუნეების ევროპაში იყვნენ, ვინაიდან სისტემებში, სადაც ოფიციალურად და კონსტიტუციით ნებადართულად არსებობენ მდიდრები და ღარიბები, დამქირავებლები და დაქირავებულები, ექსპლოატატორები და ექსპლოატირებულები, სოციალური სამართლიანობა ვერ დამკვიდრდება. სოციალური სამართლიანობა მხოლოდ იქ მკვიდრდება, სადაც მოჭრილია გზა როგორც გამდიდრებისკენ, ასევე გაღარიბებისკენ და საზოგადოების თითოეული წევრისთვის გახსნილია გზა ზომიერი, ნი-

აუუ-ის პარტიის მანიფესტის კანონმდებლობითი დემოკრატია და შინაარსით ორიენტირებული სოციალისტური დემოკრატია. იმის გათვალისწინებით, რომ ყველა ხარკი ოფიციალურად, ალბათ, არ იქნებოდა აღწერილი, ეს თანხა მილიარდ დოლარს უახლოვდება. გესმით, რა მდგომარეობაა შექმნილი? ახას ხომ არ შეიძლება არჩევნებში ხალხის ნების გაუმართაობა უწოდო? ესაა არჩევნების შედეგი! ანუ, რა გეგონა? ხალხის ნება დასწვება დავს და იყიდება. ვინაის მოუტრიალდება ეს იმის დასაბამისად, რომ ეს ბატონები და ქალბატონები მილიონებსა და მილიარდებს ხალხის ინტერესების დასაცავად იხდებიან? ესაა, ზოგადად, ბერძენული არჩევნების არსი!

პროსაქსის ანალიზი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სოციალისტურმა სახელმწიფოებამ, რომლებმაც დემოკრატიის მხედრობისას გაუჩინეს ფორმალური მხარდებლობა, შიშის საფუძველზე დაიწყეს დემოკრატიის ახლები, ხოლო კაპიტალისტურმა სახელმწიფოებამ, რომლებმაც დემოკრატიის შინაარსი უზღოვრესი და მისი ფორმით შემოიფარგლნენ, შექმნეს მოწვევებითი, ფასადური დემოკრატია, სადაც ტარდება არჩევნები და გამომდებითი გაპიკინინ ადაამიანის უფლებებზე და თავისუფლებებზე, მაგრამ ისევე შორს არიან თავისუფლებისგან და სოციალური სამართლიანობისგან, რომლებიც კველ საბერძნეთსა და კველ რომში ან შუა საუკუნეების ევროპაში იყვნენ.

რმალური, ღირსეული ცხოვრებისეული, სადაც ეკონომიკა ორიენტირებულია არა მოგებისკენ, არამედ მოსახლეობის მატერიალური და სულიერი მოთხოვნების დაკმაყოფილებისკენ; სადაც წარმოების საშუალებები ეკუთვნის ხალხს და არა კერძო მესაკუთრეს. სოციალისტურმა სისტემამ სწორედ ასეთი დემოკრატია შექმნა — ჭეშმარიტი დემოკრატია, რომლის პირობებში საზოგადოების თითოეულ წევრს შეუძლია ისარგებლოს ყველა იმ სიკეთით, რაც საზოგადოებას გააჩნია და მოქალაქის ამ უფლებებზე სხელყოფისგან და ყოველგვარი ადამიანური ბოროტი ვნებებისგან სახელმწიფო და კონსტიტუცია იცავდა.

რა სახის დემოკრატია შექმნა კაპიტალისტურმა სისტემამ?

კაპიტალისტურმა სისტემამ დემოკრატია დააფუძნა ორ მომენტზე: სიტყვის თავისუფლებაზე და მრავალპარტიულ არჩევნებზე. სიტყვის თავისუფლება პირდაპირ არის დაკავშირებული საინფორმაციო საშუალებებთან, ვინაიდან საზოგადოებასთან სიტყვის მიტანის ინსტრუმენტებს სწორედ ეს საშუალებები წარმოადგენენ. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები ძვირად ღირებული ფუფუნებაა. კაპიტალისტურ სისტემებში მათ ზემოდასწრებას განკარგავს, რომელიც, პირველ რიგში, საკუთარ ინტერესებს იცავს. ბურჟუაზიული არჩევნების პირდაპირ არის დამოკიდებული კაპიტალთან, ვინაიდან საარჩევნო მართონი ის სხვა არაფერია თუ არა უზომოდ დიდი კაპიტალის ხარჯვის მართონი გამარჯვების მისაღწევად. ხომ საინფორმაციო, დაახლოებით მაინც რა მოცულობის თანხებთან არის დაკავშირებული არჩევნები კაპიტალიზმის მექანიზმში? აი, ზოგადად ოფიციალური მონაცემი.

REGNUM: — (გაშინებული, 9 დეკემბერი, 2016 წ.) **დონალდ ტრამპმა**, გამოქვეყნებული დოკუმენტების მიხედვით, საარჩევნო ფონდში 339 მილიონი დოლარი მოაგროვა, საიდანაც წინასაარჩევნო კამპანიისთვის 322 მილიონი დოლარი დახარჯა.

ვილარი კლინტონს კი წინასაარჩევნო მართონი 565 მილიონი დოლარი დაუჯდა. მის საარჩევნო ფონდში 581 მილიონი დოლარი იყო თავმოყრილი.

მალარი კვარაცხელია: — აშშ-ის პრეზიდენტობის ორი კანდიდატის მიერ წინასაარჩევნო კამპანიაში დახარჯული თანხა 887 მილიონ დოლარს შეადგენს. იმის გათვალისწინებით, რომ ყველა ხარჯი ოფიციალურად, ალბათ, არ იქნებოდა აღნუსხული, ეს თანხა მილიარდ დოლარს უახლოვდება. გესმით, რა მდგომარეობა შექმნილი?

ნელი? ამას ხომ არ შეიძლება არჩევნებში ხალხის ნების გამოხატვა უწოდო? ესაა არჩევნების ყიდვა! ანუ, რა გამოდის? ხალხის ნება დასლზე დევს და იყიდება. ვინმეს მოუტრიალდება ენა იმის სამტკიცებლად, რომ ეს ბატონები და ქალბატონები მილიონებს და მილიარდებს ხალხის ინტერესების დაცვაში იხდიან? ესაა, ზოგადად, ბურჟუაზიული არჩევნების არსი!

კაპიტალისტურ სამყაროში ხალხის და საზოგადოების ინტერესები სრული ქიმერაა. ამიტომაცაა იმავე აშშ-ში შექმნილი ის საშინელი მდგომარეობა, რომელსაც გაეროს სპეციალური მომხსენებელი ფილიპ ოლსტონი აღწერს.

ფილიპ ოლსტონი, გაეროს სპეციალური მომხსენებელი: — აშშ შედის უმდიდრესი, უძლიერესი და ტექნოლოგიურად მაღალგანვითარებული სახელმწიფოების სიაში, მაგრამ არც სიმდიდრე, არც ძლიერება, არც მაღალი ტექნოლოგიები არ გამოიყენება სილატაკის პრობლემის დასაძლევად. 40 მილიონი ადამიანი, ანუ ყოველი მერვე ამერიკელი (დაახ. 13 პროცენტი) უკიდურეს სიღატაკში ცხოვრობს.

მალარი კვარაცხელია: — უარესი ვითარებაა განათლების სფეროში.

ABC NEWS: — აშშ-ის მოსახლეობის 43 პროცენტი ვერ ახერხებს წერა-კითხვას.

მალარი კვარაცხელია: — როგორ მოგწონთ? ჩვეთვლის, ყოფილი საბჭოთა მოქალაქეებისთვის, ეს დაუჯერებელი ამბავია, მაგრამ ამერიკული დემოკრატიის პირდაპირი შედეგი ასეთია. რას ნიშნავს ეს? ამერიკულმა დემოკრატია, ანუ ხალხმა საკუთარი თავი მშვიდ-მწყურვალად დაწერა-კითხვის უცოდინარი დატოვა? ამკარად რაღაცა შეუსაბამოა. ან ეს ხალხი სრულ ჭკუაზე არ არის, ან ეს დემოკრატია არ არის. ამიტომ ვამბობდი, კაპიტალისტური ურჩხული რამდენიც უნდა აღამაზო დემოკრატიის ფერ-უმარილით, მისი მახინჯი შინაარსი მაინც მახინჯი დარჩება!

შინაარსამოცლილი დემოკრატიის ფასადითა და ფორმით გატაცებამ აშშ-ის იდეოლოგია მთელ რიგ უკიდურესობაში გადაიყვანა. ადამიანთა ბედზე, მათ ყოფასა და სამართლიან ცხოვრებაზე ზრუნვის ნაცვლად ეს სახელმწიფო მთელ მსოფლიოს ათასგვარი უკუღმართობისა და გარყვნილების ძალადობრივ დამწერ-გავად მოეკლინა. ეს ყველაფერი თანდათანობით ტრაგიკომიკურ ხასიათს იძენს და ფსიქიატრიულ პრობლემებში გადადის. რამდენიმე დღის წინ ამერიკის კინოკადემიამ წარმოადგინა ახალი სტანდარტები „ოსკარის“ ნომინაციისთვის — „საუკეთესო ფილმი“.

Радио Озоди: — ახალი სტანდარტის მიხედვით, ფილმში ერთ მთავარ როლს უნდა

«აშშ შედის უდიდრესი, უძლიერესი და ტექნოლოგიურად მაღალგანვითარებული სახელმწიფოების სიაში, მაგრამ არც სიმდიდრე, არც ძლიერება, არც მაღალი ტექნოლოგიები არ გამოიყენება სილატაკის პრობლემის დასაძლევად. 40 მილიონი ადამიანი, ანუ ყოველი მერვე ამერიკელი (დაახ. 13 პროცენტი) უკიდურეს სიღატაკში ცხოვრობს... აშშ-ის მოსახლეობის 43 პროცენტი ვერ ახერხებს წერა-კითხვას»

ასრულებდეს ფერადკანიანი, აზიელი, ლათინოამერიკელი, ან ახლო აღმოსავლეთის მცხოვრები. მსახიობთა შემადგენლობის არანაკლები 30 პროცენტისა უნდა იყვნენ ქალები, რასობრივი და ეთნიკური უმცირესობების, ლგბტ თემისა და შეზღუდული შესაძლებლობების ადამიანთა წარმომადგენლები.

მალარი კვარაცხელია: — ამას უკიდურესობაც აღარ ჰქვია. ეს უკვე იმგვარი უფუნდობისა და უცოდინარი ფანტაზიის ამოფრქვევაა, იმგვარი მარაზმია, რომ მკურნალობა შეუძლებელია.

აი, ასე ესმით დემოკრატია ამ ცოდვის შვილებს.

აი, ეს სახელმწიფო არა მხოლოდ საკუთარ ხალხში ნერგავს ამ ავადმყოფურსა და ავადსახსენებელ დემოკრატიას, არამედ ცეცხლითა და მხვილით შეაქვს იგი სხვა სახელმწიფოებში. მახინჯი ცხოვრების საკუთარ წესს იგი მსოფლიოს ახვევს თავს, თანაც — ძალმომრეობით, იძულების წესით, სამხედრო ძალის გამოყენებით. იგი უფლებამოსილად მიიჩნევს თავს ჩერიოს სხვა სახელმწიფოთა საქმეებში. დაამხოს კანონიერი ხელისუფლება, შეცვალოს პოლიტიკური და ეკონომიკური სისტემები, დაუკითხავად გადაწყვეტოს სხვა ხალხებისა და ერების ბედი და ა.შ. ესაა ქვეყანა, რომელმაც ახლო აღმოსავლეთში ტერორისტული სახელმწიფო შექმნა, როგორც საკუთარი

სამხედრო ბაზა და დასაყრდენი, რომლისთვისაც, მოგვიანებით, იძულებული შეიქნება, მოწვევებითი ომი გამოეცხადებინა, რათა რეგიონში საკუთარი სრულიად არალეგიტიმური სამხედრო ყოფნა ოდნავ მაინც გაემართლებინა. იმ სამარცხვინო ფაქტს, რომ ტერორისტული ორგანიზაციის სახელმწიფო პრეზიდენტი ტრამპი ადასტურებს.

დონალდ ტრამპი: — ისლამური სახელმწიფო პრეზიდენტი ბარაკ ობამამ და სახელმწიფო მდივანმა ჰილარი კლინტონმა შექმნეს.

მალარი კვარაცხელია: — ესაა ამერიკული დემოკრატია; *მასობრივი განადგურების იარაღის არსებობის ცრუ საბაბით ერაყში შეჭრა და კანონიერი პრეზიდენტის **სადამ პუსაინის** ჩამოხრებაა ამერიკული დემოკრატია;

*სოფლმშენებელი პრეზიდენტის **მუამარ კადაფის** ლიწის წესით დასამართლებია ამერიკული დემოკრატია; *იუგოსლავიის პრეზიდენტ სლობოდან მილოშევიჩის ჰააგის სასაბჭოებოში მუხანათური მკვლელობა ამერიკული დემოკრატია;

*ვენესუელას კანონიერი პრეზიდენტის **მადუროს** ნაცვლად თვითმარქვია **მუამარ კადაფის** აღიარებაა ამერიკული დემოკრატია;

*სულ ახლახან პოლონეთის ოფიციალური ხელისუფლების მიერ ასევე თვითმარქვია **ტიხანოვსკაინის** გელარუსის პრეზიდენტი გამოცხადებაა ამერიკული დემოკრატია; *უფრო ადრე, საქართველოში სახელმწიფო გადატრიალების მოწყობა და პრეზიდენტ **გამსახურდინას** ჩამოგდება იყო ამერიკული დემოკრატია;

ცოცხლად დანვა იყო ამერიკული დემოკრატია.

ეს ხომ მხოლოდ წვეთია ზღვაში ამერიკელთა ბოროტ-მოქმედებებიდან.

ვინ მოთვლის, დედამიწაზე რამდენი სისხლი და რამდენი ცრემლი დაუღვრიათ ამერიკელ დემოკრატებს.

ექვჯერმეა, რომ სწორედ ამერიკულ დემოკრატიას გულისხმობდა სტანისლავ იანკოვსკი, როდესაც ამბობდა: **სტანისლავ იანკოვსკი, პოლიტიკოსი და საზოგადო მოღვაწე:** — დემოკრატია სრული თავისუფლებაა, ესაა სიტყვის თავისუფლება საქმისგან, საქმის თავისუფლება სინდისისგან, სინდისის თავისუფლება ქენჯინისგან!

მალარი კვარაცხელია: — ანალოგიური აზრია ჩაქსოვილი შემდგომ გამონათქვამ-შიც.

ნუამ ჩომსკი, ამერიკელი ფილოსოფოსი და პუბლიცისტი: — არაფერი ისე შორს არ დგას დემოკრატიისგან, როგორც კაპიტალიზმი!

მალარი კვარაცხელია: — აი, ახლა, იმ ამბებიდან 60 წლის გასვლის შემდეგ მე ვხვდები, რატომ დასდევდა ნალენჯიხელი მოხუცი ქვით ხელში ყველას, ვინც სიტყვა დემოკრატიას ხმამაღლა წამოიძახებდა.

ჩვენ ყველა ერთად უნდა მივხვდეთ, რომ ამ ყოველმხრივ შეჭრებულ და გულ-

მუცელ გამოღრღნილი საქართველოს ხსნა არც ამერიკულ დემოკრატიაშია, არც ამერიკულ ბურჟუაზიულ არჩევნებში და არც იმგვარ პარლამენტში, სადაც ოთხი ათეული უტიფარი მილიონერი გვიხის.

ამერიკული დემოკრატია რომ ვერ გადაგვარჩენს, ამას ბრიყვებიც ხვდებიან, მაგრამ ძნელი მისახვედრი ისაა, სადაა ხსნა და გამოსავალი. დემოკრატია, საბოლოოდ, დიქტატურაში რომ გადადის, ამის შესახებ, ჯერ კიდევ, არისტოტელე ამბობდა, მაგრამ ესეც რომ შეუძლებელი გამხდარა, ამაზეც ნაფიქრი აქვთ ჭკვიან და გამოცდილ პოლიტიკოსებს.

შიმონ პერსი, ისრაელის ყოფილი პრემიერმინისტრი: — ტელევიზიამ დიქტატურა შეუძლებელი გახადა, დემოკრატია კი — აუტანელი.

მალარი კვარაცხელია: — დიდი ფრანგი მოაზროვნის ნათქვამში კი თითქოს დღევანდელთა ჩანს და დამოძღვრის ინტონაციებიც ჩაგვესმის:

შან შაპ რუსო, ფრანგი განმანათლებელი: — დემოკრატია მხოლოდ იქ შეიძლება არსებობდეს, სადაც არ არის მდიდარი, რომელიც ყველაფერს ყიდულობს და არ არიან ლატაკები, რომლებიც მსოფლიო უფიქრებლად მიეყიდებიან!

მალარი კვარაცხელია: — ბოლოს კი ადამიანი, რომელიც სამართლიანობის პრინციპებზე აგებული პირველი სახელმწიფო შექმნა და მსოფლიო ბანდიტების მიერ მისი წინააღმდეგ წამოწყებულ მსოფლიო ომში იმ სახალხო და ძლევამოსილი ზესახელმწიფოს ინტერესები ბრწყინვალე გამარჯვებით დაიცვა!

იოსებ სტალინი, მსოფლიო პროლეტარიატის დიდი ბელადი: — კაპიტალიზმის პირობებში შეუძლებელია ნამდვილი თავისუფლება, თუნდაც იმიტომ, რომ მთავრობები მოჭყავთ **როკუფარებს, რომბილდასსა და მორბანებს.** კაპიტალიზმის პირობებში შესაძლებელია მხოლოდ კაპიტალისტური დემოკრატია, ანუ ექსპლოატატორი უმცირესობის დემოკრატია!

მალარი კვარაცხელია: — ასეთი იყო დღეს „ოქროს კვება“, მომავალ შეხვედრამდე!

ყველა ერთად უნდა მივხვდეთ, რომ ამ ყოველმხრივ შეჭრებულ და გულ-მუცელ გამოღრღნილ საქართველოს ხსნა არც ამერიკულ დემოკრატიაშია, არც ამერიკულ ბურჟუაზიულ არჩევნებში და არც იმგვარ პარლამენტში, სადაც ოთხი ათეული უტიფარი მილიონერი გვიხის

P. S.
გასულ კვირას აშშ-ის პრეზიდენტი დონალდ ტრამპი მშვიდობის დარგში ნობელის პრემიაზე წარადგინეს. უურნალისტები, სხვა მოტივაციათა შორის, ამგვარ მოტივსაც ასახელებენ: აშშ-ის ისტორიაში ტრამპი ერთადერთი პრეზიდენტია, რომელსაც ომი არ დაუწვია. მრავლისმეტყველი ფაქტია. დემოკრატიის მსოფლიო ფლაგმანი, აშშ-ს, იმდენად სისხლმონყურებული პრეზიდენტები ჰყავდა ისტორიულად, რომ, თუკი ვინმე გამოერია ისეთი, ვინც მთელი ოთხი წლის განმავლობაში ომის წარმოების გარეშე გაძლო, თურმე, მსოფლიოს ყველაზე პრესტიჟულ პრემიაზე ყოფილა წარსადგენი.
ასეთია ამერიკული დემოკრატიის ბუნება, რომელიც თავისთავად ღალატებს...

მალარი კვარაცხელია

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სპეციალისტების აზრით, ჩრდილოატლანტიკური ალიანსი ამჟამად ყველაზე სერიოზულ კრიზისს განიცდის, რაც კი ოდესმე ჰქონია შექმნიდან დღემდე. ალიანსმა, ფაქტობრივად, დაკარგა თავისი არსებობის მიზნები, რომლებშიც დეკლარირებული იყო აშშ-ის გარშემო გაერთიანებული ქვეყნების დაპირისპირება საბჭოთა კავშირსა და მის მოკავშირეებთან.

ნატოს სამხედრო მანქანა შეიქმნა საბჭოთა კავშირთან გლობალურად დასაპირისპირებლად მორიგ დიდ ომში — იმხანად არსებული სამხედრო ტექნოლოგიებით მმართველი ელიტებისა და მხედართმთავრების პოლიტიკურ-ეკონომიკური მოთხოვნების დასაკმაყოფილებლად.

გარდა ამისა, რომელიც დასავლეთი თეთრი ზომიერი სარტყლის არაერთი, მრავალრიცხოვანი სავაჭრო არეოლითა და უზარმაზარი ფლოტებით შექმნილი საბჭოთა კავშირის დამარცხებას და „დოლარის“ ეკონომიკურ ნაწილს დათმავდა, რომელიც ახალი მსოფლიო მონეტარული სისტემის საფუძვლი უზრუნველყოფდა და აშშ-ის დოლარი მსოფლიოს სარეზერვო ვალუტად იქცა. სტალინს კი ძველი სსრკ-ის განვითარების სულ სხვა გზაზე დასაყრდენი პოლიტიკის დანერგვა უნდა.

აქ უნდა გავიხსენოთ, რომ დღევანდელ დასავლეთურ მსოფლიოში აშშ-ის ეკონომიკის და მნიშვნელოვან დასაყრდენად გააუფასურებდა დოლარს, როგორც საერთაშორისო საანგარიშსწორების საშუალებას.

ვამინტონის რეაქცია, როგორც გვახსოვს, ელვისებური იყო: 1990-იან წლებში ეს იყო ანტიკომუნისტური „თრიაკონა“, „სტალინიზმი“, „სოციალიზმი“, „სტალინიზმი“, „სოციალიზმი“, „სტალინიზმი“ და ა.შ. მისი მიზანია, რომ აშშ-ის ეკონომიკის და მნიშვნელოვან დასაყრდენად გააუფასურებდა დოლარს, როგორც საერთაშორისო საანგარიშსწორების საშუალებას.

XX საუკუნის შუა წლებში ვერაინ ნარმოიდგენდა ისეთ ვითარებას, როცა დოლარის დახმარებითა და ოპოზიციის ხელთ შესაძლებელი იქნებოდა საბჭოთა კავშირის ხელმძღვანელების გადაგდება, ამიტომ საბჭოთა კავშირის დამარცხება ნარმოიდგენდა ჰქონდა მხოლოდ დიდი ომის ფორმატში. ამისთვის 1949

წელს აშშ-მა ალიანსის ეგიდით შეკრიბა 12 სახელმწიფო, რომლებიც უარს არ ამბობდნენ, სარგებელი ენახათ საბჭოთა კავშირის დანგრევით.

1982 წლამდე (იმ მომენტამდე, როცა ჯარ კიდევ შეიქმნა ალიანსის არსებობის შესახებ) ნატოში კიდევ მიიღეს 16 სახელმწიფო. შემდეგ კი საბჭოთა კავშირი გაძრა და დოლარმა გამარჯვებით დაიწყო სვლა ყოფილი საბჭოთა კავშირის ქვეყნებში. ნატომ, ლოგოსის სანდონად დაიწყო, დაიწყო გაფართოება: 1999-დან 2000 წლამდე ალიანსის სტრუქტურას დაემატა კიდევ 12 ქვეყანა, რომლებიც ადრე სოციალისტურ ბანაკს მიეკუთვნებოდნენ, მათ შორის 3 სახელმწიფო, ადრე საბჭოთა კავშირში შემაჯავალი (2017 და 2020 წლებში ნატომ კიდევ მიიღო 2 პატარა ქვეყანა, მაგრამ მათი მნიშვნელობა სამხედრო თვალსაზრისით ისე უმნიშვნელოა, რომ ამ ქვეყნების ნატოში გაწევრება უფრო პოლიტიკურ აქტად უნდა ჩაითვალოს, ვიდრე ალიანსის საბრძოლო პოტენციალის განმტკიცებად).

და აქ ნატოს არსებობას წერტილი უნდა დასმოდეს. არ არსებობს მძლავრი მტრის საბჭოთა კავშირის სახით, ნატოს წევრი ზოგიერთი სახელმწიფოს ხელისუფლების ყურადღება შეასუსტა ორგანიზაციის იმ მოცულობით დაფინანსების მიმართ, როგორც აღნიშნულია ალიანსის წესდებაში. თავი იჩინა უთანხმოებამ — სადღაც ფარული ფორმით, სადღაც აშკარად. ნატოს წევრებს შორის დაინიშნა კონფლიქტები, რომლებიც ჯერ არ გადაზრდილა შეუქცევად პროცესში, მაგრამ ყველა ხვდება, რომ „ჯერ“.

აშშ-ში ალაპარაკდნენ ევროპაში ნატოს ობიექტების არასამართლიან დაფინანსებაზე, ევროპის სახელმწიფოებს კი უსაყვადურეს, რომ არ სურთ თავიანთი უსაფრთხოების დაცვა რუსული საფრთხისგან. მსოფლიო ეკონომიკური კრიზისის და დაფინანსებას და შენახვის საფრთხეს, როცა თითოეულ ქვეყანაში მოუხდარა ბიუჯეტის პრობლემა, თანდათან კლინატი მტარი, რომელიც ასეთი, არ არსებობდა.

განგაშის პირველი ზარი 2008 წელს გაისმა, როცა რუსეთის შეიარაღებული ძალებმა აიძულეს საქართველო, დაეცვა მშვიდობა, კიდევ უფრო მეტად დასავლეთი 2014 წელს, როცა საყოველთაო რეფორმების შედეგად რუსეთმა მიიერთა ყირიმის, ხოლო უკრაინამ ომი დაიწყო საკუთარ ხალხთან დონბასში. ნატოს ანალიტიკოსებმა მთელი თავისი მშვენიერებით დაინახეს „ჰიბრიდული ომის“ ელემენტები, რომლებიც საბჭოთა კავშირისა და რუსეთის ინტერესებში ადრე შემაჯავალი სხვადასხვა სახელმწიფოს მიმართ აშშ-ისა და ნატოს მოქმედებების პასუხი იყო.

XX საუკუნის შუა წლებში ვერაინ ნარმოიდგენდა ისეთ ვითარებას, როცა დოლარის დახმარებითა და ოპოზიციის ხელთ შესაძლებელი იქნებოდა საბჭოთა კავშირის ხელმძღვანელობის გადაგდება, ამიტომ საბჭოთა კავშირის დამარცხება ნარმოიდგენდა ჰქონდათ მხოლოდ დიდი ომის ფორმატში. ამისთვის 1949 წელს აშშ-მა ალიანსის ეგიდით შეკრიბა 12 სახელმწიფო, რომლებიც უარს არ ამბობდნენ, სარგებელი ენახათ საბჭოთა კავშირის დანგრევით.

ნატოდან აშშ-ის გასვლა ომის დაწყების მომენტზეა

მსოფლიო ინფორმაციის სააგენტოებში უკვე დაინერგა, რომ აშშ-ის პრეზიდენტ დონალდ ტრამპს 2018 წელს განუცხადებია ნატოდან აშშ-ის გასვლის შესახებ და ამისთვის არსებობდა სერიოზული საფრთხეები. საქმე ის არ არის, რომ ნატოს წევრი 30 ქვეყნიდან 23 ორგანიზაციის ბიუჯეტში არ იხდის მოთხოვნილ თანხას, ხოლო აშშ ორჯერ მეტს იხდის, პრობლემა სხვა სიბრტყეზე დევს.

ქოთა კავშირისა და რუსეთის ინტერესებში ადრე შემაჯავალი სხვადასხვა სახელმწიფოს მიმართ აშშ-ისა და ნატოს მოქმედებების პასუხი იყო. შემდეგ იყო 2015 წელი და სირიაში რუსეთის განსაცვიფრებელი მოქმედებები, რომლებიც სირიას საშუალებას მისცა, შეენარჩუნებინა სახელმწიფოებრიობა და რუსეთის სახით სტრატეგიული მოკავშირე შეეძინა ახლო აღმოსავლეთში.

ნატოდ ტრამპს 2016 წელს ტრამპი აცნობიერებდა, რომ „ნატო მოქმედებს“, ხოლო საერთაშორისო თანამეგობრობისთვის გაცილებით დიდი საფრთხეა ტერორიზმი, ვიდრე რუსეთი. მაგრამ „ნატოში არ მსჯელობენ ტერორიზმის საფრთხის შესახებ, არაა ტერორიზმთან არ არის არც ერთი ქვეყანა, რომელსაც შეუძლია ტერორიზმთან ბრძოლა“.

ჯერ კიდევ 2016 წელს ტრამპი აცნობიერებდა, რომ „ნატო მოქმედებს“, ხოლო საერთაშორისო თანამეგობრობისთვის გაცილებით დიდი საფრთხეა ტერორიზმი, ვიდრე რუსეთი. მაგრამ „ნატოში არ მსჯელობენ ტერორიზმის საფრთხის შესახებ, არაა ტერორიზმთან არ არის არც ერთი ქვეყანა, რომელსაც შეუძლია ტერორიზმთან ბრძოლა“.

ინან მხოლოდ ის ქალები, რომლებსაც შეუძლიათ, გლობალურად დაარტყან (ბირთვული შეპყრობის ქალები), ან ქალები, რომლებსაც შეუძლიათ ნატოს წევრების დარტყვით მუშაობისას, ამიტომ ჩნდება კითხვა — რისთვის უნდა შეინახონ ამერიკელებმა ნატო, თუ ყველა საკითხის გადაწყვეტა საკუთარი ძალებით შეუძლიათ?

და აქ უნდა გავიხსენოთ, რომ აშშ ყოველთვის მიიღობდა მსოფლიო ომების შედეგად, რომლებიც ტრადიციულად ხდებოდა ევროპაში. და ეს ომი არ იწყებოდა აშშ-ის (დიდ ბრიტანეთთან ერთად) პრომოკაციული მოქმედებით. ეს ორი ქვეყანა იყო განვითარებული ომის ბაზაზე მდებარე ქვეყნები — სარგებელს ნახულობდა ჯერ იარაღის, შემდეგ დანერგული ევროპის ალსადგანად საჭირო რესურსების გაყიდვით. აშშ ყოველთვის იყო, არის და იქნება დინამიკური, რომ ევროპა მასზე იყო დამოკიდებული. ამ დამოკიდებულებას კი ალწვეს მსოფლიო ომებით გამოწვეული გზებიდან და ადამიანების ტანჯვით.

და აი რა გამოდის: საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის არსებობაზე არ არის დასაყრდენი, მაგრამ ის არ გაუშვებიათ, პირიქით — მინიმალურად დაფინანსებული იქნება. ამ ყველაფერში ყოველთვის ჩანდა აშშ-ის მხარდობა. შემდეგ გაჩნდა „მულტიკულტურა“ და ცეცხლი გახვდნენ (ვაშინგტონის ქმედებების შედეგად) ახლო აღმოსავლეთის ქვეყნებიდან დაძრული ლტოლვილთა ნაკადები ევროპისკენ. და ახლა ევროპას აქვს უამრავი მოუგვარებელი პრობლემა, რომლებიც

ვარაუდობდნენ, რომ დასავლეთი თავისი ზომგდამხმარებლის არმადით, მრავალრიცხოვანი სავალე არმიებითა და უზარმაზარი ფლოტებით შექაზდა საბჭოთა კავშირის დამარცხებას და „დოლარის“ ეკონომიკურ წინააღმდეგობას, რომლებიც ამერიკამ თავს მოახვია მსოფლიოს ბრატონ-ვუდსის სავალუტო სისტემის ფორმატში და აშშ-ის დოლარი მსოფლიოს სარეზერვო ვალუტად იქცა. სტალინს კი ქვეყნის განვითარების სულ სხვა გზაზე ვიწროვდა და ამერიკული კაპიტალის წინააღმდეგობა უარი განაცხადა.

აშშ ყოველთვის ედიფიკაციად მსოფლიო ომების შედეგად, როგორც ტრადიციულად ხდებოდა ევროპაში. და ეს ომები იწყებოდა აშშ-ის (დიდი ბრიტანეთთან ერთად) პროვოკაციული მოქმედებით. ეს ორი ქვეყანა იყო ბენეფიციარი მსოფლიოში განადგურებული სოციალური — თავდაპირველად, სარგებელს ნახულობდა ჯერ იარაღის, შემდეგ დანერგული ევროპის აღსადგენად საჭირო რესურსების გაყიდვით. აშშ ყოველთვის იყო, არის და იქნება დინამიკური, რომ ევროპა მასზე იყოს დამოკიდებული. ამ დამოკიდებულებას კი აღწევს მსოფლიო ომებით გაემწეული ნაკრებითა და აღმართების ტანჯვით

შეიძლება ნებისმიერ მომენტში გამოიწვიოს ვითარების აფეთქება. ამასთანავე, აშშ-მა რუსეთის წინააღმდეგ განაგრძოდა ევროპაში განლაგებული თავისი სამხედრო ძალების პროვოკაციული მოქმედებები — ეს არის რუსეთის საზღვრებთან სხვადასხვა სახის სწავლებები, აგრეთვე, სადაზვერვო და თვითმფრინავებისა და რაკეტების გამოყენების უზარმაზარი ფრანკი. თუ ასეთი პროვოკაცია გამოიწვევს შეიარაღებულ კონფლიქტს, დაზარალებული არაა ამერიკა, არამედ ის ქვეყანა, რომელიც სიამოვნებით მასპინძლობს ოკეანისგაღმდეგ სტუმრებს, და ამ ქვეყნებს შესანიშნავად ესმით ეს. კიდევ უფრო მეტ დესტრუქციულ შედეგებზე სწავლის დაწესებული სანქციები, რომელთა მხარდაჭერასაც აშშ მონიტორინგს ევროპის ყველა ქვეყნისგან, შედეგად, ევროპას მიაღება უზარმაზარი ზარალი, რომელიც არაფრით არ არის კომპენსირებული. ლაპარაკი აღარ

არის აშშ-ის მცდელობა, შეაჩეროს „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის მშენებლობა და სარგებელი მიიღოს თავისი ბუნებრივი აირის გაყიდვით ევროპაში. და აი, ვითარების ბოლომდე დაძაბვის შემდეგ აშშ აცხადებს ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის დატოვების შესახებ. არის თუ არა ეს გაქცევა

მიმართ „რუსული აგრესიის“ შემთხვევაში. აშშ-ის პრეზიდენტმა განაცხადა, რომ „აშშ შეასრულებს თავის ვალდებულებას მოკავშირეების დაცვის შესახებ იმ შემთხვევაში, თუ დაინახავს, რომ მოკავშირეები ასრულებენ თავიანთ მოვალეობას“. აქედან გამომდინარეობს ის, რომ ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის დატოვება გამოიწვევს ყველა ვალდებულებისგან გათავისუფლებას და მორიგი საერთო ევროპული ინფერნოს (ჯოჯოხეთი — გ.გ.) გაჩენის შემთხვევაში ვაშინგტონი ევროპას მხოლოდ ფასიან დახმარებას აღმოუჩენს, როგორც ის იყო პირველი და მეორე მსოფლიო ომების შემთხვევაში. ინფერნო კი ევროპაში ჩნდება — პროცესი, როგორც ჩანს, მართული და შეუქცევადია. და აშშ ამ პროცესით კვლავ მოახერხებს გამდიდრებას.

va.news-republic.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოაშუადა ბიორეპი ბანჩინილაკე

გაეროს გენერალმა ედიფიკაციას უწვდის „ათასწლოვან პატრიარქატს“ დაუკავშირა და სოციალური მომხმარებელი აღაფრთო

ინტერნეტმომხმარებლები გამოვიდნენ მოწოდებით, დაფინანსება შეუწყდეს გაეროს, ხოლო ამ ორგანიზაციის გენერალურ მდივან ანტონიო გუტერესს გადადგომისკენ მოუწოდეს. სოცქსელების მომხმარებელთა აღშფოთება გამოიწვია ანტონიო გუტერესის განცხადებამ, რომელიც „სტივინგტონში“ გაეროს ოფიციალურ გვერდზე გამოქვეყნდა. როგორც გაეროს გენერალური მდივნის განცხადებებში ნათქვამი, კორონავირუსით გამოწვეულმა პანდემიამ აჩვენა, რომ კულტურაში დომინირებს „თითოეული ჩვენგანის დამახარავი პატრიარქატი“, — წერს გამოცემა Daily Main-ი.

ინტერნეტში გაეროცვლდა მოწოდება, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის შეწყვეტის დაფინანსება. ამის მიზეზი კი არის ამ საერთაშორისო ორგანიზაციის ხელმძღვანელების განცხადება, რომ კორონავირუსის პანდემია „პატრიარქატის დემონსტრაციაა“, — წერს გამოცემა.

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ოფიციალურ გვერდზე „სტივინგტონში“ გამოქვეყნდა ამ ორგანიზაციის გენერალური მდივნის, ანტონიო გუტერესის, გამოსვლის ნაწილი, რომელიც ეძღვნებოდა ქალებზე კოვიდ-19-ის აფეთქების გავლენას. ამ მომენტში გამოქვეყნებულ სტატიებზე

არის 14 ათასამდე კომენტარი, რომელთა დიდ ნაწილში გამოხატულია აღშფოთება და გულისწყრომა. კოვიდ-19-ის პანდემიამ წარმოაჩინა ის, რაც ყველამ ვიცით: ათასწლოვანი პატრიარქატის შედეგად შეიქმნა სამყარო, რომელშიც დომინირებენ მამაკაცები, და კულტურა, რომელშიც დომინირებენ მამაკაცები. ეს აზარალებს ყველას — ქალებს, მამაკაცებს, გოგონებსა და ბიჭებს“, — ნათქვამია გუტერესის მიმართულებით. ამ მიმართულებით „სტივინგტონში“ მომხმარებლების აღშფოთება გამოიწვია. „თქვენ ხართ მეცხრომე მამაკაცი, რომელიც გაეროს გენმდივნის პოსტს იკავებს, თქვენ არ გიფიქრიათ, ეს პოსტი ქალისთვის დაგეთმეთ?“ — სარკასტულად მიმართა გუტერესს პოლიტოლოგმა და პუბლიცისტმა **მდრან პილტონმა**. როგორც გამოცემა ამტკიცებს, გუტერესის ციტატა ალბათ მისი სიტყვიდან, რომელიც წარმოთქვა აგვისტოს ბოლოს. გაეროს გენერალურმა მდივანმა განაცხადა, რომ კოვიდ-19 აღრმავებს არსებულ უთანასწორობას. მათ შორის გენდერულსაც. მან, აგრეთვე, აღნიშნა, რომ პანდემიამ წარმოაჩინა ქალი-ლიდერების ქმედებების დიდი ეფექტიანობა.

ინტერნეტში გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოაშუადა ლუკა მაისურაკე

აშშ-მა რუსეთის წინააღმდეგ განაგრძოდა ევროპაში განლაგებული თავისი სამხედრო ძალების პროვოკაციული მოქმედებები — ეს არის რუსეთის საზღვრებთან სხვადასხვა სახის სწავლებები, აგრეთვე, სადაზვერვო თვითმფრინავებისა და რაკეტების გამოყენების უზარმაზარი ფრანკი. თუ ასეთი პროვოკაცია გამოიწვევს შეიარაღებულ კონფლიქტს, დაზარალებული არაა ამერიკა, არამედ ის ქვეყანა, რომელიც სიამოვნებით მასპინძლობს ოკეანისგაღმდეგ სტუმრებს

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ლენინმა მიიღო „დეკრეტი ქორწინებაზე“ (დეკრეტის იდეა ოქტომბრის რევოლუციამდე ღიძი ხნით ადრე, 1911 წელს, მომხიფად და შემუშავდა ლენინისა და ტროცკის მიერ), რომელიც თითოეულ შავიტ ენარა, რომ „საბჭოთა ხელისუფლება მსოფლიოში პირველი და ერთადერთი, რომელმაც გაანადგურა ქველი, ბურჟუაზიული ბოროტი კანონი“ და რომ ყოველგვარი შეზღუდვა (იბულისხმება სექსუალური შეზღუდვები) დაუშვებელი უნდა გაუქმდეს. დეკრეტის მიხედვით, ქალები გამოცხადდნენ „მშრომელი ხალხის საკუთრებად“, ხოლო მამაკაცებს უფლება ჰქონდათ ქალების გამოყენებისა (კვირაში ოთხჯერ არაუმეტეს სამი საათისა).

„რომ არა ვეღური კავკასიელი, ამყრალებული ოჯახის საქმე ახლა დასრულებული გვექნებოდა“.
ლევ ტროცკი

1911 წელს ლევ ტროცკიმ ლენინისგან მიიღო დავალება, დაემუშავებინა რევოლუციის შემდგომ სექსტა შორის ურთიერთობის საკითხი, რომელიც რევოლუციის მომზადების მთავარ ფაქტორად ჩაითვლებოდა, ხოლო რევოლუციის შემდეგ ცხოვრების წესად იქცეოდა. ტროცკიმ ლენინისგან მიიღო ის დავალება, რომლისთვისაც დაფინანსებული და შეგზავნილი იყო რუსეთის უკიდურეს იმპერიაში. მას დიდი მუშაობა არ დასჭირვებია, რათა ჩამოეყალიბებინა დებულება — „ყოველგვარი სექსუალური შეზღუდვა ადამიანთა დამონებისკენ არის მიმართული“. ტროცკის ეს თეორია აიტაცა ლენინმა და განაცხადა, რომ „ყოველგვარი სექსუალური შეზღუდვები ჩვენ უნდა მოეხსნათ, გავაუქმოთ ერთი და იმავე სექსის პირთა შორის სიყვარულისა და კავშირურთიერთობათა შეზღუდვები“.

1917 წლის ოქტომბრიდან, ლენინის პირველი „მინის დეკრეტის“ შემდეგ, მეორე ნომრად გამოვიდა „ქორწინების გაუქმებისა“ და „თავისუფალი სექსის“ დეკრეტები, რომლებსაც მოჰყვა საერთო-სახალხო მონოდება-ლოზუნგი — „ძირს სირცხვილი“, რომელმაც მოიცვა უზარმაზარი იმპერიის ხალხების მასები. 1917 წლის 19 დეკემბერს მოსკოვისა და პეტერბურგის ქუჩები ვერ იტყვდა მოზიემი ხალხის ნაკადს, რამაც აღაფრთოვანა ლენინი. სწორედ ამ დღეს მართა ლენინმა მოხიმი ხალხს ცნობილი სიტყვებით — „Так держатъ, товарищи!“ და როდესაც შეიტყო, რომ 19 დეკემბერი იქნებოდა ლესბოსელთა დამეპავთა ყოველწლიური აღლუმის ჩატარების დღე, განაცხადა: „სწორია! უნდა ვიბრძოლოთ ტრადიციული ბურჟუაზიული ოჯახის მოსაპოვებლად“.

რესებელი სახელმწიფოები დაინაწილებდნენ. სტალინს კი ყელში ამოუფიდა ლენინისა და ტროცკის სექსუალური „მოდერნები“ და მისმა ძლიერმა ხელმაც არ დააყოვნა — ყველა გარყვნილი ბოლშევიკი სამსახურიდან დაითხოვა, ზოგი დახვრიტა კიდევ. ამგვარად, პერმანენტული მსოფლიო რევოლუციის, ე.წ. სექსუალური თავისუფლებისა და ოჯახის ნგრევის ცეცხლს სტალინმა წყალი გადაასხა. სიტყვების თანხმობას — „სექსუალური რევოლუცია“, ბევრი, ალბათ, ცნობილ ავსტრიელ ფსიქოლოგს, ზიგმუნდ ფროიდს, მიანერს ან ვინმე სხვას, მაგრამ ცოტას თუ ეცოდინება, რომ „სექსუალური რევოლუცია“ და თავისუფალი სიყვარულის აგიტაცია-პროპაგანდა პრველებმა საბჭოთა კომუნისტებმა დაიწყეს. ტრადიციების მიმდევარი საზოგადოებისათვის ძნელი წარმოსადგენი და დასაჯერებელია, რომ რუსეთის დედაქალაქ მოსკოვში (და არამხოლოდ) ნუდისტთა და ლესბოსელთა აღლუმები იმართებოდა და რომ მე-20 საუკუნის დასაწყისში ნორმად ითვლებოდა სექსუალური მოთხოვნების თავისუფლად დაკმაყოფილება და ამჟღად უფლებები.

1917 წელს ხელისუფლებაში მოსვლისთანავე ლენინმა მიიღო „დეკრეტი ქორწინებაზე“ (დეკრეტის იდეა ოქტომბრის რევოლუციამდე ღიძი ხნით ადრე, 1911 წელს, მომხიფად და შემუშავდა ლენინისა და ტროცკის მიერ), რომელიც თითოეულ შავიტ ენარა, რომ „საბჭოთა ხელისუფლება მსოფლიოში პირველი და ერთადერთი, რომელმაც გაანადგურა ქველი, ბურჟუაზიული ბოროტი კანონი“ და რომ ყოველგვარი შეზღუდვა (იბულისხმება სექსუალური შეზღუდვები) დაუშვებელი უნდა გაუქმდეს. დეკრეტის მიხედვით, ქალები გამოცხადდნენ „მშრომელი ხალხის საკუთრებად“, ხოლო მამაკაცებს უფლება ჰქონდათ ქალების გამოყენებისა (კვირაში ოთხჯერ არაუმეტეს სამი საათისა). თითოეულ მამაკაცს უკანდობდა უნდა წარმოედგინა მშრომელთა კლასის კუთვნილებანი სერტიფიკატი (удостоверение о принадлежности к трудовому классу). ქმრებს, როგორც ცოლის „ყოფილ მფლობელებს“, ჰქონდათ მეუღლის „ჩვეულებრივ გამოყენების“

სტალინი, ტრადიციები და ოჯახი

ბოლშევიკებმა პირველად დაიწყეს თავისუფალი სიყვარულის ფართომასშტაბიანი პროპაგანდა. ამის გამო მათ ეპროპიანათ კი მოიწვიეს ბერძენული «სეხსილისტები» (300-მდე სექსოლოგი, ძირითადად, ფროიდის მიმდევრები), რათა რუსეთში «აღმოეფხვრათ სექსუალური უმეცობა». შედეგად არ დაყოვნა — რუსეთში გავრცელდა სექსუალური რევოლუცია და დაიწყო თავისუფალი სიყვარულის მორალური ფასეულობები და უპირისპირა და ასე დაიწყო მან ბრძოლა იმ გაუგონარი ტენდენციის წინააღმდეგ, რომელიც ლენინმა და ტროცკიმ დაწერეს.

უფლება, მაგრამ, თუ ისინი ეწინააღმდეგებოდნენ დეკრეტის შინაარსსა და მის შესრულებას, ჩამოართმევდნენ მეუღლის ფლობის უფლებას. ამასთანავე, დეკრეტში ნათქვამი იყო, რომ მშრომლებს შემოსავლის ორი პროცენტი უნდა გადაეხადებინათ „სახალხო სიყვარული და ერთადერთი სიყვარული“ და რომ ყოველგვარი შეზღუდვა (იბულისხმება სექსუალური შეზღუდვები) დაუშვებელი უნდა გაუქმდეს. დეკრეტის მიხედვით, ქალები გამოცხადდნენ „მშრომელი ხალხის საკუთრებად“, ხოლო მამაკაცებს უფლება ჰქონდათ ქალების გამოყენებისა (კვირაში ოთხჯერ არაუმეტეს სამი საათისა). თითოეულ მამაკაცს უკანდობდა უნდა წარმოედგინა მშრომელთა კლასის კუთვნილებანი სერტიფიკატი (удостоверение о принадлежности к трудовому классу). ქმრებს, როგორც ცოლის „ყოფილ მფლობელებს“, ჰქონდათ მეუღლის „ჩვეულებრივ გამოყენების“

სილია და ვალდებულებები, დაიკმაყოფილოს სექსუალური მოთხოვნები“ და იქვე წერია — თუ მამაკაცს აქვს სურვილი, დაიკმაყოფილოს ვნება ქალთან, იქნება ეს სტუდენტი, კომკავშირელი ან თუნდაც სასკოლო ასაკის ქალიშვილი, ეს ქალი უნდა დაემორჩილოს მამაკაცს, წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩათვლება ბურჟუაზიულად და დაიხრახივება კომუნისტების უღირს საქციელად.

„ზემოსხენებული დეკრეტის გამოცემიდან ერთი წლის თავზე, 1918 წლის 19 დეკემბერს, პეტერბურგში მოეწყო ლესბოსელთა მსვლელობა, რომელიც ლენინმა ასე შეაფასა: „Так держатъ, товарищи!“ ლენინისა და ტროცკის გარდა, ცნობილი ბოლშევიკი და მომავალი პირველი დიპლომატი ქალი მსოფლიოში ალექსანდრა კოლონტი სექსუალური უმეცობა და მშრომელთა უმეცობა განვიხილოთ, რადგან იგი იყო „№ 1 სექსუალური რევოლუციონერი“, რომელმაც შემოიღო ტერმინი „სექსუალური კომუნიზმი“ და მოუწოდებდა ქალებს, სიყვარულის ძიებისას არ მორიდებოდნენ არანაირ „სასიყვარუ-

ებთ საქართველოში მოქმედ ერთ-ერთ არასამთავრობო ორგანიზაციას? — გრ. ონიანი). ამ მოძრაობის აქტივისტი ქალები და მამაკაცები, რომლებიც თავიანთ თავს „მზისა და ჰაერის შვილებად“ მიიჩნევდნენ, სრულიად შიშველი დადიოდნენ ქუჩებში ლენტეხით, რომელსაც ჰქონდა წარწერა „ძირს სირცხვილი!“ (Долой Стыд!). თანამედროვეთა გადმოცემით, ნუდისტები, ჩვეულებრივ, შიშველი დადიოდნენ სამსახურებში, მაღაზიებში და სარგებლობდნენ საზოგადოებრივი ტრანსპორტითაც კი, რასაც მოსახლეობის მხრიდან უარყოფითი რეაქციები მოჰყვებოდა ხოლმე... „სექსუალური რევოლუციის“ შედეგებმა არ დააყოვნა — იმატა უმამო ბავშვების რაოდენობამ, განქორწინებებმა, გაუპატიურებებმა და ვენერული დაავადებების შემთხვევებმა.

„სექსუალურმა რევოლუციამ“ რუსეთში დაახლოებით 17 წელს გასტანა. შემდეგ სტალინიმ თავისუფალ სიყვარულს მორალური ფასეულობები და უპირისპირა და ასე დაიწყო მან ბრძოლა იმ გაუგონარი ტენდენციის წინააღმდეგ, რომელიც ლენინმა და ტროცკიმ დაწერეს.

მეფის დროს პედერასტებს კატორღაში გზავნიდნენ, როგორც საზოგადოებისთვის საშიშ და ამორალურ ელემენტებს. სამაგიეროდ, ოქტომბრის რევოლუციამ მათ სრული ხელშეუხებლობა და თავისუფლება მოუტანა. ახალი ხელისუფლების ლოიალური დამოკიდებულება არატრადიციული სექსუალური ორიენტაციის წარმომადგენელთა მიმართ შემთხვევითი არ ყოფილა, რადგან ასეთები ხელისუფლების უმადლეს ემენტებშიც ბევრი იყვნენ. პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლების მაღალჩინოსნების დიდი ნაწილი ცდილობდა, ფარულად დაეკმაყოფილებინა სექსუალური მოთხოვნები და ფართო საზოგადოებას ამის შესახებ არაფერი ცოდნოდა, მაგრამ ცნობილია, რომ დამალული არაფერი რჩება. ფაქტები ბოლშევიკების სამი მნიშვნელოვანი ფიგურის — ტროცკის, ლენინისა და ზინოვიევის — პომოსექსუალობისკენ გადახრის შესახებ ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატმა სემონოვმა ჯერ კიდევ 1993 წელს გამოავლინა, მაგრამ იმხანად მას მასალები არ უქვეყნებდნენ. იმორს სემონოვის სტატია ლენინისა და ზინოვიევის სასიყვარულო მიმონერის შესახებ პირველად 1996 წელს გაზეთ „რუსკი ვზგლი“-მდე სექსოლოგი, ძირითადად, ფროიდის მიმდევრები, რათა რუსეთში „აღმოეფხვრათ სექსუალური უმეცობა“. შედეგმა არ დააყოვნა — რუსეთში გაჩნდა ცნობილი ნუდისტური ორგანიზაცია „ძირს სირცხვილი!“ (ხომ არ გავინ-

მეფის დროს პედერასტავს კატორღაში გზავნიდნენ, როგორც საზოგადოებისთვის საშიშ და ამორალურ ელემენტებს. სამაგიეროდ, ოქტომბრის რევოლუციამ მათ სრული ხელშეშელობა და თავისუფლება მოუტანა. ახალი ხელისუფლების ლოიალური დამოკიდებულება არატრადიციული სექსუალური ორიენტაციის წარმომადგენელთა მიმართ შემთხვევითი არ ყოფილა, რადგან ასეთები ხელისუფლების უმაღლეს ეხელმძღვანელებში იყვნენ.

დაიბეჭდა. ამის შემდეგ ნაწყვეტები ლენინისა და ზინოვიევის მიმოწერებიდან პეტერბურგის „ნაშე ოტეჩესტვომაც“ გამოაქვეყნა სათაურით: „მარქსისტული სასიყვარულო სამკუთხედი“. აქ შეიძლება წერილი ამოღებული არქივიდან ზინოვიევის ლენინისთვის მიწერილი და ერთი — ნადეჟდა კრუსასკაინის (ლენინის ცოლი) ზინოვიევიდან გაგზავნილი. ფანტასტიკური ამბები ირკვევა, თუნდაც ის, რომ ლენინმა და ზინოვიევი ვერ მოახერხეს, დაესრულებინათ ორი მარქსისტული „შედეგი“: „ჰომოსექსუალიზმის სარგებლობის შესახებ მარქსისტ-რევოლუციონერებს შორის“ და „მომავალ კომუნისტურ საზოგადოებაში პედერასტავისთვის ისრული თავისუფლების მინიჭების აუცილებლობის შესახებ“.

არის მტკიცებულებები, რომ სტალინმა ცივად პოლიტიურსა და სახელმწიფო ძალაუფლების უმაღლეს ემენებში ასეთი ჰომოსექსუალური ორიენტაციის პირების არსებობის შესახებ და ეს ამაზრუნად მიაჩნდა. განსაკუთრებით საინტერესოა, რომ ლენინმა მოულოდნელად შეიტყო ეს და უმძიმეს მდგომარეობაში აღმოჩნდა. 1999 წელს ისტორიკოსმა ბარბარ ნაზაროვმა ჟურნალ „ჩუდესა ი პრიკლუჩენიე“-ში (№6, გვ. 34-35) გამოაქვეყნა გორკის სამკურნალოდ მყოფი ლენინის არქივში მოძიებული უცნობი წერილი, რომელიც მან ფილიპს კარპინსკის მისწერა. პროლეტარიატის ბელადი აღწვთებულია, რომ იმსახვად ჯუღაშვილმა მის ცოლს „პროსტიტუტკა და დეგენერატკა“ უწოდა. აგრეთვე იმით, რომ სტალინი მას შეთქმულებას უწყობს. ლენინი სთხოვს ძერჟინსკის „სამკურნალო სპეციალური დაწესებულებიდან“ გათავისუფლებას, რომელშიც სტალინმა მოათავსა. წერილში ყველაზე საინტერესო ფრაგმენტი მაინც ეს არის: „ფელიქს, ნადეჟდა შეუბნება, რომ სანდო წაროდან იცის, სტალინს უთქვამს, პედერასტავს კრემლში აღსასრულის დღე დაუდგათო. რა თქმა უნდა, ეს უნებურად შეუტარებდას მისი იყო ნათქვამი, მაგრამ, ჩემი დასკვნით, ეს ჩემი და ჩემი ამხანაგების მისამართით თქვა“. ლენინი აღშფოთებული იყო. ეს ის პერიოდი, როცა, კომიდან გამოსულს, არა მხოლოდ ჯდომბა, ჯოხით სიარულიც შეეძლო; ოქტომბრისთვის მეტყველება დაუბრუნდა და მოხდა უნიკალური ეპიზოდიც,

რომელმაც სტალინი გააოგნა — ლენინი მოსკოვში, კრემლში გამოჩნდა, თუმცა, ამის შემდეგ ის გორკში დაბრუნდა. ლენინის ჯანმრთელობა გაუარესდა და მცირე ხანში მოკვდა კიდევ. რა შეიძლება, მომხდარიყო?

ნადეჟდა კრუსასკაინა: „ერთ დღეს თვითონ დამოუკიდებლად შევიდა გარაჟში, ჩაჯდა მანქანაში და, თხოვნისა და შეგონებების მიუხედავად, მოსკოვში წავიდა. კრემლში ყველა ოთახი შემოიარა, სახკომსაბჭოშიც შეიხედა; შემდეგ თავის კაბინეტში დიდხანს იქეპებოდა ქალაღებში... მოსკოვში გავლაც მოიხსურვა და მეორე დღესვე უკან, გორკში წამოვიდა. სხვა არაფერი უთქვამს მოსკოვზე“. ნადეჟდაზე მეტად სარწმუნოა ლენინის დის, მარია ილიას ასულ ულიანოვას მონათხრობი **ვალენტინისთვის** (ყოფილი მენშევიკი, ისტორიკოსი, რომელმაც რამდენიმე ნიგნი დაწერა ლენინზე). ის ამბობს, რომ ვოვა რადაცას ეძებდა, ვერ იპოვა და საშინლად გაღიზიანდა. ამის შემდეგ მას კონვულსია დაეწყო. გორკში ჩასვლისთანავე მარიამ ექიმს ყველაფერი უამბობს, რის შემდეგაც ექიმს კრუსასკაინა დაუძახა და უთხრა, რომ ლენინი ავად არის და არაადეკვატურად ყველა ამბებს; რომ მას არ სურს, გავრცელდეს ჭორები, თითქოს, რაც წერილები და დოკუმენტები დაიკარგა, დიდ უსიამოვნებებს მოიტანს და ამიტომ გთხოვთ, დაივიწყოთ ყველაფერი. იმავეს სთხოვდა მარიაც. რა ვერ იპოვა ლენინმა საკუთარ კაბინეტში? მეცნიერი ამტკიცებს, რომ ეს ის სასიყვარულო წერილები იყო, რომლებიც კრემლის ჩინოსნებს ამხელდა და სტალინს ჩაუფარდა ხელში. ბუნებრივია, რომ, საჭიროების შემთხვევაში, სტალინი მათ გამოიყენებდა. სტალინის ავტორი „ხუმრობით“ იმასაც ამბობს, რომ სტალინი პედერასტავს ვერ იტანდა, მაგრამ, ლენინური გვარდიის (ლენინი, ტროცკი, ზინოვიევი) ძალაუფლებაში ყოფნისას ისინი სტალინზე ძლიერები იყვნენ.

„ჯუღაშვილმა ლენინის სიკვდილის შემდეგ ნამდვილი ომი გამოუცხადა მამათავლებს (ნ.ო. ვალენტინოვი, „ახალი ეკონომიკური პოლიტიკა და პარტიის კრიზისი ლენინის სიკვდილის შემდეგ“, მოსკოვი, 1991 წელი). თავდაპირველად ზინოვიევი მოხსნა ყველა თანამდებობიდან და გადაასახლა, რასაც უსერიოზულესი ოპერაციები მოაყოლა: ოქტ-

სტალინს ყალბი ანოუიდა ლენინისა და ტროსკის საქსალური «მოქვრებები» და მისა ქლიკა ხელაზ არ დააყოვნა — ყველა გაყვნილი ბოლშევიკი სასახურიდან დაითხოვა, ზოგი დახვრიტა კიდეც. აგვარად, პიკანენტული მსოფლიო ჩაქოლუხიის, ე.წ. საქსალური თავისუფლებისა და ოჯახის ნკრავის ხახხლ სტალინა ყალი გადასხა

ომბერში ჩატარდა მამათაველობაში შემწეული პირების პირველი მასობრივი დაკავებები, შედეგად 130 პირი დააპატიმრეს. გამოვლინდა ჯგუფური მოსკოვსა და ლენინგრადში, რომლებიც სალონების, გარყვნილების ბუნაგებისა და სხვადასხვა სახის კერების შექმნით იყვნენ დაკავებული. პედერასტავის ორგანიზებული ფორმირებები კი, რომლებიც „კონტრრევოლუციური მიზნებით რყვნიდნენ ახალგაზრდობას, არმიასა და ფლოტს“, განსაკუთრებული სიმკაცრით დაისაჯნენ.

აღნიშნული ღონისძიებებისთვის საკანონმდებლო ბაზის შესაქმნელად სტალინმა სპეციალური ბრძანებაც გა-

დამოკიდებული მდგომარეობის გამოყენებით — თავისუფლების აღკვეთით 3-დან 8 წლამდე.

1934 წლის 7 მარტი. ი. სტალინი“.

აქამდე კანონმდებლობა პედერასტავის სისხლისსამართლებრივ დევნას არ ითვალისწინებდა. ამ კანონმა 1933 წლის 3 ივნისამდე იმოქმედა, სანამ ის რუსეთის ახალმა ხელისუფლებამ არ გააუქმა. უძველესი საზოგადოების გამოჩენილი მკვლევარი ლუის მორგანი ამბობს, რომ ოჯახთან შედარებით არც ერთ საზოგადოებრივ ორგანიზაციას არ ჰქონია მდიდარი და შინაარსიანი ისტორია. საჭირო შეიქნა გონებრივი და ზნეობრივი ძალების დიდი დაძაბვა, რათა ოჯახს არსებობა შეენარჩუნებინა და მრავალი სხვადასხვა საფეხურის განვლით თანამედროვე მდგომარეობამდე მოეღწია.

ქართული ოჯახი ოთხივე კუთხივ დაცული საცხოვრისია.

ქართულ ოჯახს ბევრი სახელგანთქანი ვაჟკაცი და მანდილოსანი აღუზრდია. გამოთქმა „ჩემი სახლი ჩემი ციხესიმაგრეა“ ინგლისელ იურისტ ედუარდ კოსს (1552—1634) ეკუთვნის და იყო დრო, ქართული სახლი მართლაც ნამდვილი ციხესიმაგრე იყო ქართველი კაცისთვის, ქართული ოჯახისთვის. საუბედუროდ, ეშმაკის კუდი ბეჭდური თუ ელექტრონული მედია, ჩვენდა უნებურად, ცვლის ჩვენი ოჯახის სტრუქტურას, წესსა და ადათს. დღეს, საუბედუროდ, შეიძლება იდგეს სახლი, მაგრამ მის კერიაზე წყალი იყოს დასხმული, რაც იმას ნიშნავს, რომ ოჯახი სახელგატყეხილი და დაქცეულია. არიან ადამიანები, რომლებიც ფაცხებში ცხოვრობენ, მაგრამ მათი სახლი ციხესიმაგრეა, რადგან მასში ჯერ არ არის შეჭრილი უცხო ვირუსი. სვანური ოჯახი თავისი ფიზიკური, გეოგრაფიული თუ სულიერი თვალსაზრისით ნამდვილად წარმოადგენს ქართველი კაცის ციხესიმაგრეს და, მიუხედავად ამ მომეტებული დოზით შემოჭრილი ურბანიზაციისა, მაგრამ დგას „ლაშარია“ და „ჯგრაგია“ (სვან. — წმინდა გიორგი). სვანური ოჯახი მაშინ მოკვდება, როდესაც მას მახვები (ოჯახის უფროსი) აღარ ეყოლება. ღრმად მწამს, რომ, სანამ უშუბა და თეთულდი იარსებებს, ხეობის მოსახლეობა უმცროს-უფროსობას არ დაივიწყებს და, სანამ უმცროსს უფროსი ეყოლება, მანამ იარსებებენ სვანები და ოჯახს ეყოლება მახვები. გლეხი ოჯახში ცხოვრობს და, თუ გლეხი კაცი ამოწყდა, ოჯახიც მოიშობა.

მინდა, ხელისუფლების საყურადღებოდ ვთქვა: ბარის კანონი მთას არ გამოადგება! მთას მუდამ თავისი ტრადიციული და, ამასთანავე, მარტივი კანონები მართავდა, რომლებიც ღმერთთან იყო შეთანხმებული. ნაჩქარევად მიღებული კანონები, რომლებიც დამორჩილებულ (დამონებულ) ხალხს აიძულებს, იცხოვროს ბარის კანონით, ანგრევს როგორც ოჯახს, ისე ხეობის ტრადიციებს. მთის წესებსა და კანონებზე მომავალში ფართოდ გვექნება საუბარი.

მინდა, ხელისუფლების საყურადღებოდ ვთქვა: ბარის კანონი მთას არ გამოადგება! მთას მუდამ თავისი ტრადიციული და, ამასთანავე, მარტივი კანონები მართავდა, რომლებიც ღმერთთან იყო შეთანხმებული. ნაჩქარევად მიღებული კანონები, რომლებიც დამორჩილებულ (დამონებულ) ხალხს აიძულებს, იცხოვროს ბარის კანონით, ანგრევს როგორც ოჯახს, ისე ხეობის ტრადიციებს

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პოპოვიჩი ნანოს, რომ ვერ მოახერხეს გადატრიალების გოლომდე მიყვანა ჰონ კონგსა და ვენესუელაში. „პირველ შემთხვევაში, — ამბობს ის, — ხელი შეგვიშალა ქალაქობამ, რომელიც ოპოზიციამ გამოიყენა პოლიციის წინააღმდეგ; მეორე შემთხვევაში სუან გუაილომ ქალისხმევა მიმართა იქით, რომ თავის მხარეს გადაეყვანა სამხედროები და ამაში შეცდა“.

სახელმწიფოების საშინაო საქმეებში გარედან ჩარევის ფორმები იცვლება. როგორც კი ჩარევის ორგანიზების ცენტრები მოძებნიან სახელმწიფო სისტემის ახალ სუსტ ადგილს, ხელისუფლებასთან ბრძოლის ხერხები იცვლება და იწყება გადატრიალების მორიგი მცდელობა. ანტისახელმწიფოებრივი სტრატეგია ერთ ადგილას არ დგას, ის ვითარდება.

ცნობილი აქტივისტი და „ფერადი რევოლუციების“ ორგანიზატორი, ცენტრ CANVAS-ის აღმასრულებელი დირექტორი **სარჯა პოპოვიჩი** და პრინციპები“ გამოყოფს ნარმატიული მასობრივი პროტესტის 4 ფაქტორს (პრინციპს), რომლებიც უზრუნველყოფს პოლიტიკურ ცვლილებებს:

პირველი პრინციპი — ეს არის მომავლის ნათელი კონცეფცია; **მეორე** — ოპოზიციის ერთიანობა; **მესამე** — გავლენის მოპოვება ძალად სტრუქტურებზე, რომლებსაც შეუძლიათ ოპოზიციის მხარდაჭერა; **მეოთხე** — მომხიბვლელობა პროტესტისა, რომლის მონაწილეებიც თავს ნარმოადგენენ უსამართლობასთან მებრძოლებად.

პოპოვიჩი ნანოს, რომ ვერ მოახერხეს გადატრიალების გოლომდე მიყვანა ჰონ კონგსა და ვენესუელაში. პირველ შემთხვევაში, — ამბობს ის, — ხელი შეგვიშალა ქალაქობამ, რომელიც ოპოზიციამ გამოიყენა პოლიციის წინააღმდეგ, მეორე შემთხვევაში სუან გუაილომ (ეს პირი აშშ-მა და მისმა სპატივითმა ძველმა პრეზიდენტად გამოაცხადეს, კანონიერ პრეზიდენტ ნიკოლას მადაუროს ნაცვლად — ნ.კ.) ქალისხმევა მიმართა იქით, რომ თავის მხარეს გადაეყვანა სამხედროები და ამაში შეცდა.

სერჯა პოპოვიჩი წერს, რომ „სტრატეგიული უნარების“ მქონე პროტესტების ლიდერებს აუცილებლად უნდა შეასწავლონ მოქმედების გეგმის შემუშავება, სხვაგვარად ნებისმიერი პროტესტი, მშვიდობიანი თუ ძალადობრივი, სწრაფად მინავლდება.

ცენტრი CANVAS-ი (The Centre for Applied Nonviolent

Action and Strategies) შეიქმნა 2004 წელს ბელგრადში და დაკავებულია „დემოკრატიული აქტივისტების“ მომზადებით 50-ზე მეტ ქვეყანაში, მათ შორის **ირანში, უკრაინაში, საქართველოში, აზერბაიჯანში, ცენტრში შეიქმნა მთელი მსოფლიოს მასობრივი პროტესტის 4 ფაქტორს (პრინციპს), რომლებიც უზრუნველყოფს პოლიტიკურ ცვლილებებს:**

ცოტა ხნის წინათ ჩატარებული საზაფხულო ონლაინ-სკოლის მიხედვით, CANVAS-ი მონაწილეობდა ბოლივიის პრეზიდენტ **ემო მორალის** დამხობაში, მხარს უჭერდა საპროტესტო აქციებს **სუდანიში, ზიმბაბუეში, პრაზილიში**, აქვს მჭიდრო კონტაქტები ოპოზიციურ ჯგუფებთან **მალაიზიაში, ფილიპინებში**. გადატრიალებების სტრატეგიულ დაგეგმვაზე თვალსაზრისს იზიარებს Freedom House-ს სამეურნეო საბჭოს ყოფილი თავმჯდომარე, საერთაშორისო ურთიერთობებისა და ატლანტიკური საბჭოს საკითხების საბჭოს წევრი **პიტერ აპერმანი**. ის მომხრეა „არაძალადობრივი ტაქტიკისა, რომელსაც შეუძლია მეცხვალის მოსახლეობის ფსიქოლოგია და რეჟიმის ქცევა“. აკერმანის აზრით, რამდენიმე არც ისე დიდი ორგანიზაციის ერთობლივ მუშაობას შეუძლია წარმოაჩინოს ოპოზიციის ერთიანობა. **გადატრიალებების ორგანიზატორთა აზრით, ხელისუფლების შეცვლისას მიზანშეწონილია, ერთად იმოქმედონ და ერთმანეთს მხარი დაუჭირონ რადიკალურად განწყობილმა ნაციონალისტებმა და ლიბერალებმა, მიუხედავად იმისა, რომ მათ პრინციპულად განსხვავებული იდეოლოგია აქვთ. მსგავსი რამ შეიძინებდა ამჟამად ბელარუსში (საქართველოშიც ასეა — ე.წ. შა-**

როგორ ქმნიან სახელმწიფო გადატრიალების სქემებს

ცენტრი CANVAS-ი 2004 წელს ბელგრადში შეიქმნა და დაკავებულია „დემოკრატიული აქტივისტების“ მომზადებით 50-ზე მეტ ქვეყანაში, მათ შორის ირანში, უკრაინაში, საქართველოში, აზერბაიჯანში, ცენტრში შეიქმნა მთელი მსოფლიოს მასობრივი პროტესტის 4 ფაქტორს (პრინციპს), რომლებიც უზრუნველყოფს პოლიტიკურ ცვლილებებს:

ბერნარდ-ანრი ლევი და სვეტლანა ფლოვსკაია

Bernard-Henri Lévy • 69 ans
Aujourd'hui, à Pékin, avec Svetlana Flöhovskaya, l'égérie de la révolution Roussienne et le visage de l'opposition au tyran Poutine. Où l'on voit comment la cause des femmes peut ébranler une dictature grotesque et sanguinaire. Reportage et portrait à venir.

ლიკოს ფანჩატურში გაერთიანებულ პარტიებს ხომ სრულად განსხვავებული იდეოლოგია აქვთ, მაგრამ სურვილი ერთი — ხელისუფლების ხელში ჩაგდება, რადაც უნდა დაუფდეთ და იმის გაუთვალისწინებლად, სურს თუ არა მათი ხილვა ქართველ ხალხს ხელი-სუფლებში — ნ.კ.). **იქ პრინციპის მთავარ ძალას**

წარმოადგენს ალექსანდრე ლუკაშენკოთი უკრაინაში ოფილი შრალი მასა, რომელსაც დაემატა ისეთი „მეზოტიკა“, რომლის არის ლგბტ. აკერმანის მიერ შექმნილი არაძალადობრივი კონფლიქტების საერთაშორისო ცენტრი (შტაბ-ბინით ვაშინგტონში) რუტგერსის უნივერსიტე-

ეტთან (ნიუ-ჯერსის შტატი) თანამშრომლობს. **აპერმანის ცენტრი 2012 წლიდან ატარებს ონლაინკურსებს აქტივისტთა მოსამზადებლად. აქტივისტებმა თავი იმით გაიმართლეს, რომ მთავრობის მითითებით იცავდნენ სოციალურ დისტანციას და ქუჩაზე ამიტომ გადაიკეტა.**

კიდევ არის **მშვიდობის ამერიკის ინსტიტუტი**, რომლის მოღვაწეობაც 52 სახელმწიფოზე ვრცელდება. ამ ინსტიტუტის ცოტა ხნის წინანდელ მოხსენებაში ნათქვამია, რომ „რუსეთის ქმედებები, ჩვეულებრივ, პირდაპირ ან ირიბად მიმართულია დასავლეთის ინტერესების წინააღმდეგ“, თუმცა ყველაფერი პირიქითაა — დასავლეთის ქმედებები მსოფლიოს ბევრ ნერტივში, განსაკუთრებით ყოფილ საბჭოთა რესპუბლიკებში, მიმართულია რუსეთის წინააღმდეგ.

სოციალური ინჟინერიისა და მანიპულაციის სფეროში სერიოზულ სამუშაოებს აწარმოებს ტავესტოკის ინსტიტუტი ლონდონში. ეს ინსტიტუტი 1946 წელს შეიქმნა როკფელერების ფონდის სახსრებით და დაკავებულია ჯგუფური საქციელის ფსიქოანალიტიკური კვლევით. **ტავესტოკის ინსტიტუტი 1950 წლიდან მუშაობს სოციალურ-პოლიტიკურ სისტემების თეორიაში, რომელსაც 1980-იანი წლებიდან იყენებენ პრაქტიკაში. ამ ცენტრში მდებარე ლოუზენბერგის კომპლექსში, რომელსაც შეიქმნა ჩვენი მხარეში სხვადასხვა ძველ-ხანაში გაბართულ საპროტესტო აქციებზე. მაგალითად, ლოუზენგი ბელარუსი**

ოპოზიციონერების პლაკატებზე ყვავილები ტყვიებზე უკეთესია“ გადაკეთებული სლოგანია ომის საწინააღმდეგო კამპანიისა „საკვები ბომბების ნაცვლად“ (Food not bombs), რომელიც 1980-იან წლებში ტარდებოდა აშშ-ში, შემდეგ კი — ევროპაში. ამ მოძრაობის პირველი უფრედი ბელარუსში 2005 წელს გაჩნდა, მასში ჩართული იყვნენ ადგილობრივი ანარქისტები. ამ მოძრაობის ყველაზე წარმატებულ რეკლამად ითვლება უსახლკაროებისა და გაჭირვებული ადამიანებისთვის საკვების უფასოდ დარიცხვა.

საპროტესტო მოძრაობის ორგანიზებაში **ფართოდ რთიანდაც ახალგაზრდების „შემომხედებას“**. მაგალითად, 2020 წლის 14 აპრილს პოლონელმა ფემინისტებმა მოძრაობა გადაკეტეს ვარშავის ერთ-ერთ ცენტრალურ ქუჩაზე. პოლიციამ 100-მდე აქტივისტს საკმარის დიდი ჯარიმა (6600 ევრო) გამოუწერა, მაგრამ თანხა არავის გადაუხდია. აქტივისტებმა თავი იმით გაიმართლეს, რომ მთავრობის მითითებით იცავდნენ სოციალურ დისტანციას და ქუჩაზე ამიტომ გადაიკეტა.

ანტისახელმწიფო პროტესტების ორგანიზებით დაკავებული საერთაშორისო სტრუქტურების გარდა ამ მიმართულებით მოღვაწეობენ „გამოჩენილი“ ფიგურებიც. მაგალითად, 72 წლის ფრანგი **ბერნარდ-ანრი ლევი**, რომელიც მხარს უჭერდა სახელმწიფო გადატრიალებებს იუგოსლავიაში, უკრაინაში, ლიბიასა და სირიაში, ამჟამად **სვეტლანა ფლოვსკაია** ეხმარება ბელარუსის პრეზიდენტ **ალექსანდრე ლუკაშენკოს** წინააღმდეგ ბრძოლაში.

ჯორჯ სოროსის ვაჟი **ალექსანდრე სოროსი**, რომელიც სოროსის ფონდის ვიცე-პრეზიდენტის პოსტს იკავებს, გულმოდგინედ განაგრძობს მამის საქმეს — ის ხშირად სტუმრობს ბალკანეთს, სადაც ხედავენ ბევრი უმძალესი რანგის პოლიტიკოსის კამპანიაში, თუმცა მხოლოდ ევროპით არ შემოიფარგლება, ჩადის მიანმარსა და აფრიკის ქვეყნებშიც.

აი ეს არის სისტემა, რომელიც იგებოდა ათწლეულების განმავლობაში. ასეთი სისტემის წინააღმდეგ ბრძოლა ძალიან ძნელია.

vpoanalytics.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელაძე

მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები დეზინფორმაციის ძირითად გამავრცელებლებად იქცნენ. შეიძლება ითქვას, რომ ჩამოყალიბდა მეთოდებისა და ხერხების „ოქროს სტანდარტი“, რომელსაც უცხოელი პროპაგანდისტები იყენებენ. ეს, უნდა ითქვას, არის აშკარა ტყუილი, მიმართული რომორც საკუთარი ქვეყნის, ისე სხვა სახელმწიფოების წინააღმდეგ. დამატებით შეიძლება ტანდენციური ფაქტების სპეციალურად შერჩევა. ავტორები არცთუ იშვიათად წარმოაჩენენ იმ მომენტში საჭირო მონაცემებს, თუმცა არაფერს ამბობენ ყველაზე მნიშვნელოვანზე.

შეიძლება, ეს ბევრს უცნაურად მოეჩვენოს, მაგრამ სწორედ დასავლური საზოგადოების დემოკრატიზაციამ გამოიწვია დეზინფორმაციის გავრცელება მედიასივრცეში. სიტყვის თავისუფლებამ უზრუნველყო თითოეულის შესაძლებლობა, გამოხატოს თავისი აზრი. ეს, რა თქმა უნდა, შესანიშნავი მოვდანი რაღაცის გამოსაგონებლად, რასაც არაფერი აკავშირებს სინამდვილესთან.

ობიგატორი დროთა განმავლობაში სწავლობს ინფორმაციის გავრცელებას ნაგვისგან და შემდეგ მხოლოდ შემონეშულ საინფორმაციო რესურსს ენდობა. მაგრამ არცთუ იშვიათად სიყალბის გენერატორების როლში სამთავრობო სტრუქტურები გამოდიან. საჭიროა არაპოპულარული გადაწყვეტილებების რაღაცით გამართლება (ავტორიტარული რეჟიმის შემთხვევაში ასეთი პრობლემა არ არსებობს. ხალხისთვის საჭიროა მხოლოდ აგრესიული პროპაგანდა). მეორე მსოფლიო ომიდან მიღებული გამოცდილების გათვალისწინებით, როცა აშშ-ში ფაშისმიხედვით სიტუაციის საკონსენსუსო ბანაკებიდან კადრების ჩვენებით აღვივებდნენ, თანამედროვე პოლიტიკელოგებმა ფიციების შექმნა დაიწყეს.

მედიის ყველაზე ცნობილი დეზინფორმაცია იყო ახალი ამბავი, რომელსაც მოჰყვა ამერიკელი ჯარისკაცების შეჭრა ერაყში. **ამერიკულმა პინასაბენტილ HILL & KNOWLTON-მა გამოაქვეყნა ისტორია, რომელიც ამოიყვანეს ინსაბატორებისა და ახალშობილები მშვიდობიანი კლინიკის შიდასივრცეში. ეს იყო აშშ-ის არმიის მიერ დატყუებული ჯარისკაცებისა და ბავშვების განსაკუთრებული პოპულარობა მონიშნავს „გოგონა ნიკიას“, მონიშნავს საკუთარი თვალთიხილია ერაყელი ჯარისკაცების მხედრობის.**

შედეგად, 1991 წელს საზოგადოებრივმა მხარე დაუჭირა ომის დაწყებას სპარსეთის ყურეში. მოგვიანებით გაიჩვენა, რომ ნიკი ალ-საბა იყო აშშ-ში ქუვეითის ელჩ **საუდ ბინ ნასირ ალ-საბა** ქალიშვილი, ხოლო კომპანია H&K-მ გააყალბა ყველა მტკიცებულება. ფიციების კიდევ ერთი მაგალითი: 2014 წლის აპრილში უკრაინულმა ტელეარხმა **„ესპრესო.ტი“** მეთერთმეტე გაუშვა რეპორტაჟი „ვირმის მალაზიების ცარიელი დახლების შესახებ“, მტკიცებულებად კი დაურთო ფოტოები. ინფორმაცია ყალბი აღმოჩნდა: რეპორტაჟს დართული ფოტოები გადაღებული იყო 2012 წელს ქარიშხალ სენდის მომენტში — ამის დადგენა შეიძლებოდა უკანა პლანზე გამოსახული ჭიქით, რომელსაც ეწერა Starbucks, ასეთი კაფეცირიმის ტერიტორიაზე არ არსებობდა.

ზემოთხსენილი მაგალითებით ჩანს, რომ **მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები დეზინფორმაციის ძირითად გამავრცელებლებად იქცნენ. შეიძლება ითქვას, რომ ჩამოყალიბდა მეთოდებისა და ხერხების „ოქროს სტანდარტი“, რომელსაც უცხოელი პროპაგანდისტები იყენებენ. ეს, უნდა ითქვას, არის აშკარა ტყუილი, მიმართული რომორც საკუთარი ქვეყნის, ისე სხვა სახელმწიფოების წინააღმდეგ. დამატებით შეიძლება ტანდენციური ფაქტების სპეციალურად შერჩევა. ავტორები არცთუ იშვიათად წარმოაჩენენ იმ მომენტში საჭირო მონაცემებს, თუმცა არაფერს ამბობენ ყველაზე მნიშვნელოვანზე.**

ფეიქების ტერიტორია: დიდი ტყუილის დასავლური თეორია

კოლინ პაუელი

2001 წელს კოლინ პაუელმა, აშშ-ის არმიის გენერალმა და იმპრინტალმა სახელმწიფო მდივანმა, გააკრის ბანაკურ ასაგლავა დემონსტრაციულად შეაჯვრის სინჯარა, რითაც «დაამტკიცა», რომ ერაყი ქიმიურ იარაღს ქვიდა და აუხილავალი იყო საგზაჯარო ავრისიან პეპსის მიმართ. ქიმიური იარაღი იყო საფრთხივლელი ლიბის კონფლიქტშიც, როცა პროდასავლური პროპაგანდისტები „ალ-ჯაზირას“ სახით მოსახლეობას არწმუნებდნენ, რომ მუამარ კადაფი მეორე ომს აწარმოებს მხოლოდ რუსეთის შესაბამისად, მოცემული ანტიფეიქური რესურსი მამილელი იარაღის გარდა არის პროპაგანდისტული ინსტრუმენტიც, რომელიც შენიღბულია სამოქალაქო ურუნალისტიკით.

და ემხილებინა. ვებგვერდმა მალე მოიხვეჭა პოპულარობა, მაგრამ ურუნალისტიკები და ბლოგერები ამხელდნენ მხოლოდ იმ დეზინფორმაციას, რომლებიც მიეწერებოდათ მხოლოდ რუს მანიპულატორებს. ამით StopFake-მ შექმნა მთაბეჭდილება, რომ საინფორმაციო-ფსიქოლოგიურ ომს აწარმოებს მხოლოდ რუსეთი. შესაბამისად, მოცემული ანტიფეიქური რესურსი მამილელი იარაღის გარდა არის პროპაგანდისტული ინსტრუმენტიც, რომელიც შენიღბულია სამოქალაქო ურუნალისტიკით.

ამერიკულმა CNN-მა და ბრიტანულმა BBC-მ თავიანთი ნამდვილი სახე წარმოაჩინეს სირიის კონფლიქტში. ამ ტელეარხებმა მედიასივრცე აავსეს ყალბი ახალი ამბებით სირიის ხელისუფლების მიერ დემონსტრანტების მასობრივად დახვრეტაზე, მნიშვნელოვანი სირიელი პოლიტიკური ფიგურების თანამდებობიდან გადადგომასა თუ ოპოზიციის მხარეს გადასვლაზე. **ყატარის „ალ-ჯაზირამ“ და არაბული საამიროების „ალ-ბაბინამ“ დემონსტრაციები კი მოაწყვეს ყალბი ვიდეოკადრების გადასაღებად, ვითომ სირიის ძალა-ქვხა მუამარ კადაფი ინსტრუმენტი იყო მონაწილეობის მქონე ვიდეოკადრების გადასაღებად, ვითომ სირიის ძალა-ქვხა მუამარ კადაფი ინსტრუმენტი იყო მონაწილეობის მქონე ვიდეოკადრების გადასაღებად.**

ასა მინაწოდა მითხველს „თაიფა“ გალკანური საკონცენტრაციო ბანაკის ისტორია

ასა იყო სინამდვილელი

ნაირა ალ-საბა

პოლიტიკური თამაშები კარგად ჯდება სამხედრო აგრესიის მოდელში. დასავლელი სამხედროებისთვის ასე საჭირო საზოგადოებრივ მხარდაჭერას ხშირად ბინძური მეთოდებით მოიპოვებენ. **ბოლო ათწლეულების ყველაზე ცნობილი ფოტოფიციის დემონსტრაცია იქცა 1992 წელს შეიქმნა აშშ-ის ტრანსპორტირების (ბონისის ჩრდილოეთი). მავთულ-ლარების მიღმა მყოფი გამოფიქტული ახალგაზრდა კაცის ფოტო ურუნალად „თაიფის“ ყალბი მოხვდა და მისივე სენსაციად იქცა — სარკვევა ბენოციდი მოუწყვეს მუსლიმანებს!** შემდეგ გაისმა მოწოდებები სერბების მკაცრად დასჯაზე, რადგან ადამიანების მესხიერებიდან ჯერ კიდევ არ იყო ნაშლილი ჰოლოკოსტის დროს ჩადენილი მტერებები. უკე ომის შემდეგ, 1997 წელს, გერმანელმა ურუნალისტმა **თომას დანისმანმა** გამოამზეურა სიყალბე. **„მისმა მუღლმა ფოტოგრაფიების დათვალიერებისას ყურადღება მიაპყრო იმას, რომ მავთულ-ლარის ღრუის მორკა მხრიდან იყო დაგაბრებული. ამ მას მიაგლისბამოცდილება გამოაღვა“.**

ინსცენირებაზე ცოტა დროის დახარჯვით მილიონობით გამოუცდელი ადამიანის მოჭყება შეიძლება, მომავალში კი ვითარება მხოლოდ გაუარესდება. **იხვეწება კომპიუტარული მოდელირების ტექნოლოგიები DEEPFAKE, რომლითაც ჩვეულებრივ მომხმარებლებსაც კი შეეძლება სრულფასოვანი რეალურების შექმნა მსოფლიო მნიშვნელობის პარსონაჟებით. ზოგჯერ თვითონ დეზინფორმაციის სულისჩამდგმელები ხდებიან მსხვერპლნი. მაგალითად, 2013 წლის 13 აპრილს სირიელმა პაკერებმა გატყუეს სააგენტო „ასოპიეტედ პრესის“ ტვიტერ-აკაუნტი და თეთრ სახლში ტერაქტის შესახებ დეზინფორმაცია გამოაქვეყნეს: „სასწრაფოდ, ორი აფეთქება თეთრ სახლში. ბარაკ ობამა დაჭრილია“. უარყოფის რეაქციამ არ დაეყოვნა, მაგრამ აშშ-ის საფონდო ინდექსები მკვეთრად დაეცა. განსაკუთრებული არაფერი მომხდარა, მაგრამ თვით ფაქტი დამაფიქრებელია.**

დასასრულ, მთავარი დასკვნა დასავლეთის ტყუილების თეორიიდან გამომდინარე: მანიპულაციის ასეთი აპარატის მრავალი წლის არსებობის განმავლობაში ადამიანებს ჩამოუყალიბდათ აზრი, რომ არავის ნდობა არ შეიძლება. ეს კი ფაქტების არეგ-დარეგვასა და მოვლენების დამახინჯებაზე სახიფათოა.

topwar.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ბიორბა განაილაკა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გაბრკელება. დასაწყისი №25, 26, 28-32, 2020 წ.

კულტურული პლურალიზმის განმარტებისას ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ იგი მჭიდროდ უკავშირდება ტოლერანტობისა და „პოლიტიკური კორექტულობის“ პრინციპებს, რომელთა დარღვევა დაუშვებელია, რადგან განიხილება, როგორც ქსენოფობია და ექსტრემიზმი.

ვარაუდობდნენ, რომ აღნიშნული კურსის განხორციელებით შესაძლებელი იქნებოდა ისლამის მოდერნიზაცია და ევროპეიზირება, საერო და ნეიტრალურ მიმდინარეობად მისი ჩამოყალიბება. მაგრამ ამ პოლიტიკის შედეგები, რომლებიც ოფიციალურად საზოგადოების გასაერთიანებლად იქნებოდა მიმართული, იმდენად ნეგატიური აღმოჩნდა, რომ სამი უდიდესი ევროპული სახელმწიფოს ლიდერები (ანგელა მერკელი, ნიკოლა სარკოზი და დევიდ კემერონი), მათ კვალზე — სხვებიც, იძულებულნი შეიქნენ, ოფიციალურად ეღიარებინათ „მულტიკულტურის“ უსაფუძვლობა.

უეჭველია, რომ ამ პოლიტიკის ჩავარდნის აღიარება განპირობებული იყო პოლიტიკური კონიუნქტურით, მაგრამ ფრთხილ მნიშვნელოვანი აღმოჩნდა „ინფორმაციული მითის“ პოტენციალის ამონაურვის გასაჯაროებისთვის და კულტურათმორისი მსოფლიოს შესანარჩუნებლად.

მართლაც, ჩვენ ვართ მონემნი, რომ ევროპულ კულტურაში მუსლიმთა ინტეგრაცია არ მიმდინარეობს იმ სივრცეში, რომელიც ევროპელი იდეოლოგების მიერ იყო დაწერილი და ინტეგრირებული ისლამი არ „სეკულარიზდება“. **მავადაინოვა ყოვლისმომცველი და დაუნადევრებადი რალიზია და თანხის ადავტების ცხოვრებას ყველა ასაქმობი არაგულირებს, მათ შორის სამართლის დარგშიც. საერო ისლამზე უაპარატი ისევე შეუძლებელია, როგორც რწმენის ჩამოცილება პარიათისთვის.**

ბუნებრივი იყო, რომ კულტურულ თავისებურებათა დაცვის შემდეგ ისლამის აქტივისტებმა დაიწყეს უფრო ფართო ავტონომიის მოპოვებისთვის ბრძოლა, სამართლებრივი და პოლიტიკური ავტონომიის ჩათვლით და დააყენეს საკითხი ისლამისთვის განსაკუთრებული სამართლებრივი და ადმინისტრაციული სტატუსის მინიჭების შესახებ. გასაგებად, რომ **ევროპელი მიგრანტების თანმიმდევრული და სრული ისლამიზაცია შეკრებილია მათ ერთიან ისლამურ ხალხად — თემად, ე.ი., გამოყოფს მათ ცალკე სამართლებრივ გაეროვანებას, რომელიც სრულიად შეუთავსებელია ევროპის ძველების — სოფრანების, პრიტანების, გერმანებისა და ა.შ., სრულფასოვან მოქალაქეობასთან.** მეტიც, არსებულ პირობებში ევროპელი მუსლიმები სულ უფრო მეტად განიცდიან გარე ფაქტორების გავლენას და გეოპოლიტიკური ბრძოლისთვის კარგ იარაღად ყალიბდებიან.

მეორე მხრივ, თვით ევროპელებს შორის იზრდება გაღიზიანება მიგრანტებისა და

მუსლიმების მიმართ, ამას ადასტურებს საზოგადოებრივი აზრის უამრავი გამოკითხვა. **მმართველი ელიტები მარჯვად ნარმარტავენ თავიანთი მოქალაქეების უკმაყოფილებას ისლამის ემოციური კრიტიკის კალაპოტში და არა ევროპაში მუსლიმთა მოვლავების ჭეშმარიტი მიზეზების ნინაღმდეგ. ეს მათ აქლავთ საზოგადოებრივი მართვის დამატებითი ბარკატებს მოსახლეობის სხვადასხვა ფენების დასაპირისპირებად, საჭიროების შემთხვევაში — ლოკალური კონფლიქტების გასაღვივებად, რომლებსაც საპროტესტო განწყობის სიმკაფრის შესამცირებლად გამოიყენებენ.**

მიგრანტი მუსლიმების მიმართ უკიდურესად ნეგატიურმა დამოკიდებულებამ სასურველი ნიადაგი შექმნა ევროპაში მემარჯვენე რადიკალური პარტიებისა და მოძრაობების გასაძლიერებლად, რომელთა ანტიმუსლიმური ლოზუნგები ასევე იძლევა ევროპელების დემოგრაფიული და სოციალური პრობლემების გადაფარვის საშუალებას.

დასავლეთის ქვეყნებში განხორციელებული მიგრაციული პოლიტიკის უკიდურესად ნეგატიური შედეგების მიუხედავად, მმართველი ნრები არ შეეცდებიან ვითარების ცვლილებას. ისინი კვლავაც გააკეთებენ ლამაზ და სერიოზულ განცხადებებს („მულტიკულტურისთვის პოლიტიკის ჩავარდნის“ შესახებ), მოაწყობენ საწვევებელ ანტიმიგრანტულ აქციებს (ბოშების გასახლება საფრანგეთიდან), შემოიღებენ გარკვეულ შეზღუდვებს მიგრაციაზე, რომლებიც განპირობებული იქნება ადგილობრივი ენისა და კულტურის შესწავლის მოთხოვნის ლეგალიზაციით, რადგან **ფსონის დადება მიგრანტებზე არის სტრატეგიული მიმართულება ტრანსპროვინის მთავარი ინტეგრაციის ემსახურება.**

შეიძლება გამოეყოთ ამ მოვლენის შემდეგი „სარფიანობა“:

1. „სოციალურ-ეკონომიკური. საყოველთაო ლიბერალიზაციამ, რომელიც ვრცელდება წარმოების, ვაჭრობისა და ფინანსების სფეროებზე, უკიდურესად აამოძრავა იაფი სამუშაო ძალის ბაზარი. ცნობილია, რომ მიოცე საუკუნის უკანასკნელი მართხადიდან დღემდე „მიგრანტის იარა“ უნდა ეხებ. ამ პერიოდის მოვლენებმა კარდინალურად შეცვალა მიგრაციული ნაკადები და ჩამოაყალიბა პრინციპულად ახალი მიგრაციული სიტუაცია, რომლის დროსაც შესაძლებელია, ვილანარაკომო თავისებურ „მიგრანტების იარა“ ან „ახალ მომთხარაკებზე“. ამ პროცესის დამახასიათებელი ნიშნები გახდა დინასორების როლის გააძლიერება იმ ძველებში, რომლებშიც ფაზი აქვთ მოქმედებები (მიგრაციული ქსელების ფორმირება, ეკონომიკური დიფერაციის განმსაზღვრელი მნიშვნელობა და ა.შ.). შე-

ნარკოტიკებით ვაჭრობა მოიცავს ფართოდ გაშლილ ქსელს, რომელშიც ჩართულნი არიან ალბანელები, ბულგარული და თურქული მაფიები, ჩინი შიკრიკები, ინგლისელი დილერები და იტალიის მაფია, COSA NOSTRA-ს ჩათვლით, მებრამ ისინი ნარკომაფიის მსოფლიო დაბალი რგოლია, რომელიც საერთოევროპული, სახელმწიფოთაშორისი სტრუქტურის სახით არის წარმოდგენილი. მას აქვს კლიერი დასაყრდენი სპეცსამსახურებში და ასრულებს „უჩინარი მენეჯერის“ როლს ევროპის ძველების მთავრობებში, აქტიურად მოქმედებს მათ გეოპოლიტიკაზე.

ევროკავშირის ჩრდილოვანი ისტორია გეგები, მექანიზები, შედეგები

უკრის საერთაშორისო ორგანიზაციის მონაცემებით, 175 მილიონი მიგრანტიდან 56 მილიონი ევროპაში ცხოვრობს, მათგან 27,5 მილიონი იქ განასოციალავს ეკონომიკურ საქმიანობას. ევროპის ზომიერ ქვეყანაში, მგალითად, ლუქსემბურგსა და შვეიცარიაში, უხრალთა ნილი უკრითი ქალის საერთო რაოდენობაში 25 პროცენტს აღწავს. ქირითად იკავებენ ადგილობრივ მოსახლეობაში უკულარობით არ სარგებლობს. ეს არის მქიმი, ჭუჭყიანი საფუძო, რომელიც კვლითიკაციის არ საჭიროებს (საფრანგეთში მათი 25 პროცენტი მშენებლობაზე არის დასაქმებული, ერთი მესამედი — საავტომობილო მშენებლობაში კონვეიერულ აწყობაზე, ბელგიაში 50 პროცენტი მუშაობს ქვანახშირის მალარობში), ბევრი დასაქმებულია მომსახურების სფეროში, კერძო მეურნეობებში, ტურიზმის სფეროში და ა.შ. ისინი, ადგილობრივ მუ-

ის გაუკონტროლებელ და მრავალრიცხოვან სეგმენტს წარმოქმნიან არალეგალური მიგრანტები, რომლებიც, შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის მონაცემებით, ყველა საერთაშორისო მიგრანტის საერთო რაოდენობის ერთ მესამედს წარმოადგენენ. ისინი საქმიანობენ უმეტესად ეკონომიკის წვრილ ან ჩრდილოვან სექტორებში, რომელთა მსგავსი ყველა ქვეყანაში იზრდება. **ევროპის ისინი მონაცემებით, ცალკეულ ქვეყნებში მგა-ს 30 პროცენტს აღწავს, მთლიანად ევროპაში — 20 პროცენტს. თუ გამოვიტყვავთ ამომსავლეთ ევროპას, ყველაზე დიდი რაოდენობა აღიღწავს ადგილობრივ საბარკმეთი (30-35 პროცენტი), შემდეგ მოდის იტალია (27,8 პროცენტი), ესპანეთი (23,4 პროცენტი) და ბელგია (23,4 პროცენტი). მათ გვირით არ ჩამორჩებიან ირლანდია, კანადა, საფრანგეთი და გერმანია (14,9-დან 16,3 პროცენტამდე). ჩრდილოვანმა სექტორმა განსაკუთრებით სწრაფი ზრდა 2008 წლის კრიზისის შემდეგ დაინახა.**

ევროპის არალეგალური ეკონომიკის ყველაზე მნიშვნელოვანი სეგმენტი ნარკოტიკებით ვაჭრობა, რომლის მთავარი გადასატვირთავი ბაზაა „დამოუკიდებელი“ კოსოვო, სადაც ალბანური მაფიის მართობები პარკმებენ.

ჯერ კიდევ 1990-იან წლებში ალბანეთის დამნაშავეთა სტრუქტურები, რომლებიც გერმანიისა და ამერიკის სპეცსამსახურების მფარველობით მოქმედებდნენ, გერმანიისა და შვეიცარიის პერიონის ბაზრის 70 პროცენტს აკონტროლებდნენ.

ნარკოტიკები შემოაქვთ სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიიდან (აფეთიდან და პაკისტანიდან), გადაამუშავებენ თურქეთში, შემდეგ ე.წ. ბალკანეთის მარშრუტით (ყოფილი იუგოსლავია, კოსოვო) და ჩეხეთის გავლით გზავნიან ევროპის სხვა ქვეყნებში. ლა-მანშის სრუტის პორტებით, რომლებსაც ალბანელები აკონტროლებენ, შეაქვთ დიდ ბრიტანეთში. **ნარკოტიკებით ვაჭრობა მოიცავს ფართოდ გაშლილ ქსელს, რომელშიც ჩართულნი არიან ალბანელები, ბულგარული და თურქული მაფიები, ჩინი შიკრიკები, ინგლისელი დილერები და იტალიის მაფია, COSA NOSTRA-ს ჩათვლით, მებრამ ისინი ნარკომაფიის მსოფლიო დაბალი რგოლია, რომელიც საერთოევროპული, სახელმწიფოთა-**

ცივილიზაციითა შეჯახების“ იდეა, რომლის ავტორად მიიჩნევენ სემუელ ჰანტინგტონს, სინამდვილეში „გამოიგონა“ ინგლისელმა აღმოსავლეთმცოდნემ ბერნარდ ლუისმა. 1970-იანი წლების დასაწყისში იგი გადასახლდა აშშ-ში და, პრინსტონის უნივერსიტეტის პროფესორი რომ გახდა, დაიწყო თანამშრომლობა ზგიზნევი ზაქარიაშვილთან, რომელიც იმხანად ამერიკის პრეზიდენტ ჯიმი კარტერის აღმინისტრაციის მრჩეველი იყო ეროვნული უშიშროების საკითხებში.

შორისი სტრუქტურის სახით არის წარმოდგენილი. მას აქვს კლინური დასაყრდენი სპეციალური რეგულირება და ასრულებს „უჩინარი მენეჯერის“ როლს ევროპის ქვეყნების მთავრობებში, აქტიურად მოქმედებს მათი გამოვლინებაში;

2. ცივილიზაციური „სარგებელი“. მიუხედავად იმისა, რომ ისლამს წარმოგვიდგენენ რელიგიად, რომელიც უკიდურესად უპირისპირდება თანამედროვე დასავლურ ფასეულობებს, თავის ძირითად დებულებებში იგი კარგად ეთანხმება მომხმარებელთა საზოგადოების ნორმებს და ყალიბდება ტრანსელიტების მოკავშირედ ქრისტიანობის წინააღმდეგ მათ მიერ წარმოებულ ბრძოლაში. ისლამი ითვლება „უმოფორტის რელიგიად“, არ განაჩინა არც მონანიების დისციპლინა, არც ცოდვის მკაცრად და მიუღებლობა, ეს კი უფლებას აძლევს ამ რწმენის მიმდევართ, იცხოვრონ თავიანთი ვნებაების დასაყრდენი რელიგიად; მორა მხრივ, არ დაარსდნენ დემოკრატიული ღმერთთან დამატებითი კავშირი.

ამიტომ, რომ როცა მუსლიმები დასავლურ სამყაროში აღმოჩნდებიან, რომელშიც სამომხმარებლო ღირებულებანი სხვა ყველაფერზე დომინირებს, ისინი განსაკუთრებული ფსიქოლოგიური ტრავმების გარეშე ეგუებიან ამ რეალობას. მიმდინარეობს ისლამის აქტიური გაბურჟუება, რომლის შედეგადაც ყალიბდება ახალი რელიგიური კონფიგურაცია, რომელსაც ფრანგებმა „საბაზრო ისლამი“ უწოდეს.

„ახალი“ რელიგია ვლინდება შემდეგში: უმნიშვნელოა ყოველსა, ფორმირდება ინდივიდუალისტური რელიგიურობა, რომლისთვისაც პირადი მიზნების მიღწევა მსხვილ კოლექტიურ პროექტებზე მაღლა დგას. სახალიფოს აღორძინებისკენ, შარიათის გამოყენებისკენ, პოლიტიკური გამარჯვებების მოპოვებისა და სოციალური რეფორმებისკენ მისწრაფება პრიორიტეტული ფასეულობის მნიშვნელობას კარგავს. მათ ჩვენაცვლება რელიგიური ნორმებისადმი ინდივიდუალური პატივისცემა, რომელიც მატერიალური კეთილდღეობის იდეას არ ეწინააღმდეგება. შედეგად, ცივილიზებული ალტერნატივის ძებნის ნაცვლად, „საბაზრო ისლამი“ ნაახალისებს და მხარს უჭერს პირადი კეთილდღეობის მიღწევას, თვითრეალიზაციასა და ეკონომიკურ წარმატებას. ასე ყალიბდება „პოზიტიურად მთავროვნე“ მუსლიმი.

მეორე, თუ უწინ ისლამიზაციის პროცესს ახასიათებდა რელიგიური და პოლიტიკური სანქციების მჭიდრო ურთიერთობა, დღეს რელიგიური საკითხი სულ უფრო იხრება ეკონომიკურ სფეროსკენ. ეს პროცესი ცვლის მუსლიმთა მენტალიტეტს, წარმოშობს აზროვნების ახალ კატეგორიებს, რომლებიც შესაძლებელს ხდის ისლამურ ეთიკაში პროტესტანტული ეთიკის ნორმების ჩანერგვას. ასე ეყრება საფუძველი თავისებურ ისლამურ „აქვავების თეოლოგიას“, რომელიც ამტკიცებს, რომ

ცეხს, რომ დასავლური სამყაროს დაპყრობა შეიძლება არა იარაღითა და მოწყობებითი ღმერთმორჩილებით, არამედ ეფექტიანი კონსტრუქციით.

მესამე, რელიგიური ნიადაგზე მყარდება მენარმის სულისკვეთება, რომელშიც წარმატება დომინირებულ ფასეულობად არის წარმოდგენილი მუსლიმთა ახალგაზრდა თაობისთვის, რომლებიც „დამუშავებულნი“ არიან მენეჯერების თანამედროვე თეორიებით, მთავრობის სტრუქტურის ისლამი ფულის იდეოლოგიად არის გადაქცეული.

წარმოების ეფექტიანი მართვის კონცეფციები, რომელთაც ეს თაობა შეისწავლის, ხელს უწყობს ბურჟუაზიული ინდივიდუალიზმისა და გამდიდრების ახალი იდეალების წარმოშობას, რომლებიც უნდა ჩვენაცვლოს დასავლურ სამყაროზე გასამარჯვებლად საჭირო უწინდელ არაეფექტიან იდეალებს.

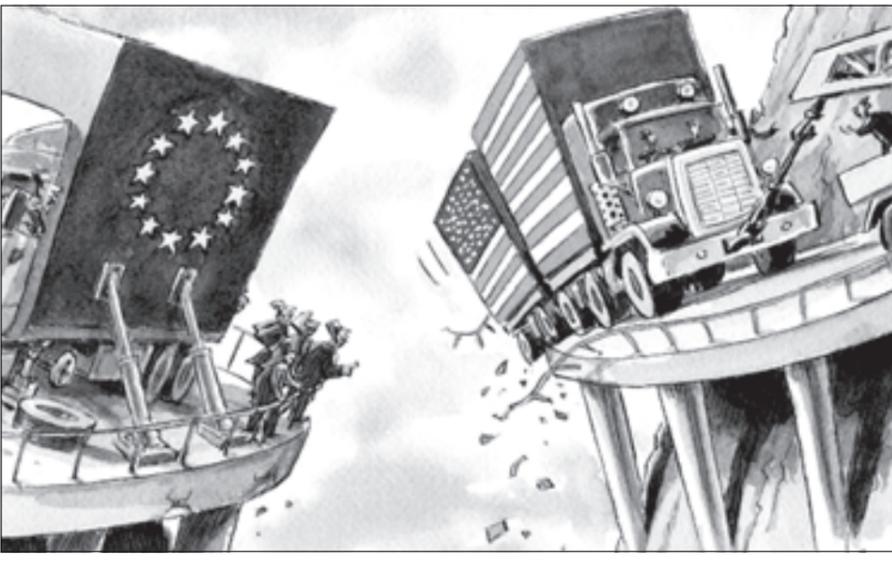
დასასრულ, მიმოხილვის დინამიკის ისლამის უკვე არა რადიკალური, არამედ ნეოლიბერალური პოლიტიზაცია, რომელიც უკიდურესად მომგებიანია ტრანსეგრესული ელიტებისთვის. საქმე ის არის, რომ „საბაზრო ისლამი“ ისლამური სამყაროს შექმნას ან შარიათის დანერგვას კი არ ითვალისწინებს, არამედ სახელმწიფოს ისეთ პრივატიზაციას, რომელიც სრულად დასწრის „კეთილდღეობის სახელმწიფოს“.

ახალი ისლამის მიზანი სახალიფოს აღდგენა კი არ არის, არამედ სამოქალაქო გაერთიანების ძლიერი ქსელის შექმნა, სახელმწიფოსთან ურთიერთობის მოდელი ძალიან ჰგავს ამერიკელი ფუნდამენტალისტების პროექტს, სახელმწიფო სამსახურების უფლებამოსილების კერძო რელიგიური ინსტიტუტებისთვის გადაცემას რომ ითვალისწინებდა.

ამრიგად, ინგლისელმა ანთროპოლოგმა ბერნარდ ლუისმა და ამერიკელი მიწათმოქმედების ექსპერტი „ცივილიზაციითა შეჯახების“ კონცეფციის ჩრდილში, რომელიც გამოვლინდა „ტარაგანის იდეაში“, რომელიც აღვნიშნავთ „პროტესტანტული იდეაში“, იმავლება სულ სხვა პროცესი — ტრანსეგრესული ელიტების მიერ „საბაზრო ისლამის“ ნახალისება და ევროპის ქვეყნებში სოციალური სახელმწიფოს სრული დემონტაჟისთვის მისი გამოყენება. თუ კლასიკური ისლამისტები თავიანთ ბედს სახელმწიფო-ერის აშენებას უკავშირებდნენ, დღევანდელი „ახალი მუსლიმები“ „ფულის რელიგიის“ ღირებულებებს ნერგავენ და ევროპის საზოგადოების დეზინტეგრაციაზე მუშაობენ;

3. გეოპოლიტიკური „სარგებელი“. ის ტრანსგრესული ელიტებისთვის უადრესად მნიშვნელოვანია, რათა ევროპაში მუდმივად არსებობდეს დამაბულობის კერები, რომელთა გაღვივება შესაძლებელი იქნება ნებისმიერ დროს, როგორც კი რომელიმე სახელმწიფო დააპირებს, გადალახოს მისთვის დანესებული ასპარეზის საზღვრები და დაიწყოს ისეთი პოლიტიკური კურსის განხორციელება, რომელ-

თუ გამოვიხსნათ აღმოსავლეთ ევროპას, ყველაზე დიდი ჩრდილოვანი ეკონომიკით პიკულ ადგილზე აღმოჩნდება საბერძნეთი (30-35 პროცენტით), შემდეგ მოდის იტალია (27,8 პროცენტით), ესპანეთი (23,4 პროცენტით) და გერმანია (23,4 პროცენტით). მათ გვირგვინს არ ჩამორჩებიან ირლანდია, კანადა, საფრანგეთი და ბერძენი (14,9-დან 16,3 პროცენტამდე). ჩრდილოვანმა საქტორმა განსაკუთრებით სწრაფი ზრდა 2008 წლის ქრიზისის შემდეგ დაიწყო

ისმა ისლამი აღწერა, რომლის მიხედვითაც აღმოსავლეთ ევროპის დასავლეთი რელიგია, რომელსაც სწავლავს დასავლეთში, რომლის ღირებულებანი გამოხატულია იუდეიზმსა და ქრისტიანობაში.

იუდეიზმი და ქრისტიანობა რომ გააერთიანა, ლუისმა დაასაბუთა დასავლეთისა და ისრაელის ერთსულოვნება, თუმცა ამ ყველაფრის უკან აშშ-ის გეოპოლიტიკური ინტერესები იდგა. ამ ტერმინის გამოყენებით ლუისმა ზუსტად დაახასიათა თანამედროვე დასავლური სამყარო. კიდევ ერთი ქრისტიანობაში უნდა ვიგულისხმობთ არა ტრადიციული დასავლური ქრისტიანობა, არამედ განვითარების ის განსაკუთრებული გზა, რომელიც გაიარა დასავლეთმა იუდეური ფულადი ცივილიზაციის ღირებულებათა აღიარების შედეგად.

1990-იანი წლების ბოლოდან გამოითქმის „იუდეო-ქრისტიანობა“ სულ უფრო ხშირად გამოიყენებოდა ევროპის ჯერ სა-მეცნიერო, შემდეგ პოლიტიკურ წრეებში, რომელიც ევროპელთა კულტურული ორგანიზაციისთვის საჭირო ლოზუნგს, და ისრაელის მხარდასაჭერად. ევროპის კავშირის სიმბოლოა და პრიორიტეტული ლოზუნგის ევროპის კოლექტივზე გავლენის გათვალისწინებით, შეგვიძლია განვაცხადოთ, რომ მიგრანტი მუსლიმების დახმარებით აქ, პრაქტიკულად, მეორდება სიონიზმი-ისლამიზმის დაპირისპირების მოდელი, რომელიც ახლო აღმოსავლეთში არსებობდა. შემთხვევითი არ არის, რომ ევროპის ეროვნულ-პატრიოტული თემატიკა უპირატესად ვითარდებოდა ისლამთან და ისლამიზმთან დაპირისპირების სივრცეში. ისლამი და ისლამიზმი „ევროპული იდენტურობის მთავარი მტერია. ამ შემთხვევაში ევროპული სიონიზმი ნაციონალური ბანაკის მიმართ სოლიდარული ხდება, რომელიც პროტესტანტულ-სიონისტური ყაიდის ახალ ნაციონალიზმს წარმოშობს. ამ სიახლის თვალსაჩინო მაგალითად წარმოგვიდგება ბრივიკი. რადიკალური ისლამისა და ნაციონალისტების დაპირისპირება განსაკუთრებით მწვავედგება, რაც ასე სურდათ ევროპის ჭეშმარიტ პატრონებს. გავისხენოთ, რომ ორივე დაპირისპირებული ძალა რეალურად დასავლეთის სპეციალურად დასავლეთის პროდუქტია. ამ შეჯახებას ემსხვერპლება ყველა — ებრაელებიც, მიგრანტებიც აღმოსავლეთიდან და ევროპელებიც.

ინგლისელებისა და ამერიკელების მიერ გამოგონილი «ცივილიზაციითა შეჯახების» კონცეფციის ჩრდილში, რომელიც გეოპოლიტიკური ტარაგანით აღვნიშნავთ ისლამს, რომელიც «პროტესტანტული იდეაში», იმავლება სულ სხვა პროცესი — ტრანსეგრესული ელიტების მიერ «საბაზრო ისლამის» ნახალისება და ევროპის ქვეყნებში სოციალური სახელმწიფოს სრული დემონტაჟისთვის მისი გამოყენება

იც ეროვნულ ინტერესებს შეესაბამება. ევროპაში მუსლიმთა უზარმაზარი მასების შემდეგ იდგო პოლიტიკური და სოციალური კონტროლის ისეთი იარაღი, რომელიც ეფექტიანად მუშაობს „ცივილიზაციითა შეჯახების“ გარდაუვალობის ტვივებში ჩანერგვის მიმართულად.

მიიჩნევენ სემუელ ჰანტინგტონს, სინამდვილეში „გამოიგონა“ ინგლისელმა აღმოსავლეთმცოდნემ ბერნარდ ლუისმა. 1970-იანი წლების დასაწყისში იგი გადასახლდა აშშ-ში და, პრინსტონის უნივერსიტეტის პროფესორი რომ გახდა, დაიწყო თანამშრომლობა ზგიზნევი ზაქარიაშვილთან, რომელიც იმხანად ამერიკის პრეზიდენტ ჯიმი კარტერის აღმინისტრაცი-

ის მრჩეველი იყო ეროვნული უშიშროების საკითხებში. ეს ტერმინი მან პირველად გამოიყენა 1957 წელს, სუეცის კრიზისის შემდეგ, როცა შეეცადა, ახლო აღმოსავლეთის პრობლემა წარმოეჩინა არა როგორც კონფლიქტი სახელმწიფოთა შორის, არამედ ცივილიზაციათა დაპირისპირებად. 1990 წელს გამოქვეყნებულ ნაშრომში „მუსლიმთა სიონის ფესვები“ ლუ-

(დასასრული შემდეგ ნომერში)

„შმაღლესის მთავრობის პირდაპირი დანიშნულება იგია, რომ ყოველს ძველმკვდომს მისი სატკივარი გაუზომს, მისი წამალი დასდოს, ყოველს სიკეთისა და კეთილდღეობის გზა გაუხსნას. ამისათვის საჭიროა, შმაღლესმა მთავრობამ უტყუარად, პირუთვნელად, ზედმიწევნით იცოდეს ყოველის კუთხის ნამდვილი ვითარება, მისი ავკარბინობა, რომ საცა შესაძლოა შველა, უშველოს, შეხეობა მიაწვდინოს“.

რუბრიკას უძღვება დარეჯან ანდრიაძე

რატომ ვერ აგვისრულა „ოცნებამ“ მასზე დანდობილი იმედი, გარკვეულწილად იმან განაპირობა, თუ როგორი იყო მისი მმართველობა, რა პრინციპებზე აგებული, რამდენად შეესაბამებოდა ეს პრინციპები საზოგადოების ინტერესებს და რამდენად იყო ისინი ხალხზე ზრუნვის მიზნით მოფიქრებული... უპირველესად კი განაპირობა იმან, რომ დღეს ბევრი თანამდებობის პირი პასუხისმგებლობას გრძნობს არა ხალხის, საზოგადო სამართლისა და კანონის წინაშე, არამედ კონკრეტული პიროვნების მიმართ, რომლის კეთილგანწყობის შენარჩუნება ყველა კანონსა და ხალხზე მაღლა დგას მისთვის. მაამებლობა, „პლასტიკურობა“ იყო და არის სწორედ ის, რამაც მლიქვნელსაც ავნო და მლიქვნელობის ობიექტსაც, ყველაზე მეტად კი ქვეყანა დააზარალა.

კითხვაზე — როგორ უნდა მოქმედებდეს ხალხზე მზრუნველი ხელისუფლება და რაზე უნდა ამახვილებდეს განსაკუთრებულ ყურადღებას, დამაჯერებელ პასუხს ისევე იღობს პუბლიკაციებში თუ ვიპოვი. ამ მხრივ საინტერესოა ილიას „ცხოვრება და კანონი“ (მეოთხე წერილი), რომელშიც ერის მამამ ჩამოაყალიბა „ზოგიერთი აზრი შინაგანს მმართველობაზე საზოგადოდ“. მისი აზრით, „ქვეყნიერობაზე მართველობას ორგანიზაციის და აგებულება ჰქონია და აქვს“, რომელსაც „ყოველს სახელმწიფოში ორი დიდი მდინარეა“ განაპირობებს: ერთი — სახელმწიფოს საჭიროებისა და მეორე — საზოგადოებისაო, ანუ ცენტრალური მმართველობა და თვითმმართველობა.

მოვუსმინოთ თავად ილიას:

„ყოველი სახელმწიფო, რიგანს წესზედ ცოტად თუ ბევრად დამდგარი, ნაწილ-ნაწილად არის დაყოფილი, რომ მოვლა და პატრონობა ადგილი იყოს. მაგალითებ, რუსის იმპერია დაყოფილია გუბერნიებად, გუბერნიები მარცხედ, მარცხედი სოფლის საზოგადოებად. ყოველს სახელმწიფოში ორი დიდი მდინარეა: ერთი მთელის სახელმწიფოს საჭიროებისა და მეორე — საზოგადოებისა. ეს ორივე გვარი საჭიროება ყოველს ნაწილში მომდინარეობს იმდენად მეტ-ნაკლებად, რამდენადაც თვით ნაწილი მეტ-ნაკლებია; განსხვავება თითქმის ამ მეტ-ნაკლებობაშია და სხვა არაფერში. ამიტომაც მთელს სახელმწიფოში, თუ თვითოეულს მის ნაწილში, ამ ორგვარის საჭიროების მზრუნველობა და გამგეობა საჭირო არის. ეგ მზრუნველობა და გამგეობა არის აუცილებელი და უსათუო საგანი ყოველის მმართველობისა. ქვეყნიერობაზე მართველობას ორგვარი წყობა და აგებულება ჰქონია და აქვს. თუ სადმე რაიმე ცვლილება არის, მაინც არ შეიძლება, რომ მმართველობა ან ერთისაკენ არ იყოს მიდრეკილი, ან მეორისაკენ. ერთგვარი მმართველობა იგია, საცა სახელმწიფო საჭიროების საქმესაც თვით მთავრობა განაგებს და საზოგადოებისასაც, ყველაზე და ყოველს ნაწილში. ამ შემთხვევაში მთავრობა ყოველგვარი საქმის დამწყები და მოთავეა, ყოველგვარი საქმის მმართველობა, — ყოველის მზრუნველი და გამგეა. ასე რომ ყოველივე მისგან წარმოსდგება და ყოველივე მასვე ერთობს.“

ამგვარად, გამგეობისათვის მას თავისი საკუთარი მოხელე-კაცნი ჰყვანან, რომელთაც თვით ირჩევს, თვით ნიშნავს, თვით გადააყენებს და რომელნიც მხოლოდ მის წინაშე არის პასუხისმგებელი. ამგვარს მმართველობას ცენტრალიზაციას ეძახიან.

მეორე-გვარი მმართველობა იგია, საცა მთავრობას ხელთ უპყრია მარტო მთელის სახელმწიფოს საჭიროების საქმენი და ყოველივე სხვა კი საზოგადოებას გაუსაკუთრებია, მერე ასე, რომ ყოველს ნაწილს თვისნი ადგილობრივი საქმენი აქვს ხელშეუვალად მიწოდებული. ეს საზოგადოე-

ბის საჭიროების საქმენი, ადგილობრივად განაწილებულნი, განიგებიან უსათუოდ ადგილობრივთა მოხელეთა შემწეობით, რომელთაც ირჩევს თვით ადგილობრივთა მცხოვრებთა საზოგადოება და რომელნიც ამავე საზოგადოების წინაშე პასუხისმგებელი არიან. ამგვარს გამგეობას თვითმმართველობას უწოდებენ, რადგანაც ამ შემთხვევაში თვითოეული ნაწილი ერთისა და იგივე სახელმწიფოსათვის თავის საკუთარს საქმეს თვით ჰპატრონობს, თვით უფლის და თვით ჰმართავს.

ერთის სიტყვით, ამგვარის მმართველობის დედა-აზრი იგია, რომ ადგილობრივი საქმენი თვით ადგილობრივთა მცხოვრებთაგან განიგებოდა. ამგვარი მმართველობა მეტად ხელს უმართავს ქვეყნის კეთილდღეობას: ხალხს აფხიზლებს, ხალხს ჭკუასა და გონებას უხსნის, რადგანაც საზოგადო მზრუნველობისათვის ხალხს უღვიძებს და საზოგადო საქმისათვის სწურთნის და ავარჯიშებს. ამგვარი მმართველობა ისეთი თვისებისაა, რომ, საცა კი სურს ადამიანს, ყველგან და ყოველს ხალხში იხიერებს და ჩვეულებრივს ნაყოფს მოიტანს. იქ, საცა მაგას გზა და ადგილი ჰქონია, ყველგან ცხოვრება ადამიანისა აუყვავებია და მთავრობისათვისაც მძიმე ტვირთი ქვეყნის გაუმჯობისა შეუძლებელია, ამახსნია.

ერთი მწერალი ამბობს: „ისტორია ამტკიცებს, რომ თვითმმართველობა უკეთესი ნაწილია ხალხის ყოველგვარის საჭიროებისა. საცა უნდა დარგათ, იგი ყველგან ხეირობს: ინგლისშიაც, საცა დიდკაცობაა ყოველის წყობის საფუძველი, ამერიკაშიაც, საცა გაწესდა ზღვრული თანასწორო-

გააბეგლობა, «კლასტალინობა» იყო და არის სწორედ ის, რამაც მლიქვნელსაც ავნო და მლიქვნელობის ობიექტსაც, ყველაზე მეტად კი ქვეყანა დააზარალა

რატომ ვერ აგვისრულა «ოცნება» მასზე დანიშნული იმედი

არავითარს შიშს არ მოასწავებენ. ჩვენგან დანიშნული მოხელე კი მათთვის უცხო კაცი იქნება და ერთი ურიგო რამ ქცევა უცხო კაცისა უკმაყოფილებას ჩამოაგდებს და ეგ მთავრობის განზრახვასა და სურვილს არ ეთანხმება. მე უფრო ისა გგონია, რომ მათგან ამორჩეული მოხელენი უფრო ცოტას გვავენებენ, ვიდრე ჩვენივე პრუსიის მოხელენი“. თუ იმისთანა კაცი, როგორც ბისმარკი, რომელიც თავისუფლების დიდი მომხრე მაინდამაინც არ არის, ისე დევნოდა თვითმმართველობისათვის, მერე იმ ქვეყნების შესახებ, რომელთაც გერმანიის მორჩილება არამც თუ უნდო-

მაგრამ თვითმმართველობის საქებარად ეს კი უნდა ვსთქვათ, რომ აქ გადამეტებულსა, თუ არ სარგებლობა, ისეთი ვნება მაინც არ მოსდევს, როგორც მას, როცა სახელმწიფოს — მთავრობას გადამეტებულის ზომით დაუჭერია ცხოვრებაში ადგილი. ღირსება და სიკეთე შინაგანის მმართველობისა ჯერ იმაზედ არის დამოკიდებული, რომ განაწილებულია თუ არა სახელმწიფოსა და საზოგადოების შორის მათდამი კუთვნილთა საქმეთა გამგეობა, და თუ განაწილებულია — როგორ და რამდენის სიმართლით არის ეგ მომხდარი. ყოველივე შინაგანის მმართველობის ღირსება და სიკეთე ამ სასწორით უნდა აწონილ იქნას.

«ყოველივე ადგილობრივის თანამდებობის მქონე კაცი პასუხისმგებელი უნდა იყოს წინაშე საზოგადო სამართლისა და სახელმწიფოსა და არა თვისთა უფროსთა წინაშე»

ბაა მიღებული სახელმწიფოს ქვეკუთხედადა. ერთნაირის სიკეთით და მადლით მოქმედებს და თავსდება იქაც, საცა იმისთანა პატარა ქვეყანაა, როგორც შვეიცარია (739 ოთხკუთხი მილია) და იქაცა, საცა იმისთანა უზარმაზარი უდაბნო მინდვრებია, როგორც ჩრდილო-ამერიკაში. იქაც კეთილადგანწყობილი და შეთვისებულია, საცა იმისთანა სახელმწიფოა განათლებაა, როგორც ლონდონში და იქაცა, საცა იმისთანა გაუნათლებელი ხალხია, როგორც კანადაში, ავსტრალიაში და სხვა ინგლისის კოლონიებში“. თუმცა საჭიროებისა. საცა უნდა დარგათ, იგი ყველგან ხეირობს: ინგლისშიაც, საცა დიდკაცობაა ყოველის წყობის საფუძველი, ამერიკაშიაც, საცა გაწესდა ზღვრული თანასწორო-

ბაა ეგ უფლება მიენიჭოს: აურზაურს მოჰყვება, თავს გაიზვიადებს და მორჩილებიდან გამოვარო. როცა პრუსიამ წაართვა საფრანგეთს ელზასი და ლოტარინგია და პარლამენტში ჩამოვარდა საუბარი მასზედ, თუ რაგვარი მმართველობა მიეცეთო ამ ახლად დაჭერილს ქვეყნებს, ბისმარკმა აი რა სთქვა: „ჩვენი საქმე ელზასსა და ლოტარინგიაში თვითმმართველობის განძლიერება უნდა იყოსო. ადგილობრივი საზოგადოების კრებანი უნდა დაეწყეთო ადგილობრივის მმართველობისათვისაო. ამ კრებათაგან უფრო უკეთ გვეცოდინება იმ ქვეყნების საჭიროება, ვიდრე პრუსიის მოხელეთაგანა. ადგილობრივთა მცხოვრებთაგან ამორჩეული და დაყენებული მოხელენი ჩვენითვის

დათ, არამედ ეთაკილებოდათ, თუ ამისთანა რკინის გულისა და მარჯვენის კაცი, როგორც ბისმარკი, სხვა გზით ვერ ახერხებდა ურჩის ხალხის გულის მოგებას, თუ არ თვითმმართველობის მინიჭებითა, სხვას რაღა ეთქმის.

ამ თვითმმართველობის დადგენისათვის ყველაზე ძნელი იმ ზომის პოვნაა, რომლითაც საერთო სახელმწიფო საჭიროების საქმენი მიეზომება ხოლმე სახელმწიფოს მთავრობასა, და საზოგადოებრივი კი — ადგილობრივ საზოგადოებასა. ამ ორთა შუა ნამდვილის საზღვარის პოვნაც ძნელია, იმიტომ რომ თვით ბუნებითად ამ ორივე საჭიროების ძაფები ერთიერთმანეთში ჩართულ და გადაბმულ არიან, თუ ყოველსაფერში არა, ბევრში მაინცა.

ღღას ბევრი თანამდებობის პირი პასუხისმგებლობას გრძნობს არა ხალხის, საზოგადო სამართლისა და კანონის წინაშე, არამედ კონკრეტული პიროვნების მიმართ, რომლის კეთილგანწყობის შენარჩუნება ყველა კანონსა და ხალხზე მაღლა დგას მისთვის

ადგილობრივი თვითმმართველობა და უმაღლესი მთავრობა არც ერთი და იგივეა, არც ურთიერთის მოკამათე და მოცილენი არიან. ერთსა და იმავე ქვეყანაში, ერთსა და იმავე სახელმწიფოში, ორნივე მშვიდობიანად თავსდება და ურთიერთის სახიროდ მოქმედობენ. ზემოთ მოვიხსენიეთ, რომ ძნელია ამათ შუა ნამდვილის საზღვარის დადგენა, თუ ყველაფერში არა, ზოგიერთში მაინცა. თუმცა ეს ასეა, მაგრამ საზოგადოდ ერთსაც და მეორესაც ისეთი თვალსაჩინო თვისების კუთვნილება აქვს, რომ მის მეოხებეთა კაცს შეუძლიან, თითქმის ყოველს შემთხვევაში, გაარჩიოს, ან ერთის რის მოღვაწე და პატრონი უნდა იყოს, ან მეორე. ჩვენ თვინება თვითოეულისა ზემოთ გაკვრით მოვიხსენიეთ. მაგრამ ვხედავთ, რომ იგი ჩვენის უმთავრესის საკმარის უკეთ ცნობისათვისა ცოტაა, ამისათვის გვსურს ამჟამად ეგ თვისება ცოტად დანერვილებით აღვნიშნოთ.

ყოველი სახელმწიფო, თუნდ გვარტომობით ერთისა და იგივე ხალხით იყოს შემდგარი, მაინც, ადგილობრივის სხვადასხვაობისა გამო, ბევრს სხვადასხვა თვისების მხარესა და მხარეს წარმოგვიდგენს. ყოველს მხარეს, ყოველს ნაწილს ერთისა და იგივე სახელმწიფოსას, თავისი საკუთარი წირი და ლხინი აქვს, თავისი საკუთარი გაჭირვება ადგია, თავისი საკუთარი მზრუნველობა და ფიქრი უმძიმებს გულსა, თავისი საკუთარი ნეტარება აფხიზლებს და იბირებს. უმაღლესის მთავრობის პირდაპირი დანიშნულება იგია, რომ ყოველს ქვეყნმკვდომს მისი სატკივარი გაუგოს, მისი წამალი დასდოს, ყოველს სიკეთისა და კეთილდღეობის გზა გა-

„თვითმმართველობის „დადა-აზრი იგია, რომ ადგილობრივი საქმენი თვით ადგილობრივთა მცხოვრებათაგან განიგებოდეს. ამგვარი მმართველობა მეტად ხელს უშარტავს ქვეყნის კეთილდღეობას: ხალხს აფხიზლებს, ხალხს ჭკუასა და გონებას უხსნის, რადგანაც საზოგადო მზრუნველობისათვის ხალხის უღვიძებს და საზოგადო საქმისათვის სწურთნის და აზარჯიზებს“.

უხსნას. ამისათვის საჭიროა, უმაღლესმა მთავრობამ უტყუარად, პირუთვნელად, ზედმინეწვით იცოდეს ყოველის კუთხის ნამდვილი ვითარება, მისი ავკარგინობა, რომ საცა შესაძლოა შეველა, უშველოს, შემწეობა მიაწვდინოს. ცხადია, რომ უმაღლესს მთავრობას თითონ, სხვის დაუხმარებლად, ვერ შეუძლიან ვერც თვალი მიაწვდინოს დასახსხავად ყველგან, ვერც ყური სასმენლად და ვერც ხელი საშველად. ცხადია, რომ მან უნდა იყოლოს ამისათვის ანუ საკუთარი მოხელენი, ყოველგან მოფანტულნი და მორიგებულნი, ანუ ეგ მოხელეობათვით ადგილობრივ მცხოვრებთა უნდა ჩააბაროს, მიაწვდინოს. პირველმა საშუალებამ თავი ვერსად ვერ გაიმართლა, იმიტომ რომ სხვის ხელით საქმის გაკეთება არსად და არასფერში არც თავს მოსულა და არც მოვა. სხვას, ტყუილია, ჩემთვის ისე გული არ შესტკივა, როგორც მე თითონ; სხვა ჩემს ავკარგინობას ჩემსავით ვერ შეტყობს, ჩემს ტკივილს ჩემსავით ვერ მოუფლის, ჩემს ჩივილს ჩემსავით ვერ იტყვის; რაც მე ვიცი ჩემი, სხვას თავის-დღეში არ ეცოდინება. ეს ყველგან ესე სცნეს და ამიტომაც ეგ საშუალება თითქმის ყველგან დაუნუნებულ იქმნა და უარყოფილი. სულ სხვა პრინცი, რომც უმაღლეს მთავრობას თვის მითვალყურად, მოხალად და ადგილობრივთა სახმამთაგამად თვით ადგილობრივი მცხოვრებანი ჰყვანან. მათ უკით იცინან თავისი ვითარება, უკით იცინან თვისი საქმისა, უკით იცინან თვისის თავის მოვლა, თვისის თავისათა პატრონობა.

ამ შემთხვევაში, ერთის მხრით, ყოველის კუთხის ქემარტი საჭიროება, უტყუარი ტკივილი, გულწრფელი და მართალი ნადილი მთავრობამდე მიღწეულია, მეორეს მხრით — უმაღლესის მთავრობის საერთო მზრუნველობა ერთნაირის გულსტკივილით, ერთნაირის მადლით ყოველს კუთხემდე მიწვდენილია, მორიგებული და მოფენილი. აქედამ ცხადია, სად უნდა დაიღვას საზღვარი უმაღლესის მთავრობისა და თვითმმართველობის შუა. უმაღლესი მთავრობა, რა სახისაც უნდა იყოს, საყოველთაო საქმეთა მზრუნველი და მოღვაწეა, ესე იგი იმა საქმეთა, რომელნიც არამც თუ ყოველს ნაწილს, არამედ ყოველს ქვეშევრდომს ერთნაირად და ერთგვარად შეეხება და რომელნიც საერთო, საყოველთაო კეთილდღეობისათვის ცნობი-

„უმაღლესა მთავრობა უტყუარად, პირუთვნელად, ზედმინეწვით უნდა იცოდეს ყოველის კუთხის ნამდვილი ვითარება, მისი ავკარგინობა, რომ საცა შესაძლოა შეველა, უშველოს, შემწეობა მიაწვდინოს“

შია მაგ თვითმმართველობას დიდი ფართო გზა გაეხსნა უმაღლესის მთავრობისაგან და თითქმის მთელი რუსეთი ამას სიხარულით მიეგება. იქვე სოფლის, გლეხთა საზოგადოების მიენიჭა თვითმმართველობის უფლება, მეგრე მზრასა და გუბერნიასა ერთად და ამ სახით ყოველს განყოფილებაში დაიდგინა თვითმმართველობითი გამგეობა ადგილობრივთა საქმეთა. იგი დიდი ხანია მოქმედებს ინგლისშიაც, საცა მონარქიული წარმომადგენლობითის სახის მთავრობაა, და ჩრდილო-ამერიკაშიაც, საცა რესპუბლიკაა. ეს მაგალითები ცხადად გვიჩვენებს ჩვენ, რომ თვითმმართველობა უმაღლესის მთავრობის სხვადასხვაგვარობაზედ არ არის დამოკიდებული, რომ იგი ყოველგვარს უმაღლეს მთავრობას უხდება. თვითმმართველობამ რომ თავისი ჩვეულებრივი ნაყოფი მოიტანოს და თავის თავს არ უმტყუნოს, მისდა შესაფერად უნდა იყოს მოწყობილი და დარგული. ამ მოწყობაში არც ერთი მისი არსებითი კუთვნილება დავიწყებული არ უნდა იქმნას, არც ერთი ძირეული აზრი არ უნდა დაირღვეს. თუ ეს სიფრთხილე არ იხმარა ადამიანმა, თვითმმართველობა უფრო უქმი სიტყვა იქნება, უფრო სახელი იქნება, ვიდრე სახრავი. უმთავრესი კუთვნილება უმთავრესი საქმეა: ბანი თვითმმართველობისანი არიან: 1. ადგილობრივთა საქმეთა ადგილობრივის განსამართლების უფლება. ამაზედ არის დამყარებული მცხოვრებთა პატივის, ღირსების და ქონების ნამდვილი მფარველობა და ხელშეუხებლობა; 2. უმაღლესის მთავრობისაგან განწესებულის ხარჯისა, ბეგარისა და სამსახურისა ადგილობრივთა მცხოვრებთა შორის განაწილება. ეს უკეთესი ღონისძიებაა, რომ ყოველმა სამართლიანად და უმეტ-ნაკლად გადახადოს სახელმწიფოს თავის შესახვედრი მოვალეობა; 3. ადგილობრივის საჭიროებისათვის გარდასახადის დადგენა, განერა და აქედამ შემოსულის ფულის თავისუფლად გამგეობა; 4. სხვადასხვა წესისა და რიგის დადგენის უფლება ადგილობრივის საზოგადოების კანონად, მაგრამ ისე კი, რომ იგი წესი და რიგი საყოველთაო კანონს არ ეწინააღმდეგებოდეს; 5. ადგილობრივის საზოგადოების პირველდანიყვებითის სწავლის მოწყობა და თავისუფალი გამგეობა; 6. ადგილობრივის საზოგადოებისათვის მზრუნველობა და ღონისძიების მოხმარება; 7. ადგილობრივის საზოგადოების საზრდოებისათვის თავდარიგის დაჭერა და ღონისძიების მოპოება; 8. ადგილობრივის გზებისა,

ხიდებისა კეთება, მოვლა და თავისუფალი გამგეობა; 9. უმაღლესის მთავრობის წინაშე უშუამდგომლობა ყოველს მასზედ, რაც ადგილობრივის საზოგადოების საჭიროებას და მოთხოვნილებას შეადგენს. უმთავრესი საფუძველი თვითმმართველობისანი არიან: 1. ხმა და არჩევის უფლება მინიჭებული უნდა ჰქონდეს ყოველს ადგილობრივს მცხოვრებლს, რაკი სრულწლოვანია; მასადადამე ყოველს მოვალეობაშიაც ყოველს მცხოვრებს წილი უნდა ედგას; 2. ადგილობრივის სამმართველოს ხელქვეითი უნდა იყვნენ ყოველნი, ვინც კი სამმართველოს წრეში სცხოვრობს; აქ, როგორც პირველს შემთხვევაში, ნოდებათა შორის განყოფილება და ხარისხების განება მანებელია და თვითმმართველობის ბუნების წინააღმდეგია; 3. ადგილობრივი მოსამართლენი, აგრეთვე მოხელენიცა, უნდა ამორიჩონ ადგილობრივთა მცხოვრებთა; 4. ყოველივე ადგილობრივის თანამდებობის მექანიკაცი პასუხისმგებელი უნდა იყოს წინაშე საზოგადო სამართლისა და სამსჯავროსა და არათვისთა უფროსთა წინაშე. * * *

იქვე ილია ჩვენს სატქმელსაც ამბობს, როდესაც სვამს კითხვას: „თუ თვითმმართველობა ეგ არის, მაშ, ყოველის მხრით და ყოველგან რად ისმის სამდურავი მმართველობაზედ? რატომ მაგ თვითმმართველობამ არ აყვავა სოფელი, თვით გლეხობა ეგრე ერთხმად რად უჩივისო?“ ილია ამ სამართლიან გულისწყრომას ხალხისას შემდეგ წეროლში უპასუხა: „ჩვენ ვეცდებით, ამ საბუთიანს სიტყვას შესაფერი პასუხი მივცეთ შემდეგს წერილით“. მაგრამ დღევანდელი საქართველოს მოქალაქეებს, განსაკუთრებით კი იმ თაობას, რომელსაც მთავრობათა მედღეხალიობაში ცხოვრება ხელიდან გაუფრინდა, ვინ რა პასუხს გასცემს?! ყველაფრის მიუხედავად, ჩვენ არ გვაქვს უიმედობის უფლება. ადგილობრივი თვითმმართველობა არც სხვაგან ჩამოყალიბებულა ერთი ხელის მოსმით. ჩვენი პრობლემა კი მუდმივი კონფლიქტი იყო შიდა თუ გარეუ მტერთან. მათი გავლენა არ გვაძლევდა საშუალებას, გვეფიქრა ისეთ მაღალ დემოკრატიულ ღირებულებებზე, როგორც ადგილობრივი თვითმმართველობაა. ამ მხრივ შედეგის მისაღწევად საჭიროა საერთო სულისკვეთება, უფრო კონკრეტულად კი: * ძლიერი პოლიტიკური პარტიების შექმნა და კონკურენტული არჩევნების ჩატარება; * რაციონალური საჯარო სამსახურის სისტემა, პროფესიონალი კადრების მომზადება; * მუნიციპალიტეტების ხელში უფლებამოსილებების შესაბამისი ფინანსური და ქონებრივი რესურსების თავმოყრა; * სამოქალაქო ცნობიერების ამაღლება მოსახლეობაში და იმ მექანიზმების დახვეწა, რომლებიც უზრუნველყოფს მათ ჩართულობას თვითმმართველობის მუშაობაში.

«თვითმმართველობის დადგენისათვის ყველაზე ძნელი იმ ზოგის პოვნაა, რომლითაც საერთო სახელმწიფო საქმიანობის საქმენი მიუხედავად სოლად სახელმწიფოს მთავრობასა, და საზოგადოებრივი კი — ადგილობრივ საზოგადოებასა. ამ ორთა შუა ნაფიქრის საზღვარის პოვნაა ძნელი, იმიტომ რომ თვით ბუნებითად ამ ორივე საქმიანობის ქაჯები ერთიანობითი ჩართულ და გადახვეულ არიან, თუ ყოველსურავი არა, ბევრნი მიიწეა»

ეს პირადად
პირდაპირად

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

აღვსილნი არიან ყოველგვარი უსამართლოებით, ბოროტებით, ანგარებითა და სიავით, სავსანი შურით, მკვლელობით, შუღლით, ვერაბობით, უზნაობითა და მახუზლარობით. ცილისმამაებანი, ღვთის მოძულენი, შეურაცხყოფენი, ამპარტავანნი, მკვეხარნი, ბოროტბამზრახველნი, მშობლები ურჩნი.

(მოციქულ პავლეს წერილი რომაელთა მიმართ, 1,29-30)

ავსტრალიაში კიდევინაა ქალი ახილას

ავსტრალიის სამართალ-დამცავმა ორგანიზებმა ახილეს პედოფილები, რომლებიც სოციალურ ქსელებში ბოგინებდნენ. დაპატიმრებულია 11 ეჭვმიტანილი, — იუწყება Daily Mail-ი.

მათაგან, რომლებიც პოლიციამ დააკავა 18-დან 41 წლამდე არიან, მათგან ოთხი უკვე იყო მსჯავრდებული არასრულწლოვანთა მიმართ სხვადასხვა სექსუალური დანაშაულისთვის. ისინი „ფეისბუქის“ მეშვეობით მოქმედებდნენ. მათი მიზანი არასრულწლოვანი გოგონები იყვნენ, რომელთა შორის უმცროსები 13 წელს არ იყვნენ აცილებულნი.

დამნაშავეთა კორმუნდირებული საქმიანობა 140 მსხვერპლს შეეხო. მათ შორის 23-მა

მძიმედ გადაიტანა სექსუალური ძალადობის ეპიზოდები. უმეტეს შემთხვევაში ბრალდებები არ შეიცავს უშუალო ფიზიკურ კონტაქტებს — ბოროტმოქმედნი სოციალური ქსელებით იკმაყოფილებდნენ გარყვნილ ვნებას. მათი კომპიუტერები კონფისკებულია. ივინისში ავსტრალიის პრესა იუწყებოდა, რომ პოლიციელებმა გააუფრებლეს პედოფილების ბანდა, რომელიც ინერდა და ავრცელებდა სექსუალური ხასიათის მასალებს პატარა ბავშვების მონაწილეობით. ამ უზნეო ადამიანებმა ჩამოაყალიბეს ინტერნეტგაერთიანება, რომლის წევრები ერთმანეთს მსგავსი ვიდეო და ფოტოსურათებით ამარაგებდნენ.

სილაგის ყოფილი დედოფალი რა წლინადს ხიხუი გაატარებს

29 წლის რემსი ბერსი — აშშ-ის დასავლეთ ვირჯინიის ერთ-ერთი სკოლის მასწავლებელი, გაუაზრებელი საქციელის გამო ციხეში აღმოჩნდა. 2018 წლის აგვისტოდან ოქტომბრის ჩათვლით მასწავლებელი თავის ყოფილ მოსწავლეს, 15 წლის ბიჭს უხამს ფოტოებს უგზავნიდა. ამ გაარშიყება-გარყვნილობას ბოლო ყმანვილის მშობლებმა მოუდეს.

ქალმა თავი იმართლა, რომ თავის შიშველ ფოტოს საკუთარ ქმარს უგზავნიდა, მაგრამ მისამართი შეეშალა, — წერს Daily Mail. ბიჭს თურმე მოენონა ეს ფოტო და სთხოვა მასწავლებელს, კიდევ და კიდევ გამოეგზავნა მსგავსი ფოტოსურათები. ქალიც დაჰყვა ყმანვილის ნებას, რადგან ფაქტის გახმაურების შეეშინდა.

მაგრამ, ბოლოს და ბოლოს, მასწავლებელმა აღიარა დანაშაული. „მე ზრდასრული ადამიანი ვარ, იგი კი მხოლოდ ყმანვილია. რაც მოხდა, ჩემი

ბრალია და პასუხისმგებლობას სრულად ვიღებ“, — განაცხადა მან.

ბერსს ორი წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯეს, მისი სახელი და გვარი კი საშუალოდ ჩაიხურა სექსუალურ დამნაშავეთა რეესტრში.

2014 წელს ყოფილმა მასწავლებელმა „მის კენტუკის“ ტიტული მოიპოვა.

ნეოლიბერალური უნაობა

პრინს ენდრიუს კედოფილისადმი საიდუმლო მიღწეობის დატალახი

დიდი ბრიტანეთის პრინცი ენდრიუ, დედოფალ ელიზაბეტ II-ის ვაჟიშვილი, რომელიც მხილებული იყო მილიონერ-პედოფილ ჯეფრი ეშმტინთან კავშირში, ფეტიშისტია. სამეფო ოჯახის წევრის საიდუმლო მიღწეობები ამხილა ვირჯინია რობერტსმა, რომელთანაც სექსუალური ურთიერთობა ჰქონდა პრინცს, როცა გოგონა ჯერ მხოლოდ 17 წლისა იყო, — იუწყება Daily Mail.

რობერტსის თქმით, ენდრიუსთან ერთ-ერთი შეხვედრისას, რომელიც ეშმტინის მიერ იყო ორგანიზებული, იგი იძულებული შეიქნა, აბაზანის პროცედურა პრინცთან ერთად ჩატარებინა. პროცესის დროს პრინცი განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდა ქალიშვილის ფეხებს, ჰკოცნიდა მის ტერფებს, უწუნებდა თითებს. გარკვეული დროის შემდეგ ისინი სანოლ ოთახში შევიდნენ, სადაც ქალიშვილმა „ცხოვრებაში ყველაზე ხანგრძლივი 10 წუთი“ გადაიტანა პრინცთან სექსუალური კავშირის პროცესში.

„რამდენიმე წამის შემდეგ, პრინცი უმიზეზოდ ექსტაზში მიშინა და შფოთიან“, — იხსენებს რობერტსი. მომხდარის შესახებ იგი ესაუბრა ეშმტინს, რომელსაც აინტერესებდა, დარჩა თუ არა ენდრიუ კმაყოფილი მასთან დროსტარებით. „მე თანხმობის ნიშნად თავი დაუქნიე“, — დააზუსტა რობერტსმა. ამასთანავე, აღიარა, რომ ეშმტინთან ერთად განიხილეს სამეფო ოჯახის წევრის „უცნაური ფიქსაცია“ და ორივემ ბევრი

იცინა ამის გამო. ცნობილია, რომ პრინცი ენდრიუ ეშმტინის „პედოფილის კუნძულზე“ ჩავიდა 2004 წელს. მილიარდერის ერთ-ერთმა თანამშრომელმა გაიხსენა, როგორი ვულგარულობით ექცეოდა ენდრიუ ვირჯინია რობერტს იქ შეკრებილი საზოგადოების წინაშე.

2019 წლის ნოემბერში პრინცი ენდრიუ იძულებული იყო, უარი ეთქვა თავის სამეფო უფლებამოსილებაზე ეშმტინთან კავშირის გამო, რომელსაც ბრალი დასდეს კრი-

მასწავლებელ ქალს ბრალი დასდეს 14 წლის ბიჭის ცდუნებაში

გეოგრაფიის მასწავლებელს, 23 წლის მონიკა ელისაბედ იანსს, რომელიც სიდნეიში (ავსტრალია) მოღვაწეობდა, სერიოზული ბრალი დაუყენეს. ვარაუდობენ, რომ მას რამდენიმეჯერ ჰქონდა ინტიმური კავშირი 14 წლის ბიჭთან და სთხოვდა, სოცქსელებით გაეგზავნა მისთვის ინტიმური ფოტოსურათები.

მასწავლებელმა მოსწავლეს გაუგზავნა ფოტო, რომელზეც იგი სანოლში მონებივრეა აღბეჭდილი და მისწერა, რომ „ელოდება“.

გამოძიებით დგინდება, რომ მასწავლებელმა რამდენიმეჯერ აიძულა ყმანვილი, საკლასო ოთახში მიაღწერებოდა მას, ხოლო ერთხელ საკუთარი მანქანით წაიყვანა პარკში და მანქანაშივე აცდუნა. გამოძიებლებმა ხელთ იგდეს ვიდეოჩანაწერები, რომლებზეც ასახულია, მონიკას მანქანა რომ უახლოვდება პარკს, — წერს Daily Mail, მაგრამ, რა ხდება მანქანის სალონში, არ ჩანს.

პატრულები მასწავლებელი გაცხარებით უარყოფს, რომ ბიჭთან ჰქონდა ინტიმური კავშირი. მან ერთი თვე ციხეში დაჰყო, მაგრამ ამჟამად გირაოთი გათავისუფლებულია. საქმეზე მეორე მოსმენა სასამართლოში სექტემბრის ბოლომდე გაიმართება. მონიკა მასწავლებლობიდან დაითხოვეს.

ირკვევა, რომ ბავშვების ეს აღმზრდელი დანიშნული იყო და დღე-დღეზე უნდა გათხოვილიყო. წყვილი ერთობლივ სასიყვარულო ფოტოსურათებს სოცქსელებში აქვეყნებდა.

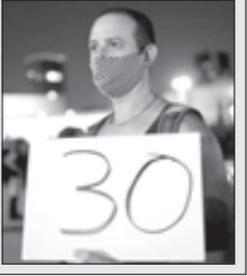
ისრაელში მოზარდმა 30 მამაკაცი კოლექტიურ გაუპატიურებაში დაადანაშაულა

ისრაელის პოლიცია შეისწავლის 16 წლის გოგონას ჯგუფური გაუპატიურების საქმეს. Times of Israel-ი აზუსტებს, რომ დანაშაული, რომელშიც 30 მამაკაცი მონაწილეობდა, ერთ-ერთ სასტუმროშია ჩადენილი. გოგონა მეგობრებთან ერთად ისვენებდა ამ სასტუმროში. ახალგაზრდებმა დაინახეს, რომ ამ გოგონას ნომრის კართან მამაკაცების რიგი იდგა, მაგრამ ამისთვის ყურადღება არ მიუქცევიათ.

დაკავებულები ამტკიცებენ, რომ სექსუ-

ალური კონტაქტები ორმხრივი თანხმობით განხორციელდა. დაზარალებულის განცხადებით, მას არ შეეძლო მოძალადეების შეჩერება.

ამ შემთხვევამ ისრაელის საზოგადოებრიობის ყურადღება მიიპყრო. ქვეყნის პრემიერმინისტრმა ბენიამინ ნეთანიახუმ განაცხადა, რომ მოზარდი გოგონას ჯგუფური გაუპატიურება „კაცობრიობის წინააღმდეგ ჩადენილი დანაშაულია“ და ბოროტმოქმედნი უმკაცრესად უნდა დაისჯონ.

ტრამპის ებრაელი სიძის, 39 წლის ჯარად კორი კუშნარის, შუამავლობით აზვისტოპი ხელი მოეწერა შეთანხმებას დიპლომატიური ურთიერთობების დაწყებას შესახებ ისრაელსა და გაერთიანებულ არაბულ საამიროებს შორის. მხარეები ასევე შეთანხმდნენ ავიაციის აღდგენის, პირდაპირი პირდაპირი რაიის შესრულება თელ-ავივისა და აბუ-დავის შორის. რამდენიმე დღის წინათ კი თეთრ სახლში ხელი მოეწერა ანალოგიური შეთანხმება ისრაელსა და ჯუჯა, მამრამ მდიდარ არაბულ სახელმწიფო ბაჰრეინს შორის. ეს ყველაფერი ნიშნავს, რომ აშშ-ის შეუზღუდავი მხარდაჭერის წყალობით ისრაელის სახელმწიფო აღარ არის იზოლირებული არაბულ სამყაროში.

და ეს უცხო ქვეყანა რუსეთი არ არის, ეს უცხო ქვეყანა ისრაელის სახელმწიფოა. დონალდ ტრამპი არჩევამდე და არჩევის შემდგომაც არ მალავდა ისრაელისადმი ცალმხრივ და უპირობო მხარდაჭერას, რაც აშშ-ის ყველა პრეზიდენტს ახასიათებდა, მაგრამ ტრამპმა მათ გადააჭარბა ამ საკითხში თავისი რადიკალიზმით.

აშშ-ის, კერძოდ კი, ტრამპის ებრაელი სიძის, 39 წლის ჯარად კორი კუშნარის, შუამავლობით აგვისტოში ხელი მოეწერა შეთანხმებას დიპლომატიური ურთიერთობების დაწყებას შესახებ ისრაელსა და გაერთიანებულ არაბულ საამიროებს შორის. მხარეები ასევე შეთანხმდნენ ავიაციის აღდგენის, პირდაპირი პირდაპირი რაიის შესრულება თელ-ავივისა და აბუ-დავის შორის. რამდენიმე დღის წინათ კი თეთრ სახლში ხელი მოეწერა ანალოგიური შეთანხმება ისრაელსა და ჯუჯა, მამრამ მდიდარ არაბულ სახელმწიფო ბაჰრეინს შორის. ეს ყველაფერი ნიშნავს, რომ აშშ-ის შეუზღუდავი მხარდაჭერის წყალობით ისრაელის სახელმწიფო აღარ არის იზოლირებული არაბულ სამყაროში. არც ეს დაგვევიწყდეს, რომ ტრამპი შეეხო არაბებისთვის ვითომ წმინდა საკითხსაც — იერუსალიმს. **კარგად, თავისი გაპრეზიდენტებიდან ცოტა ხანში აასრულა ისრაელის ნავისმიერი ხელშეწყობის სასაქონლო ოცნება და იერუსალიმი, 1967 წელს ისრაელის ჯარის მიერ დაპყრობილი ალ-მუსაველით დაიარსა ისრაელის დედაქალაქად აღიარა. შესაბამისად, აშშ-ის საელჩო თელ-ავივიდან იერუსალიმში გადავიდა, რაც ისრაელის დიდი დიპლომატიური გამარჯვებაა.**

პირდაპირ „ლალატს“ უწოდებს. მეტიც, პალესტინელებსადმი გამოჩენილ უსამართლობაზე ისრაელშიც საუბრობენ. მაგალითად, გერმანიაში ისრაელის ყოფილმა ელჩმა ავი პრიმორმა „დოიჩე ველეს“ განუცხადა: „რასაც პალესტინელებს სთავაზობენ, რბილად რომ ვთქვა, საცოდაობაა. პალესტინელები არ იღებენ სახელმწიფოებრიობას, ნაცვლად ამისა, მათ რჩებათ დანაწევრებული ქვეყანა, ისრაელის მიერ გარემორტყმული; მათ რჩებათ დანაწევრებული ავტონომია, თუკი ესეც დაუტოვებს, რასაკვირველია, ეს ძალიან იმედგამაცრუებელია, ძალიან მწარეა!“

ტრამპმა ამერიკაში მოქმედი უძლიერესი ებრაული ლობის დავალება ბრწყინვალედ შეასრულა. როგორც ჩანს, მას ამ ლობის ხელშეწყობით მიმდინარე წლის საპრეზიდენტო არჩევნებზე დიდი პრობლემების გარეშე ხელახლა აირჩევენ. ამ ვითარების კომპიურობა არის ის, რომ ტრამპის კონკურენტის როლი დემოკრატიული პარტიის მხრიდან გამოდის წარმოშობით ებრაელი ჯო ბაიდანი, რომელიც ებრაელებს უმტკიცებს, რომ ტრამპი „ებრაელებისთვის ცუდია“.

დონალდ ტრამპი აშკარად ჩაღბა უცხო ქვეყნის სამსახურში

აშშ-ის პრეზიდენტი დონალდ ტრამპი

ტრამპმა, გაკლა ახლო აღმოსავლეთში მიღწეული საეჭვო ნაკვარების, გაიტაცა დიდი პოლიტიკური პრეზიდენტი ალექსანდრა ვუიჩი აიკლა, სეპარატისტულ ქოსოვოსთან ეკონომიკური ურთიერთობის აღდგენაზე მოეწერა ხელი. ვუიჩი ტრამპის ოვალური კაბინეტის შუაში „ოროსან“ მოსწავლესავით დასვეს სკამზე, მას კი საწერ მაგიდასთან მჯდომი დონალდ ტრამპი სკოლის დირექტორის მკაცრად უყურებდა, რაც ორ თანასწორულს სახელმწიფოს მეთაურთა შორის ურთიერთობებში სრული აბსურდია.

აშშ-ის პრეზიდენტს ეს ყოველივე არ აინტერესებს, იგი ახლა კმაყოფილია იმით, რომ თავისი ფსევდოსამშვიდობო დიპლომატიის გამო, საპრეზიდენტო არჩევნების წინ მშვიდობის სფეროში ნობელის პრემიაზე წარადგინეს. ეს წარადგინება არც ისე ალოგოკურია, რადგან ტრამპს ოფიციალურად არც ერთი ომი არ გაუჩაღებია თავისი მმართველობის თითქმის 4 წლის განმავლობაში, განსხვავებით თავისი სისხლიანი წინამორბედებისგან — ობამას, ბუშისა და კლინტონისგან. სამაგიეროდ, მის მიერ „მოგვარებული“ საკითხები საერთაშორისო არენაზე ქმნის საფუძველს, რომ არსებული კონფლიქტები არცთუ შორეულ მომავალში ახალი ძალით იფეთქებს. ეს ასეა იმიტომ, რომ ტრამპის დიპლომატიის შედეგად არ გვარდება პრობლემები სამართლიანობის საფუძველზე. პრობლემები ტრამპის ისრაელისთვის სასარგებლო ამოცანები. შეთანხმება ისრაელსა და გაერთიანებულ არაბულ საამიროებს, აგრეთვე, ისრაელსა და ბაჰრეინს შორის, მკვეთრად დაგმეს

ლო მომავალში კიდევ უფრო დიდი პრობლემა, საკვარაუდოდ, თურქეთის რესპუბლიკა იქნება. განსხვავებით ირანისგან, თურქეთი, არაბების უმეტესი ნაწილის მსგავსად, სუნიტური ისლამის მიმდევარია და არა შიიტურის. თურქეთის პრეზიდენტი **ერდოღანი**, კარგა ხანია, ანტიისრაელურ რიტორიკას იყენებს, ამ ფონზე მისი რეიტინგი მყარია საერთოეკონომიკურ და, ბუნებრივია, არაბულ სამყაროშიც.

თურქეთის აქტიური პოლიტიკა ლიბიაში კიდევ ერთი დამატებითი გარემოებაა, რომელიც უნდა აფიქრებდეს „მშვიდობისმყოფელ“ ტრამპს, მაგრამ მას ეს საკითხები არ ესმის და არც აინტერესებს, მისთვის მთავარია, განახორციელოს ისრაელისთვის სასარგებლო ამოცანები. შეთანხმება ისრაელსა და გაერთიანებულ არაბულ საამიროებს, აგრეთვე, ისრაელსა და ბაჰრეინს შორის, მკვეთრად დაგმეს

გულბათ რცხილაკა

ღაზის სემტორში არაბები ისრაელის პრეზიდენტის ბაიდანი და გაერთიანებულ არაბულ საამიროების პრეზიდენტ ხალიფა მუჰამად იბნ საიად ალ-ნაჰიანის ფიჭულს წვამენ

სერაბეთის პრეზიდენტი ალექსანდრა ვუიჩი აშშ-ის პრეზიდენტის ოვალურ კაბინეტში „ოროსან“ მოსწავლესავით დასვეს

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გეორგიის მსოფლიო

ბედო, შავბირო, უბირო, ამრევო გზა და კვალისა, სულს ნუ ამომხდი, მაცალე დახამხამება თვალისა.

აკაკი წერეთელი

ფიზიკური მოვლეთი

2020 წლის 22 აგვისტოს, შარშანდელი ამ დღიდან განვლილი პირველი „საიუბილეო“ წლის თავზე, კვლავ ქობულეთში ვარ და დილაადრიან მივყვები აღმასენებლის პროსპექტს პროფესიული ცნობისნადილის დასაკმაყოფილებლად, მასალის ობიექტურად მოსაპოვებლად, თუნდაც, ისე რომ არ გამომივიდეს — „ქათამი დაგვიღოს რომ ნახავს, გულზე შემოეყრება“.

ასეთი გაქათმება დღეს მოდურია... მაშ, მოდით, ერთად ვნახოთ, რა შეიცვალა სახელგანთქმულ კურორტში დროის ამ ერთწლიან მონაკვეთში. მოხდა რამ ახალი?

ჰო, მოხდა. უპირველესი, რაც თვალში ეცემა აქ ერთხელ უკვე ნამყოფ კაცს, პროსპექტს ჩაყოლებული სახლების ღობეებს, ჭიშკრებსა და კედლებს მიკრული განცხადებების გახალისებაა. მაგალითად, თუ შარშან აქ შაბლონურ მაკულატურას შორის (Сдаются комнаты) ორაზროვნობითა და ლაკონურობით გამოჩენილი ერთადერთი სარეკლამო „ბანერი“ იყო, რომელიც იკითხებოდა ასე — Сдаются და რომელსაც, ავტორის ჩანაფიქრისგან განსხვავებით, ოთახების გაქირავებასთან საერთო არაფერი ჰქონდა, რადგან, არც მეტი, არც ნაკლები, ნიშნავდა — გენდებობით ან, უფრო ზუსტად, ნებდებობით (მტერს, რა თქმა უნდა. ოკუპანტებს, თუ დავაზუსტებთ. რადგან რუსულენოვანია Сдаются).

ასე იყო შარშან. წლეულს ყოველი მესამე აბრაგამცნობდა — Сдаю რაც იმავე „ოკუპანტების ენაზე“ ნიშნავს „ჩაუშვებ“, „გაეცემ“, „ვაცნობებ, სადაც ჯერ არს“, ვუშპონებო — ამასაც ნიშნავს. სლენგზე. ჯაშუშობის ვარიანტია. ეტყობა, მაგრად უმუშავია ГРУ-ს — რუსეთის დაზვერვის მთავარ სამმართველოს — ახალი აგენტების გადასაბირებლად.

ლიად და დაუფარავად. მოკლედ — „ჰო“ — ცვლილებები აშკარაა, ანუ დანეღია-გაბრაიადის ფილმ „ქინ-ძა-ძას“ ენაზე თუ ვიყავი, — „ქუ!“ ანუ — „კუ!“ — ჩაცუცქების პირველი სტადიისა და ფარშევანგის კუდივით მკლავების გაშლის იმიტაციით კოსმოსური „კნიქის“ ვარიანტს გამოვხატავთ.

გნებავთ, კვერცხის დამდები კრუხის პოზა დაარქვით. ან: ლამის ქოთანზე დაჯდო-

მის სტარტი. ვის რა მოსწონს. გამრავალფეროვნდა-მეთქი წარწერები, გახალისდა სარეკლამო ვიტრინა. სამაგიეროდ გაერთფეროვნდა და დაკინდა „ვიზიტორთა“ მასა: ბუნებამ, როგორც ყოველთვის, ამჯერადაც შეინარჩუნა ნონასწორობა.

რუსეთიდან სტუმრები რომ აღარ ჩამოდიან, ამის მიზეზები ვიცი. ისიც ცნობილია, რომ ჰაოს-ქართლოსიანები გაიყარნენ — სომხები თავიანთ „კორონაპანდემიის“ საზღვრებში ჩაიკეტნენ.

აზერბაიჯანელებისთვის ანტალია ქობულეთზე უფრო პრესტიჟული კურორტია.

ხოლო ქართველებზე ვერ იტყვი, მასააო, გადასახლება-მისჯილებივით მიღეულ ნაკადად მიედინებიან შავი ზღვის სანაპიროსა და აღმასენებლის პროსპექტზე განლაგებულ კაფე-ბარებს შორის ტრადიციული მარშრუტით, რადგან, მაღლობა ღმერთს, ცოტა ხნით მაინც ჩაიკეტა საზღვარი თურქეთთან — პანდემია, როგორც ექსპანსიის თავიდან აცილების ეფექტიანი ღონისძიება.

ქობულეთში იკლო დამსვენებელთა რიცხვმა, სამაგიეროდ (საიდან სადაო) მოიმატა მოხეტიალე ძაღლების რაოდენობამ. საერთო მასშტაბისას ვერაფერს გეტყვით, ვასკენი იმ ყეფა-წყურტუნის, ღრენა-წყვენივანის დეციბელების დონით, ჩვენი სასტუმროს წინ, პრაქტიკულად, ყოველ ღამით რომ ისმის.

მაინცდამაინც ჩვენი სასტუმროს წინ, რადგან ამ საკურორტო ობიექტის პატრონი და გამგებელი ბობი ბობიტ-ნიძე არნახულად კეთილი კაცია, ამას ცხოველები ინსტიტუტურად დამაინებზე უკეთ გრძნობენ.

შეიფარებს და უფლის უბატრონო ძაღლებს. ისინიც ერთგულად იცავენ ყველა უცხოხან ჩვენი ნავსაყუდელს, სახელად „ომეგა 117“.

ამბავს მოგვიყვებიან მეზობლები, სანამ ქობულეთის

რუსეთიდან სტუმრები რომ აღარ ჩამოდიან, ამის მიზეზები ვიცი. ისიც ცნობილია, რომ ჰაოს-ქართლოსიანები გაიყარნენ — სომხები თავიანთ „კორონაპანდემიის“ საზღვრებში ჩაიკეტნენ. აზერბაიჯანელებისთვის ანტალია ქობულეთზე უფრო პრესტიჟული კურორტია.

ჩანსნერები არაფერზე

ესაა ბობი ბობიტნიძე და მისი „ომეგა-117“

თის რეალობაში ნიშნავს: ყოველი დღის ბოლოს ეს ნიდერლანდელი ცოლ-ქმარი ცალცალკე ან წყვილ-წყვილად ჩამოივლის კურორტის კაფე-ბარების სამზარეულოებს და ცარიელ ვედროებს მათი ნამუსრევით ავსებს.

ცხადია, იმ წარჩენებში ფულს არავინ ახდევინებს, დამშეული ძაღლებიც იძულებული არიან, თქელიფონ ეს ნაგავი, შიმშილით სული რომ არ განუტევიან.

ხოლო ის ფული, რომელსაც „გულუბნი“ ვეროკავშირი ოთხგზაბათა სპეციალური საკვების შესაძენად აძლევს, ღმერთმა უწყის, სად და ვის ჯიბეში ილექება.

„მსხვილ-მსხვილი მენაფოტე მალ-მალე ტყეში გარბოდა“, ისეა ამთანართა ანყობილი სარფიანობა. გამოშვებული-გაყოფილი-გამოფიქვლი ოთხმოცდაათიანი წლების საქართველოში ჰუმანიტარულ დახმარებად მიღებული საქონლით უცხოელებს დიდი აღებ-მიცემობა რომ ჰქონდ-

ისაა, რომ ჩვენი რედაქციის შეგებულების პერიოდი აუცილებლად უნდა დაემთხვეს ქობულეთში ტროპიკული წვიმების სეზონს, რომელიც, მაგალითად, დაიწყო ერთ საღამოს, როცა კი არ წვიმდა, არამედ ზღვა დამხო დედამიწას თავზე და ხელის განვდენაზე აღარაფერი ჩანდა: „ამ დღეს მოსკდენ დიდი უფსკრულის წყაროები და გაიხსნენ ცათა სარკმელები“.

ჭექდა და ქუხდა, ელავდა და გრილბდა ათასი ხიროსიან-ნაგასაკის ელექტრომუხტების მეგატონები, აზანზარებდა დედამიწას, ალბათ, ისე, როგორც ბიბლიური წარღვნის დროს, ხოლო კობტა სასტუმრო „ომეგა-117“ აბობოქრებულ სტიქიონის ტალღებსა და ბედს ნოეს კიდობანივით იყო მიხდობილი. „ალიგავა ყოველი არსება, რაც კი მიწის პირზე იყო; ადამიანიდან დაწყებული პირუტყვამდე, ქვეწარმავლამდე და ცის ფრინველამდე — ყველაფერი აღიგავა პირისაგან მიწისა...“ (დგ. აღთქმა, თავი მეშვიდე, 11-25).

დღის სუთის ნახევრისთვის თითქოს მიწყნარდა.

მიჩუმდა. და ამ სიჩუმეში ასფალტზე მეზობლის ცოცხის შრიალი სასიამოვნო მელოდიად ჩამესმა. პალუცინაციაა?!

არავითარი! ხანდაზმული, აბსოლუტურად ჭაღარა ქალბატონი, მუნიციპალიტეტის დასუფთავების სამსახურის წარწერიან მისსახურის გამოწვობილი, წელზე შემოხვეული ხალათით, ისე ფრთხილად ხეცტდა ტროტუარს, თითქოს ჭრილობებს უსალბუნებდა ზეციურ ძალებთან წუხელ ნაბრძოლებ დედამიწას, უმშვიდებდა ბუდიდან ამოვარდნილ გულს:

— ოუ, ნანინა-ნანინა, ნანა, ოუ, ნანინა-ნანინა, ნანა, — ამ ერთადერთ მუსიკალურ ფრაზას იმეორებდა ცოცხის ყოველი მოსმის რიტმში, წარმართული ლოცვის ჟამგადასულ ფრაზას.

ეს სურათი ისეთი მოულოდნელი იყო, რომ მომენტი ხელიდან გამეცა და შეკითხვა უკვე ჩავლილს დავადევნი: — ქალბატონო, რამდენი წელიწადია, ამ საქმეს მისძევთ?

— ნამით შეჩერდა. — შენ რაში გაინტერესებს? — უკანმოუხედავად მკითხა.

— ჟურნალისტი ვარ. — სამ-ნახევარი წელიწადია, ვეფერები ჩემს ქობულეთს, — ასე მიპასუხა, მგონი. კარგად ვერ გაგარჩიე, და განაგრძო მინდობილი საქმე.

დავრჩი ხელმოცარული, სავარაუდო რესპონდენტის მიერ პრინციპულად იგნორირებული. „გურულს ჰკითხეს, — გლეხი ხარ თუ აზნაური? — კარგი კი ვარ და რა შენი საქმეა, გლეხი ვარ თუ აზნაური?“. კი უნდა მცოდნოდეს ეს.

კიდევ კარგი, რომ მოწმე არავინ იყო. ყველს მოყვარული ძაღლების კვარტეტიც არსად ჩანდა.

ბნელოდა.

არაფა სანაზლია ქობულეთი — თბილისი (ბაბრქალაბა შვიდაზ ნოეიძე)

ჭექდა და ქუხდა, ელავდა და გრილბდა ათასი ხიროსიან-ნაგასაკის ელექტრომუხტების მეგატონები, აზანზარებდა დედამიწას, ალბათ, ისე, როგორც ბიბლიური წარღვნის დროს, ხოლო კობტა სასტუმრო «ომეგა-117» აბობოქრებული სტიქიონის ტალღებსა და ბედს ნოეს კიდობანივით იყო მიხდობილი

უაღბლოდ ჩაჩხერილი „შამი კარკასი“

შემოვლით გზას გაიყვანდნენ, იმდროინდელს, როგორც ყოველთვის მითოლოგიური ლეგენდის ფიგურალურლით ცოტა გაზვიადებულსა და შელამაზებულს. ვერ გადაუსწრია საათში 120 კილომეტრის სიჩქარით მიმავალი მანქანისთვის სანყალ ძაღლს და ისეთი ტრავმა მიუღია, გზიდან ისე შორს გადაუვდია დაჯახებულ ავტომობილს, რომ მკვდარი ეგონა ყველას.

ბატონმა გოგამ დაუყოვნებლივ ვეტერინართან მიიყვანა სულთმობრძავე ძაღლი. სასწრაფო ოპერაცია გაუკეთეს, უმკურნალეს, გადაარჩინეს.

ერთადერთი და გამოწვობილი არ ყოფილა ეს შემთხვევა. მას შემდეგ ძაღლები, როგორც წესი, სასტუმროს წინ დახაზულ ზეზარზე გადადიან. ამასობაში დემოკრატიისა და ცხოველთა მოყვარულების ნიშნულად წარმოდგენილი ნიღბები, სანამ ქობულეთის

ათ გაჩაღებული, ხომ გახსოვთ? დაახლოებით ასეთივე რამ, ოღონდ მინიატურაში, მეორდება ქობულეთში ძაღლების თემის დონეზე.

იმ თავშესაფრის გარშემო ჯგანარში გაველურებული ძაღლები მუსტანგებვით ისე დამლიგინებენ, გოგტიძეების ძველი „ფოლკსვაგენი“ დროზე რომ არ შემოგვეტრია, საქმეში გამოწვობილვით გარკვევას ვინ ჩივის, საბურავებს დაგვიგლეჯდნენ ეს შობელძაღლები.

ფოტოკადრიც ერთადერთი გადავიღეთ შორიასლოდან.

ცნობისთვის: ძაღლების იმ თავშესაფარში ერთი დღე-ღამით ცხოველის შენახვა საკურორტო სეზონში დამსვენებლის 24-საათიან სტუმრობაზე გაცელებით ძვირი ღირს...

ერთი დღის ამ სურათს ერთ შტრიხსაც დაუშვებ: კურორტის ცენტრში სასტუმრო-ოტელის უაღვილოდ ჩაჩხერილ, წლობით დაუმთავრებელი შენობების შავ კარკასებს, როგორც ჩანაფიქრის მატერიალიზაციის ამაოების მაგალითს, უპერსპექტიულობის ხანაში.

უფუნქციოსა და გამოუყენებელს, როგორც ძველი სკოლების საკლასო ოთახების კუთხეებში დასჯილი უმცროსკლასელებით მიყვებული ადამიანის ჩონჩხის „სასწავლო-საჩვენებელი“ საშუალება იყო.

კი არის ყველაფერი ცვლელად ამ მზისქვეშეთში, მაგრამ გამოწვობილი მაინცდამაინც

**ყველაზე
ყველაზე...**

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

კრუბარის კარსტული მღვიმე, რომელიც ვერიოვიკინის გამომავალის შემდეგ სიღრმით მეორეა მსოფლიოში, აფხაზეთში მდებარეობს, ბერძნული ძეგლი. მღვიმეში არის მინიატურული სტალაქტიდები და სტალაგმიტები, აგრეთვე, პატარა ტბები. გამომავალში ბინადრობენ მრავალფეხა ჭიები, ხოჭოები, გამჭვირვალე თევზები და სხვ.

ადამიანი იკვლევს მარსის ზედაპირს, ტელესკოპით აკვირდება კოსმოსის შორეულ გალაქტიკებს, მაგრამ დედამიწაზე ჯერ კიდევ არის შეუსწავლელი ადგილები. მათ, რა თქმა უნდა, მიეკუთვნება მღვიმეები.

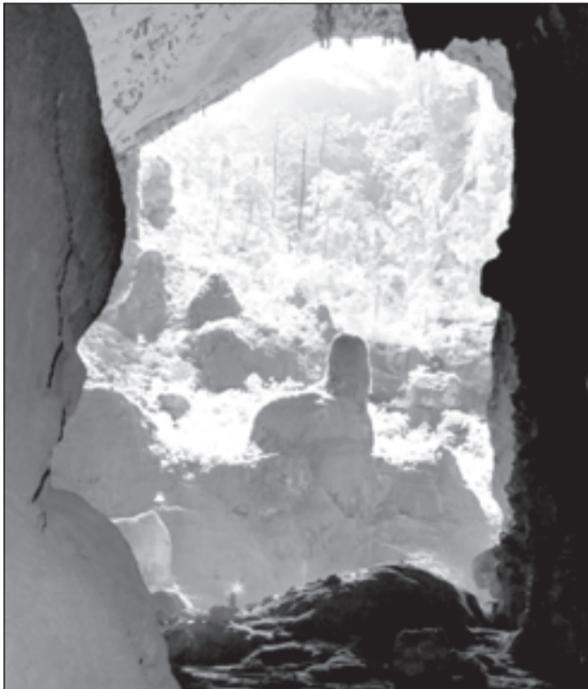
ვერიოვიკინის მღვიმე, საქართველო

ეს არის მსოფლიოში ყველაზე ღრმა კარსტული მღვიმე აფხაზეთში, გაგრის რაიონში. მდებარეობს არაბიკის კირქვულ მასივზე, ზღვის დონიდან 2400 მ სიმაღლეზე. 2018 წელს მეცნიერებმა კიდევ ერთხელ გამოიკვლიეს მღვიმე და მისი სიღრმის ნიშნული 2212 მ-ით განისაზღვრა. სახელი ეწოდა ტრაგიკულად დაღუპული სპელეოლოგის, ალექსანდრე ვერიოვიკინის, პატივსაცემად. მღვიმე 1968 წელს აღმოაჩინეს კრასნოიარსკელმა (რუსეთი) სპეციალისტებმა.

კრუბარის მღვიმე, საქართველო

კრუბარის კარსტული მღვიმე, რომელიც ვერიოვიკინის გამოკვების შემდეგ სიღრმით მეორეა მსოფლიოში, აფხაზეთში მდებარეობს, ბერძნული ძეგლი. მღვიმეში არის მინიატურული სტალაქტიდები და სტალაგმიტები, აგრეთვე, პატარა ტბები. გამომავალში ბინადრობენ მრავალფეხა ჭიები, ხოჭოები, გამჭვირვალე თევზები და სხვ.

სონ-დონგი, ვიეტნამი

გამოკვებული მდებარეობს ვიეტნამის ტერიტორიაზე, ლაოსის საზღვართან და მსოფლიოში ყველაზე დიდი მინისქვეშა სისტემების სამეფოში შედის. საკვირველია, რომ ეს გამოკვებული 1991 წელს აღმოაჩინეს. სპელეოლოგები, რომლებმაც პირველბა გამოიკვლიეს ეს გამოკვებული, განცვიფრებას ვერ მალავდნენ — თითქმის 2,5 მლნ წლის განმავლობაში ეს გამოკვებული უცნობი იყო ადამიანებისთვის.

10 ყველაზე ღრმა და ლამაზი მღვიმე მსოფლიოში

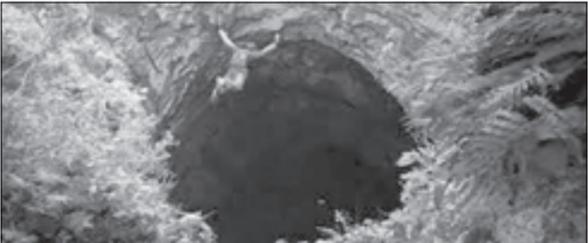
ანტილოპას კანიონი, აუზ

სილასა და წყალს შეუძლია საოცრების შექმნა, განსაკუთრებით, თუ ათასობით წლის განმავლობაში „მუშაობენ“ ერთობლივად. არიზონას კანიონი ბუნების საოცრებაა, რომელიც განსაცვიფრებელია არა მხოლოდ უცნაური ფორმებით, არამედ ქანების წითელ-ყავისფერი ფერებით.

ხისფარი მღვიმე, იტალია

წარმოადგინეთ ცისფერი ფერით განათებული გალერეები, რომლებიც ბუნებამ შექმნა, და მიხვდებით, რატომ ითვლება ტირენის ზღვაში მდებარე კუნძულ კაპრის მღვიმე დედამიწის ერთ-ერთ ლამაზ ადგილად.

მაკსსლანის მღვიმე, მექსიკა

დილაობით ფრინველთა გუნდი სპირალისებური ტრაექტორიით მიფრინავს ზევით, მღვიმის გასასვლელისკენ, საღამოს კი უკან ბრუნდება — თავიანთ ბუდეებში. ასე გრძელდება რამდენიმე ათასი წლის განმავლობაში. მერცხლების მღვიმე ცნობილი ამერიკელი რეჟისორის, ჯეიმს კემერონის, ფილმ „სანკტუმი“ ასახული მღვიმის „პროტოტიპია“ და ბევრ ავანტიურისტს იზიდავს. ეს გასაკვირიც არ არის, მერცხლების მღვიმე ხომ მსოფლიოში ერთადერთია, რომელშიც პარაშუტით ჩასტომას შეძლება.

მაკაპარილოს გამოქვაბული, ჩილე

მრავალი ათასი წლის განმავლობაში ეხეთქებოდა ტალღები სანაპიროს, რათა შეექმნა ეს საოცარი გამოქვაბული.

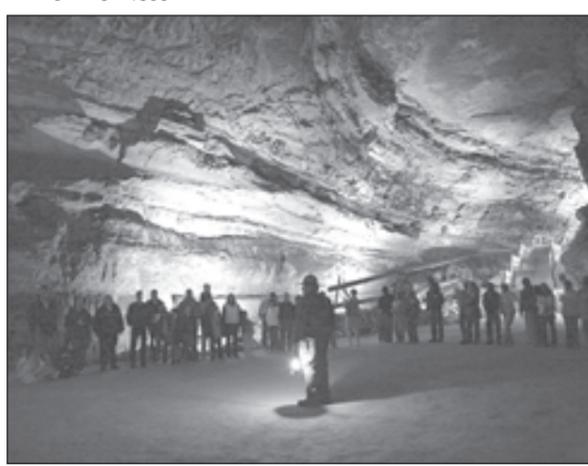
ვაბნაიკული, ისლანდია

ყინულის გამოქვაბულების 99,9% წყლით არის შექმნილი, მაგრამ ისლანდიის ყინულოვანი გამოქვაბულის დერეფნები და დარბაზები ვულკანის მოქმედების შედეგად წარმოიქმნა, რომლებიც ფანტასტიკურ ელფერს აძლევს ამ გამოქვაბულს. ვაბნაიკული ისლანდიის სამხრეთ-აღმოსავლეთ ნაწილში მდებარეობს. ის მოცულობით (8133 კვ.კმ) უდიდესია ევროპაში. აქ ყინულის საშუალო სისქე 40- მეტრია, მაქსიმალური — 1000 მ.

მღვიმე ოკლინსკაია, რუსეთი

ეს გამოქვაბული მდებარეობს პერმის მხარის სოფელ ორდის სამხრეთ-დასავლეთით, მდინარე კუნგურის მარცხენა ნაპირზე. ის რუსეთის ყველაზე გრძელ წყალქვეშა და მსოფლიოში ყველაზე დიდ თაბაშირისგან შექმნილ გამოქვაბულად ითვლება. გამოქვაბულის გამოკვლეული ნაწილის სიგრძე 4600 მეტრია, ამასთანავე, მის მშრალ ნაწილს მხოლოდ 300 მ უკავია, დანარჩენი წყალქვეშაა.

მამონტის მღვიმე, აუზ

მამონტის მღვიმე, რომელიც აშშ-ის შტატ კენტუკიში მდებარეობს, ყველაზე გრძელია მსოფლიოში — მინისქვეშა გასასვლელის საერთო სიგრძე დაახლოებით 700 კმ-ია. გამოქვაბულში ნაპოვნი საგნები მიუთითებს იმაზე, რომ პირველი ადამიანი იქ ჩვ. წ. აღ-მდე 2000 წლის წინათ იყო, თუმცა ჩვენი წინაპრები იმხანად ძალიან ცოტა რამით ჰგავდნენ თანამედროვე ადამიანებს.

რუსეთი და ჩინეთი კავასიაში ერთობლივ სამხედრო სწავლებას გააგრძელებენ

რუსეთი და ჩინეთი სხვა ქვეყნებთან ერთად მიიღებენ მონაწილეობას სწავლება „კავასია-2020“-ში, რომელიც სექტემბრის ბოლოს გაიმართება. როგორც CBS News-ი წერს, განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს სწავლებისთვის შერჩეულ დროს, რადგან მსოფლიო, უკვე რამდენიმე თვეა, ებრძვის კორონავირუსს, ჩინეთში კი, რამდენიმე კვირაა, ვირუსის ახალი შემთხვევა არ აღრიცხვულა.

ჩინეთი და რუსეთი მონაწილეობას მიიღებენ ერთობლივ სწავლება „კავასია-2020“-ში, რომელიც რუსეთის სამხრეთში გაიმართება სექტემბრის ბოლოს. სწავლებაში ასევე ჩაერთვებიან სომხეთის, ბელარუსის, ირანის, მიანმის, პაპუა-ნიუგინისა და სხვა ქვეყნების სამხედროები. სწავლების მონაწილეები ყურადღებას გაამახვილებენ თავდაცვის ტაქტიკაზე, გარემოცვაზე, ბრძოლის ველის კონტროლსა და ოპერაციების ხელმძღვანელობაზე. ეს სწავლება განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს რუსეთისა და ჩინეთისთვის. მსოფლიო კორონავირუსის ებრძვის, ჩინეთში კი, რამდენიმე კვირაა, არ აღრიცხვულა კორონავირუსით ინფიცირების ახალი შემთხვევა.

ჩინეთმა და რუსეთმა 20 წლის წინათ მოილაპარაკეს პარტნიორობაზე და მას შემდეგ თანამშრომლობენ — განსაკუთრებით სამხედრო და დიპლომატიურ საკითხებში. ეს, ძირითადად, მიმართულია აშშ-ის გავლენის გავერცხვების წინააღმდეგ. ეს ორი ქვეყანა ხშირად ატარებს სამხედრო სწავლებას და მხარს უჭერს ერთმანეთს გაეროში.

მოსფეროში ჩაივლის, რადგან სულ უფრო მატულობს დაპირისპირება, ერთი მხრივ, აშშ-ს და მეორე მხრივ, რუსეთსა და ჩინეთს შორის.

სწავლებაში მონაწილეობა უნდა მიეღონ ინდოეთსაც, მაგრამ ბოლო მომენტში თქვა უარი, რადგან სადავო ტერიტორიის გამო უთანხმოება შეექმნა ჩინეთთან.

Russian.rt.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა მაისურაძემ

Le Parisien: მსოფლიო უკვე შეუქცევლია — არასრულწლოვანი მაროკოელები პარიზის ერთ-ერთი კვარტლის მსოფლიოებს ატარებენ

პარიზის კვარტლის, გუტ-დ'ორ-ის მცხოვრებლებმა და მოგაჭრეებმა დაიწყეს საპროტესტო კამპანია ლოზუნგით: „შეაჩერეთ დაუცველობა“, რათა ხელისუფლებისა და საზოგადოების ყურადღება მიიპყრონ მაროკოელი წარმოშობის არასრულწლოვნების პრობლემას, — წერს Le Parisien-ი.

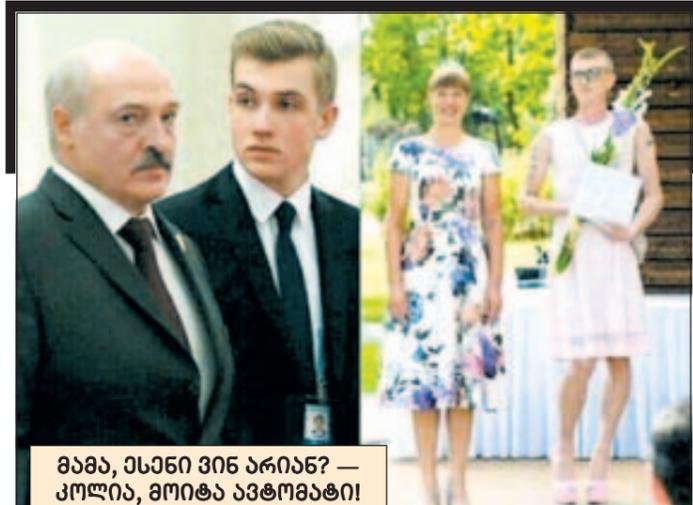

როგორც გამოცემა იუწყება, ათეულობით უცხოელი მოზარდი სარგებლობს არასრულწლოვნობით და ყოველდღე ძარცვავს ადგილობრივ მცხოვრებლებს. მოზარდები, აგრეთვე, აწყობენ სისხლიან გარჩევებს რაიონში, რომელიც ამის გამო ცხოვრებისთვის სასიფათო შეიქნა.

ეების, რესტორნებისა და მაღაზიების მფლობელები, რომელთა საკუთრებას, უკვე 4 წელიწადი მეტია, თავს ესხმის ათეულობით უსახლკარო არასრულწლოვანი მაროკოელი. გასული წლის, რომ მოზარდი ნარკომანები, რომლებიც უარს ამბობენ ნებისმიერი სახის მეურვეობაზე, დაკავებულნი არიან ძარცვით, ერთმანეთში სისხლიანი ანგარიშსწორებ-

იანტი, რომელსაც ვიჭრინაზე ჩამოკიდებული აქვს აბრა „შეაჩერეთ დაუცველობა!“, მაგრამ ყმანვილებმა იციან: ისინი არასრულწლოვანები არიან და ციხეში ვერ ჩასვამენ. როგორც დაწესებულების დარაჯი ამბობს, რამდენიმე კვირის განმავლობაში ობიექტი ორჯერ გაპარცვეს: მოზარდები ამტყვერვენ რკინის გისოსებს და მიაკვთ ყველაფერი, რასაც მოიხელთებენ. დაწესებულებების გარდა ადგილობრივი მცხოვრებლებიც ხშირად ხდებიან თავდასხმის მსხვერპლი, ამიტომ ისინი ტოვებენ კვარტალს და სხვაგან გადადიან საცხოვრებლად. ვითარება ისე მწვავეა, რომ ამ პრობლემის მოსაგვარებლად საფრანგეთის პრეზიდენტი ემანუელ მაკრონი მაროკოს მეფე მოჰამედ VI-ს ესაუბრა.

Russian.rt.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთიძემ

მამა, ესანი ვინ არიან? — კოლია, მოიტა ავტომატი!

«ჩამორჩენილი» და «პროგრესული» ვის ვინ ეაბაყება

ბელარუსის პრეზიდენტი ალექსანდრე ლუკაშენკო თავისი „ჩამორჩენილი“, „არამოდური“ და ტრადიციული ფასეულობების ერთგული ვაჭით, კოლიათი (ნიკოლოზი), ამაყობს; ესტონეთის პრეზიდენტი კარლსი კანილუაიდი კი — ღია ვარდისფერ კაბაში გამოწყობილი „პროგრესული“ მწერლით, ნამდვილი ევროპული ფასეულობების მატარებელი მიკ პიპარსტით, რომელსაც ეკუთვნის ფრაზა: „ტრადიციული ოჯახი — ეს არის ყველაზე სასიფათო ადგილი ბავშვებისთვის“.

რაზე ისაუბრეს რუსეთისა და ბელარუსის პრეზიდენტებმა სოჭში

14 სექტემბერს სოჭში გაიმართა რუსეთისა და ბელარუსის პრეზიდენტების — ვლადიმერ პუტინისა და ალექსანდრე ლუკაშენკოს შეხვედრა, რომელიც 4 საათის განმავლობაში დახურულ კარს მიღმა მიმდინარეობდა.

შემდეგ ბელარუსში შექმნილ ვითარებასა და საპროტესტო აქციებზე საუბრისას პუტინმა აღნიშნა, რომ მოსკოვის ქმედებები გამომდინარეობს იქიდან, რომ ლუკაშენკო რესპუბლიკის ლეგიტიმურ პრეზიდენტად მიაჩნია, ხოლო საკონსტიტუციო ცვლილებები, რომლებზეც ლუკაშენკო ლაპარაკობდა, ბელარუსის საშინაო პროცესია. „ღიას, პუტინმა განაცხადა, რომ მხარს დაუჭირდა ამ პროცესს, მაგრამ მასში არაფერს უნდა ჩაერიოს — არც მოსკოვი და არც ევროპის სხვა რომელიმე დედაქალაქი“, — განაცხადა პუტინმა.

რუსეთისა და ბელარუსის პრეზიდენტებმა ყურადღება გაამახვილეს ორი ქვეყნის კავშირების გაღრმავებასა და სავაჭრო-ეკონომიკურ კოოპერაციაზე.

რუსეთის პრეზიდენტის ადმინისტრაციის ხელმძღვანელის მოადგილის, დიმიტრი პესკოვის, განცხადებით, 1,5 მლრდ დოლარის ახალი კრედიტი, რომელსაც მოსკოვი მინსკს გამოუყოფს, ძველი ვალეების რეფინანსირებას მოხმარდება.

რუსეთის პრეზიდენტის ადმინისტრაციის ხელმძღვანელის მოადგილის, დიმიტრი პესკოვის, განცხადებით, 1,5 მლრდ დოლარის ახალი კრედიტი, რომელსაც მოსკოვი მინსკს გამოუყოფს, ძველი ვალეების რეფინანსირებას მოხმარდება.

კრემლის წარმომადგენლის თქმით, პრეზიდენტებს არ უმსჯელიათ ქვეყნებს შორის სამხედრო თანამშრომლობასა და ბელარუსში რუსული სამხედრო ბაზების განლაგებაზე, თუმცა ერთობლივი სამხედრო სწავლებები აუცილებლად ჩატარდება.

„მიზანი არის რუსეთსა და ბელარუსს შორის ეკონომიკური თანამშრომლობისთვის დამატებითი იმპულსის მიცემა. ჩვენ უახლოესი პარტნიორები ვართ“, — განაცხადა პესკოვმა და დასძინა, რომ „ჯერ ნაადრევია“, ერთობლივი საწარმოების შექმნაზე ლაპარაკი, რადგან ეს უნდა იყოს სავაჭრო-ეკონომიკური თანამშრომლობის შედეგი“.

აღსანიშნავია, რომ პრეზიდენტების შეთანხმებით, კორონავირუსის საწინააღმდეგო რუსული ვაქცინა „სპუტნიკის“ პირველ პარტიას ბელარუსი მიიღებს.

საპრეზიდენტო არჩევნების

Ria.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ვიკტორია ბაჩინიძემ

აშშ-ის ბიუჯეტის დეფიციტი 3 ტრილიონ დოლარს მიაღწია

მიმდინარე წლის აგვისტოში ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო ბიუჯეტის დეფიციტი 198 მლრდ დოლარით მოიმატა და 3 ტრილიონ დოლარს მიაღწია. ეს მონაცემები მოყვანილია აშშ-ის კონგრესის საბიუჯეტო სამმართველოს მოხსენებაში.

დეფიციტი, რომელიც მშპ-ს 16%-ია, ყველაზე დიდია 1945 წლის შემდეგ.

აღსანიშნავია, რომ ეს 1,9 ტრილიონი დოლარით მეტია 2019 წლის ანალოგიურ პერიოდთან შედარებით. სპეციალისტების პროგნოზებით, მიმდინარე საფინანსო წლის ბოლოს ბიუჯეტის დეფიციტი 3,3 ტრილიონს მიაღწევს და ეს

მიმდინარე წლის მარტიდან აშშ-ის ხელისუფლებამ 3 ტრილიონი დოლარი ჩადო კორონავირუსით გამოწვეული პანდემიის პერიოდში ეკონომიკის სტიმულირებისთვის. რამდენიმე დღის წინათ კი აშშ-ის პრეზიდენტმა დონალდ ტრამპმა განაცხადა, რომ მზად არის, კიდევ 300 მლრდ დოლარი გაიღოს ქვეყნის ეკონომიკისთვის.

რგ.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა მაისურაძემ

www.geworld.ge საქართველო ისტორიული რეკონსტრუქციები

სარედაქციო კოლეჯია გაზეთი ხელმძღვანელობს თბილისში მდებარე პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექირსებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რედაქციის აუზიციან შეიძლება არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს. მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6 ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894 9 772331 3890 91